

Giới thiệu Yêu Phải Vợ Trước

Bạn đang đọc truyện Yêu Phải Vợ Trước của tác giả Trầm Thanh trên website đọc truyện online. Ly hôn ba năm sau mới yêu thương vợ trước, này cũng không phải là người bình thường, thường có kinh nghiệm. Sở Thác không thể nói chính mình không khiếp sợ, nhưng ở khiếp sợ ở ngoài. Hắn cũng sắp cũng bị kia đột nhiên sinh lên mãnh liệt tình yêu bao phủ! Ba năm trước Khương Anh Phàm, ngọt ngào nhưng chỉ là cái muội muội, cưới nàng là vạn bất đắc dĩ. Ba năm sau Khương Anh Phàm, xinh đẹp như trước, cũng là cái nữ nhân làm hắn động lòng. Hắn không thể thích ứng của nàng chuyển biến, bởi vì nàng trở nên độc lập, trở nên xa cách. Nàng không còn là cái nữ nhân chỉ phụ thuộc hắn, này làm hắn cực độ không có cảm giác an toàn. Xem thế này, hắn lại vô lại muốn bám nàng khuôn buông, bởi vì hắn sợ hãi bỏ xuống rồi sẽ mất đi. Hắn luôn nom nớp lo sợ, sợ chọc giận nàng, hết sức lấy lòng nàng, để có thể ở cùng nhau. Chưa từng ở nữ nhân trên người nếm đến đau khổ, cái này bây giờ đã tới, nhưng hắn cam tâm a!

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phải Vợ Trước* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Một chiếc xe màu đen mới tinh phóng trong dòng xe cộ phía trước. Trên chỗ tay lái, một nam tử đeo kính đen trên mặt nhìn không ra biểu cảm, lại làm cho người ta nhìn không được lần nữa đem ánh mắt nhìn tới trên người hắn. Quần áo âu phục vừa người bày ra hảo thân thể của hắn, dưới ti chất áo somi mơ hồ còn có thể thấy phập phồng cơ bắp, hợp cùng mái tóc ngắn cực cá tính của hắn, ngũ quan thâm thúy, cảm tình xảo, nam nhân này thấy thế nào đều giống một lãng tử nam tính, mà không phải một thương nhân. Nói hắn tục tĩu, nhưng trên người hắn lại mang theo hơi thở tao nhã. Nói hắn nhã nhặn, lại ngay cả tươi cười đều tính cách đến cực điểm, một nam nhân hỗn hợp cá tính văn minh cùng dã man hợp thành tính chất đặc biệt. Ngồi ở trên chỗ ghế phụ nữ nhân nhìn không được nhiều hai mắt nhắm hắt. “Sở Thác, chúng ta hiện tại đi đâu? Người lần trước nói muốn đi nhà hàng Pháp ăn, chúng ta hôm nay đi được không?” Nữ tử thanh âm mang theo ý làm nũng. Nàng là cái nữ nhân thời thượng, đứng cạnh Sở Thác cũng đủ tương xứng. Sở Thác là người năng khô kết giao nhất, nhưng cũng là nam nhân làm nàng không thể buông tay. “Hôm nay không được, ta hiện tại muốn đi tiếp cái đón bằng hữu.” Sở Thác ánh mắt lười biếng đặt ở tiền phương, ngón tay theo nhạc jazz bên trong xe nhẹ nhàng nhịp tay lái. “Cái gì bằng hữu? Chúng ta ước hội vì sao phải có bóng đèn?” Nữ tử không cao hứng quyết khởi miệng. “Xe hắn hỏng rồi, ta chỉ là đưa hắn một đoạn đường.” Hắn có cũng được mà không có cũng không sao giải thích. Nàng không dám nói thêm nữa, chính là mồm miệng lặng yên. Sở Thác cũng không mở miệng, cứ như vậy yên lặng lái xe. Tiếp theo nàng theo trong ngăn xe đụng vật xuất ra một phong kẹo cao su, mở ra giấy gói sau hỏi hắn: “Người muốn hay không?” Hắn lắc lắc đầu. Nàng cảm thấy có chút không thú vị, ấn xuống cửa kính xe, đem rác trong tay hướng ngoài cửa sổ xe tùy tay ném ra. Dắt – Xe bỗng nhiên chuyển hướng lần xe bên cạnh, sau đó khẩn cấp dừng lại. “Phát sinh chuyện gì?” Nàng bị dọa đến, cho rằng đã xảy ra tai nạn xe cộ. Kinh ngạc quay đầu nhìn hắn, lại phát hiện che lấp dưới kính râm lần này có biểu cảm, trên mặt cơ bắp ẩn ẩn co rúm. “Xuống xe.” Hắn quát ra hai chữ. “Cái gì..... Cái gì?” Nàng không thể tin được chính mình sở nghe thấy. Nàng nghe nói Sở Thác không phải người khó lấy lòng, cùng hắn kết giao mặc dù có điểm áp lực, nhưng kết giao tới nay hắn coi như có lễ, lại hiểu được cuộc sống, không giống có kẻ có tiền khác, chỉ biết kiếm được tiền, ngay cả thưởng thức đều không có. Tuy rằng hắn kết giao không ít nữ nhân, nhưng giống như cũng chưa từng nghe qua hắn bắt cả hai tay, không tính là hoa hoa công tử điển hình. Còn tưởng rằng lần này tìm được một người các phương diện điều kiện đều không sai, mà hiện tại hắn lại kêu nàng xuống xe? “Ta nói, xuống xe.” Sở Thác thanh âm lại lạnh vài phần, còn mang điểm không kiên nhẫn. “Vì sao? Ta không hiểu. Bởi vì ta không trải qua người đồng ý liền mở ra kẹo cao su sao?” thanh âm của nàng dần dần cất cao, bắt đầu có chứng cuồng loạn chi thế. Hắn cơ hồ cười lạnh ra tiếng. “Bởi vì người quá rác lung tung.” (TT: lý do không dừng hàng >0<; TL: cái này mà cũng là lý do??? Tin anh mới lạ...) “Cái gì?” Nàng không thể tin được trát động cặp lông mi giả xinh đẹp. (TT: xài hàng giả, bị người ta chê là phải; TL: thì ra xài đồ giả. “mỹ nhân giả tạo”) Nhưng mà Sở Thác đã không kiên nhẫn, khom người lấy tay mở ra cửa xe bên cạnh nàng, tư thái đuổi người làm được thực rõ ràng. Nàng đỏ bừng mặt, không thể tin xem hắn, lại ở gặp được hắn về mặt lãnh ngạnh khuôn mặt rụt một chút. Không tình nguyện, nàng quyết miệng xuống xe, khom người muốn mắng hắn hai câu, xe cũng đã không chút do dự ly khai. Sở Thác phương thức lái xe cùng người lần trước giống nhau, lưu sự gọn gàng lại quyết đoán, đem nữ nhân hỗn hển rống giận một tiếng để qua phía sau, khoe miệng của hắn rốt cục gọi lên một chút rất nhỏ ý cười. Bất quá ý cười không bao lâu liền rút đi, dưới kính râm ánh mắt có chút bất đắc dĩ. Ai, gần nhất tính nhẫn nại của hắn càng ngày càng kém. Ngày thường hắn tùy ý bạn gái chính mình phát cáu, soi mói, hắn đều không sao cả, cũng không phát giận, mọi người đều sẽ cho rằng tính tình của hắn không sai, lại không biết một khi đụng trúng tử huyệt của hắn, hắn nhưng là ngay cả cảnh cáo đều sẽ không có, trực tiếp liền quăng đối phương, không chút nào lưu luyến, tuyệt không quay đầu. (TT: anh cũng có huyệt tử hã ??? Vậy mà cứ tưởng anh máu lạnh vô tình; TL: là gì vậy nhỉ??? Hào thác mắc???) Mà khi đối phương hỏi lý do chia tay, bình thường chỉ có thể tức giận nhủ mày, cái gì đều nói không ra tiếng. Dù sao nói ra bởi vì quăng rác lung tung loại lý do kì quái này mà chia tay, sẽ chỉ làm người cảm thấy hắn chính là tìm có đá mình mà thôi. (TT: anh sẽ nhanh chóng gặp ‘quả báo’ cho coi ~~~; TL: poor you, đến lý do bị đá cũng không biết. thật đáng thương...) Nhìn nhìn đồng hồ bạc trên cổ tay, mày của hắn hơi hơi nhăn lại, đạp xuống chân ga, bắt đầu ở trên xa lộ linh hoạt chạy tới, nửa giờ sau, hắn đem xe dừng tại bãi đỗ xe Trung tâm Triển Thụ, người liền xuống xe. Người vừa một bước tiến vào Trung tâm Triển Thụ, Sở Thác tháo xuống kính râm, tầm mắt ở bên trong tìm tòi, nơi này không khí có chút xao động, mà xuất hiện của hắn, cũng đưa tới ánh mắt rất nhiều người. Xa xa Sở Thác nhìn đến người muốn tìm, người nọ chính là một mặt ai oán ngồi trên sofa, cầm tư liệu nói chuyện với nữ nhân ngồi đối diện hắn. Sở Thác hướng Kha Vũ Lương huy huy tay, tỏ vẻ chính mình đến. Không bao lâu, Kha Vũ Lương chạy tới. “Thác ca, thật có lỗi, còn muốn một chút thời gian.” Kha Vũ Lương trong tay còn cầm lấy tư liệu, một mặt bất đắc dĩ mà thật có lỗi nói. “Kỳ quái, vội vã đi xuống xe lấy xe không phải người sao? Ta đã mượn chút, còn sợ người đợi. Hôm nay thành tích tốt lắm sao?” Sở Thác chọn hạ mi hỏi. “Thành tích? Đừng nói nữa.” Kha Vũ Lương đem trong tay tư liệu đưa cho hắn. “Ta bán xe bán lâu như vậy, lần đầu tiên bị tiểu thư này cấp đã bại. Người xem này quy cách, cư nhiên cho ta ra giá bốn mươi chín vạn tám, người nói này không phải đòi mạng sao?” Kha Vũ Lương một mặt cười khổ. “Àn, trang bị biểu thực đầy đủ hết, còn phối hợp hệ thống hướng dẫn, xe dùng DVD..... Bốn mươi chín vạn tám, một xu cũng không cho người kiểm, nhân vật ngoan tuyệt, người bán?” Sở Thác nhìn không được đối người mua xe cảm thấy tò mò. Xe bởi vì trang bị bất đồng, sẽ có giá bất đồng, mà nghiệp vụ viên tắc có phí lợi nhuận, chỉ cần có thể đem xe bán ra, có đôi khi sẽ ở trong phạm vi sẽ tặng một chút quà tặng kèm, thêm vào trang bị, hoặc là ra giá ở mức chiết khấu. Chính là bảng báo giá các thiết bị này, muốn dùng bốn mươi chín vạn tám mua, vừa khéo là quyền hạn cực hạn của nghiệp vụ viên của hắn, tương đương có thành tích, không có lợi nhuận. “Ta một chút cũng không nghĩ bán. Xem nàng khí chất thanh tú, nguyên bản cho rằng là một nữ nhân dễ thương lượng, ai ngờ đến một xu nàng cũng không thêm, ta nói không thể bán, nàng cũng không đi, ở chỗ này ngồi cả một

ngày. Tin tưởng sao? Từ giữa trưa đến bây giờ, đều mấy giờ.” Kha Vũ Lương lộ ra biểu cảm đầu hàng. Sở Thác thiếu chút nhịn không được cất tiếng cười to. “Người nọ là đã chuẩn bị, theo người trong nghề tham khảo qua giá thị trường mới đến. Nàng ra giá sẽ vừa không làm người bởi tiền, cũng sẽ không cho người có lợi nhuận, kiên trì lâu, nghiệp vụ viên cần thành tích tự nhiên hội bán cho nàng. Người này sẽ là một nghiệp vụ viên vĩ đại, ta thực cảm thấy hứng thú. Hơn nữa giữa trưa sẽ đến, đều bảy, tám giờ, ý chí lực cũng đủ kiên định.” Sở Thác thường thức nói. “Uy, người rốt cuộc có phải hay không bằng hữu của a ???” Kha Vũ Lương kháng nghị. “Ha ha, người là bằng hữu A Hải, không phải bằng hữu ta.” Sở Thác không chút khách khí trả lời. Quả thật, A Lương trước kia ở xưởng xe A Hải công tác, hẳn hội nhận thức A Lương cũng là bởi vì A Hải. “Ta liền hoài nghi nàng là có chuẩn bị mà đến, nàng ở bên kia ngồi bảy, tám giờ, trung gian chúng ta mua tiện lợi, nàng còn nhờ chúng ta hỗ trợ mua một cái. Cả ngày an vị ở sofa bên kia, an tĩnh nhìn sách báo, xem tạp chí, mỗi lần ta đi qua liền hỏi ta muốn bán sao, mau làm ta điên rồi.” “Cho nên cuối cùng người vẫn là quyết định bán nàng?” Sở Thác hỏi. “Vốn còn đang giằng dụa, cuối cùng chủ nhiệm chúng ta đến đây, nói muốn bán nàng, ta chỉ hảo xuất ra tư liệu làm cho nàng điên! Chờ ta xong xuôi chuyện của nàng là có thể đi rồi. Ngượng ngùng, còn cho người này người bạn rộn tới đón ta.” Kha Vũ Lương mang theo xin lỗi nói. “Vậy người bạn đi, trong nửa giờ thu phục.” “Hảo, ta đây đi. Kỳ thực nàng bộ dạng rất xinh đẹp, ta ước ước xem, nói không chừng có thể làm bạn.” Kha Vũ Lương a miệng cười cười, xoay người rồi đi. Sở Thác hảo quan tâm bị gọi lên. Hắn xem nữ nhân kia đang đưa lưng vào hắn đứng dậy, nhìn chăm chăm nhất cử nhất động của nàng. Theo bóng lưng xem ra, hình thể của nàng thon thả, kiên tuyến tính tế tao nhã, là nam nhân sẽ tưởng ứng trụ, hảo hảo bảo hộ bộ dáng nhu nhược. Mà nàng sơ búi tóc dài đã không nhiễm cũng không nóng, đen thui nhu lượng làm cho người ta nhịn không được tưởng sờ sờ xem. Tuy rằng không có nhìn đến chính diện, hẳn theo mặt trái xem còn rất thích nữ nhân này. Làm tiếng vang nói chuyện theo trong không khí ần ần bay vào lỗ tai của hắn, nghe thấy thanh âm của nàng ôn nhu, mang theo một chút thanh thúy, hẳn không khỏi tưởng, loại này thanh âm nếu nói lên bên gối lời nói nhỏ nhẹ, khẳng định tương đương mê người. Đột nhiên hắn rất muốn nhìn một cái vị này tiểu thư có cá tính, rốt cuộc bộ dạng cái gì bộ dáng. Có lẽ hắn có thể mời nàng ăn bữa cơm, dù sao hắn vừa chia tay. Sở Thác mới đi phía trước khóa vài bước, nữ nhân kia cũng đã đứng dậy. Hắn phát hiện nàng không tính rất cao, nếu đứng ở gần bên người hắn một mét tám, chỉ sợ càng hiển bé bỏng, mà bao vây ở miền sam cùng quần bò phía dưới dáng người cũng thấp phần giao hảo. “Như vậy liền phiền toái người, Kha tiên sinh.” “Không thành vấn đề, ta nhất định giúp người làm thỏa đáng, Khương tiểu thư, người thật sự là người trong nghề, ta bán xe còn chưa có bán quá loại giá quá quy cách này. Người kiếm được!” Kha Vũ Lương cũng đứng dậy, hướng Sở Thác phát phát tay, tỏ vẻ sự tình hoàn thành, có thể đi rồi. Sở Thác cảm thấy thanh âm của nàng nghe qua có chút quen thuộc, còn tại trong lúc suy tư, chỉ thấy vị tiểu thư kia xoay người lại, thấy chính mình xem nàng, nàng cả người cứng lại rồi. Sở Thác nhìn chăm chăm mặt nàng xem, ánh mắt tự động phân tích ngũ quan của nàng, con người hắc bạch phân minh, tiêm tú mũi thẳng tắp, làn môi khéo léo, mặt trái xoan, da thịt trắng nõn, còn có..... Biểu cảm khiếp sợ! “Sở..... Sở Thác!” Khương Anh Phàm nhìn chăm chăm nam nhân bỗng nhiên xuất hiện trước mắt, cảm giác ột chính mình nóng lên, trong lúc nhất thời mất đi rồi hành vi năng lực. Mà khác thường của nàng cũng làm cho hắn nhận ra nàng. “Anh Phàm? Người thế nào.....” Cái này đôi Sở Thác chán kinh rồi, nàng cư nhiên là người hắn nhận thức, hơn nữa trước tiên còn chưa có nhận ra đến nàng. “Người thay đổi rất nhiều, Anh Phàm.” Hắn lấy lại tinh thần, đậm cười. Hẳn kia bộ dáng nhanh chóng hồi phục trấn định có chút chọc giận Khương Anh Phàm, cũng làm cho nàng theo trong kinh ngạc hoàn hồn. “Người nhưng thật ra không nhiều lắm thay đổi, chính là già đi một chút.” Nàng trầm tĩnh lại, cãi lại mà còn mang theo một chút châm chọc. Phản ứng của nàng làm cho Sở Thác hơi hơi xốc hạ mi. Đây cũng không phải là phản ứng của Khương Anh Phàm hẳn nhận thức, nhiều năm trước nàng chính là cái mảnh mai thiên kim nhà giàu, đối hắn có thể nói là rất thuận theo, bất kỳ việc gì đều ý lại hắn mà sống. Mà nay nữ tử này tuy rằng giống nhau cẩn thận xinh đẹp, trong đôi mắt hào quang đã bắt động dĩ vãng, nói chuyện khí thế cũng lớn hơn. Thay đổi của nàng thực làm cho hắn kinh ngạc không thôi. “A, các người nhận thức nha?” Kha Vũ Lương kinh hi hỏi. “Nhận thức.” “Không quen.” Hai thanh âm cùng nhau xuất hiện, sau đó nàng tà liếc hắn một cái, sẽ đem ánh mắt kéo về đến trên người Kha Vũ Lương. “Chính là trước kia có nhận thức nhưng lại không quen biết.” Nhưng mà Sở Thác phản ứng cũng là hai tay khoanh trước ngực, một mặt hứng thú nhìn nàng. “Nguyên lai ta hiện tại luân vì người quen biết mà không quen biết. Ta người quen biết mà cũng không quen biết có thể mời người ăn bữa cơm, làm cho người quen thuộc sao?” Nàng kinh ngạc nhìn hắn, giống như ngoài ý muốn hẳn hội mở miệng mời. “Thật có lỗi, ta hôm nay không rảnh, lần khác có cơ hội rồi nói sau!” Dù sao hắn cũng không có số điện thoại hay địa chỉ của nàng, một ngày đều giống nhau, bọn họ sẽ không lại gặp lại. Nàng hiện tại thăm nghĩ rồi đi, tìm cái địa phương an tĩnh bình tĩnh suy nghĩ hỗn loạn của nàng. Không nghĩ tới có gắng ba năm, tái kiến hắn, nàng vẫn là dễ dàng như vậy thất kinh, quả thực giống một đứa trẻ. “Anh Phàm.....” Sở Thác còn muốn mở miệng. “Ta đi trước, hai vị cáo từ.” Khương Anh Phàm hướng hai nam nhân gật gật đầu, lập tức xoay người đi ra ngoài, thất lưng kia so với bình thường đều phải thẳng. Kha Vũ Lương nhìn Sở Thác liếc mắt một cái. “Thác ca, không quen biết lại có quen biết? Ta lần đầu tiên nhìn đến người ở trước mặt nữ nhân cam chịu nha, hảo thích, ha ha.” Sở Thác rút ra tay cầm ở túi tiền, gõ đầu hắn một cái. “Lấy đến.” “Lấy cái gì?” Kha Vũ Lương ngây ngốc hỏi. Sở Thác trực tiếp lấy đi tư liệu hắn kẹp trong tay. “Uy, đó là tư liệu hộ khách, không thể cho người—” A Lương phản ứng lại xông đến, sờ chết bảo vệ phần tư liệu. Hiện tại nhưng là ở công ty, hẳn làm sao có thể minh trưng mục phạm quy. Nói sau, hắn còn rất muốn biết Thác ca cùng nữ nhân kia có cái gì quan hệ, giao ra đương nhiên sẽ giao ra a. Sở Thác mặc hắn đem phần tư liệu lấy đi, chính là chặt trùng mắt hắn. “Cho người 5 phút, đem điện thoại cùng địa chỉ photo ra cho ta.” “Không được, ta không thể tiết lộ tư liệu hộ khách, trừ phi.....” Người trả lời ta cái vấn đề.” A Lương ôm phần tư liệu, một bộ dạng thể sống chết bảo vệ. Sở Thác mặt hơi hơi mị khởi. “Nói đi!” A Lương nghe vậy nhếch miệng cười. “Vị Khương tiểu thư này rốt cuộc là gì của người? Bạn gái trước?” Sở Thác đẩy mắt hiện lên một chút kỳ dị hào quang, sau đó thấp thỏm tiếng nói phun ra hai chữ – “Vợ trước.” “Cái gì?” A Lương miệng trương thật to, đã lâu quên khép lại. Thác ca khi nào thì từng kết hôn? Không biết A Hải có biết hay không? Thật lớn bất quái nha! Thừa dịp A Lương hoàn toàn hiện ra trạng thái ngu si, Khương Anh Phàm nhìn Sở Thác rút ra cặp hồ sơ của hắn, chính mình sao chép số điện thoại cùng địa chỉ. Sau đó ánh mắt của hắn dừng ở trường danh thiếp phía trên phần tư liệu, mặt trên in ba chữ Khương Anh Phàm, nhưng chức danh lại làm cho hắn kinh ngạc cực kỳ. Chuyên viên nghiệp vụ. Nàng thật là cái nghiệp vụ viên? Hẳn như thế nào nghĩ cũng sẽ không nghĩ tới, ba năm trước cái kia chỉ biết chờ hắn tan tành, nữ tử nhu nhược hy vọng hẳn dành chút thời gian cho nàng, cư nhiên thành một cái nghiệp vụ viên! Rốt cuộc là nàng thay đổi nhiều lắm, hay là hắn chưa bao giờ từng chân chính nhận thức qua nữ nhân này? Sở Thác ngón tay bắn đạn danh thiếp, đẩy mắt nồng hậu hứng thú. Ánh mắt trời theo ban công nhà trọ tiến vào bên trong, trong phòng khách, Khương Anh Phàm nâng tách cà phê ngăn người. Đây là sáng sớm Chủ nhật, thời gian hảo dễ ngủ lười, nàng cũng bận một tuần rồi, hẳn là hảo hảo nghỉ ngơi mới đúng, nhưng nàng lại bảy tám giờ sáng đã sớm tỉnh lại, pha cà phê, giống cái đầu đất vẫn chưa tỉnh ngủ ngồi ở chỗ này ngăn người. “Khương Anh Phàm, người thật sự là cái tên vô dụng!” Nàng cười khổ buông xuống cái cốc, đến nay vẫn không thể lãng quên chuyện ngày hôm qua gặp lại Sở Thác ở Trung tâm Triển Thụ. Theo tới hôm qua đến bây giờ, nàng sự tình gì cũng không có làm, chính là ngăn người. Ba năm, nàng cùng hắn tách ra ba năm. Nàng cho tới bây giờ không nghĩ tới hội tái kiến hắn, bởi vì nàng tận lực chuyển khỏi biệt thự trên núi, đem mấy chỗ ở cha lưu cho nàng đều bán đi, rồi đi vòng sinh hoạt của hắn, nàng trừ bỏ muốn cho chính mình một lần nữa bắt đầu, cũng là vì trả lại cho hắn một cái hoàn cảnh thanh tĩnh. Mà bọn họ lại vào lúc này gặp lại, đây là cái gì đạo lý đâu? Nếu mỗi người đều có một nửa kia của mình, nàng đại khái chính là chứng ngại vật trung gian giữa Sở Thác cùng chân mệnh thiên nữ của hắn. Từng nàng cho rằng chính mình nên là một nửa kia trong sinh mệnh của hắn, nhưng cuối cùng nàng mới phát hiện, yêu của nàng gây cho hắn dĩ nhiên là gánh nặng cùng buộc chặt. Nguyên lai nàng chính là cái loại nữ diễn viên phụ trong tiểu thuyết, cái loại cổ chấp cuồng, loại nhân vật đơn phương cuồng luyến nam nhân vật chính. Ba năm trước, làm nàng theo bệnh viện tỉnh lại, lần đầu nhìn đến là Sở Thác người mà nhiều năm trước nàng vừa nhìn đến liền thích hắn, nam tử nàng yêu, trong lòng tràn ngập bất đắc dĩ cùng bi ai. Nàng lẳng lặng thút thít, vì hắn, cũng vì chính mình. Khi đó bắt đầu, nàng quyết định phóng hắn tự do, cũng quyết định cần rằng một lần nữa đứng lên. Nàng biết mất đi chính hắn tất nhiên thống khổ, nhưng là đau khổ giữ lấy hắn, không chỉ có nàng khổ, hắn cũng không vui vẻ. Khi đó nàng thật sâu cảm nhận được, phương thức chính mình thương hắn luôn luôn cũng chưa làm cho hắn cảm giác được hạnh phúc, thân là thể từ trên

đanh nghĩa của hắn, cũng nhiều lắm là thế từ thất bại. Lau mặt, Khương Anh Phàm cự tuyệt còn như vậy sa sút, đứng dậy đem tách cà phê thu thập hảo, vào phòng cầm bản đồ năng tự chế cùng máy ảnh, theo cửa vào mang đi chìa khóa xe, người liền xuất môn. “Đã không có biện pháp nghỉ ngơi, vậy công tác đi!” Nàng lộ ra một chút tươi cười, bắt đầu cảm thấy vừa rồi chính mình chìm đắm trong quá khứ hỗn loạn một chút ý nghĩa đều không có. Cho dù năng ngẫu nhiên cùng hắn gặp nhau lại như thế nào? Năng sẽ không lại đi tìm hắn, hắn cũng sẽ không tái xuất hiện ở trong sinh hoạt của năng, cho nên làm gì tự tìm buồn rầu? Nhưng năng không biết là, làm năng đi xuống lầu, khởi động xe máy rồi đi, có một đôi con người theo trong cửa kính xe gắt gao nhìn chăm chăm nhất cử nhất động của năng. Sở Thác ngồi ở bên trong xe màu đen của mình, kinh ngạc xem Khương Anh Phàm khởi động xe máy, sau đó phát động rồi đi. “Nhà đầu kia không phải ngay cả xe đạp đều không biết đạp? Khi nào thì ngay cả xe máy đều học xong?” Ánh mắt của hắn chặt nhìn chăm chăm mặt thân ảnh mảnh khảnh, ngày hôm qua sau khi gặp được năng, đầu óc của hắn cứ nhiên tràn ngập thân ảnh của năng. Ba năm trước, làm năng không nói một lời biến mất, chỉ để lại giấy thỏa thuận lì hôn đã ký xong, hắn không phải không đi tìm năng, dù sao phụ thân năng trước khi chết ủy thác hắn chiếu cố năng. Nhưng là sau một thời gian tìm không có tin tức, hắn bận rộn trong sự nghiệp từ từ đã lãng quên gánh nặng này. Ngẫu nhiên đêm dài thanh tĩnh, hắn sẽ nghĩ tới đoạn hôn nhân nửa năm thời gian kia, lại không biết nếu tìm năng trở về, hắn muốn đem năng đặt tại vị trí gì. Năng yêu hắn, hắn từng cho rằng đó là tiểu nữ sinh mê luyến, nhưng làm năng lái xe truy đuổi hắn, ngoài ý muốn phát sinh cái kia năng lựa chọn bảo hộ hắn, hắn chỉ biết Anh Phàm thực sự thương hắn. Bởi vì không thể hồi báo yêu của năng, cho nên hắn cũng chỉ làm cho năng đi. Mà hôm qua lại gặp nhau, hắn phát hiện năng thực sự cùng Khương Anh Phàm trong ấn tượng khác nhiều lắm. Sở Thác lái xe, chậm rãi đi theo sau xe máy của năng, xem năng đi một chút ngừng ngừng, khi thì ngừng đến ven đường xem bản đồ, khi thì nhíu mày xem bốn phía. Hắn không khỏi tò mò năng đang làm cái gì, thiếu chút sẽ xuống xe hỏi năng. Bất quá làm năng xuất ra máy ảnh chụp ngã tư đường, lại không ngừng lấy bút ở trên bản đồ vẽ kí hiệu, hắn có chút hiểu được năng đang làm cái gì. “Phương pháp nhận biết đường đi sao? Vẫn là phương pháp đặc biệt lộ si nhận thức đường đi?” Hắn cảm thấy buồn cười. Anh Phàm là cái lộ si, này hắn biết, chính là hiện tại đều có một đồng hệ thống vệ tinh định vị, năng làm gì muốn như vậy nhận thức đường đâu? Tuy rằng cảm thấy hành vi của năng ngu si đáng yêu, nhưng hắn không ngăn cản năng, cũng không xuống xe xuất hiện tại trước mặt năng. Cứ như vậy đi theo phía sau năng, xem năng nghiêm túc làm đặt bút viết nhớ, vẽ ảnh chụp. Hắn bỗng nhiên phát hiện, theo nhận thức tới nay, hắn tựa hồ chưa từng như vậy xem qua năng. Luôn luôn đều là năng ở phía sau lưng chạy theo hắn, mà hắn bao lâu từng đem ánh mắt lưu lại ở trên người năng? Càng đừng nói là yên lặng theo phía sau xem năng như vậy. Có thể hay không hắn tự cho là hiểu biết năng, nhưng kỳ thực căn bản chưa bao giờ từng biết qua năng? Nhớ tới ngày hôm qua thay đổi của năng làm hắn kinh ngạc, hắn càng ngày càng tin tưởng chính mình chưa bao giờ từng chân chính nhận thức năng. Trước kia hắn sẽ cảm thấy đi theo phía sau một người như vậy, chuyện gì cũng không làm, khẳng định thực nhằm chán. Nhưng là hắn hiện tại tuyệt không nhằm chán, xem năng mày động tác tay chân linh động, khỏe miệng của hắn không ngừng dạng mở miệng sáng sủa tươi cười. Chỉ là như vậy xem năng, liền lạc thú mười phần đâu! Lúc này năng liền đứng ở ven đường, dùng bút chỉ ở trên laptop họa cái gì, hắn thật đúng là tưởng có cái kính viễn vọng, có thể cho hắn thấy rõ ràng năng ở viết chút cái gì. “Sở Thác, người bắt đầu giống cái biến thái.” Hắn thấp giọng cảnh cáo chính mình, thanh âm còn mang theo ý cười. Nhưng mà mới ngẩng đầu, hắn liền phát hiện năng lại nổ máy đi phía trước chạy, hắn đành phải chậm rãi đuổi kịp. Một cái đèn xanh đèn đỏ, năng quẹo phải, hắn cũng đi theo quẹo phải, nhưng mà trước mắt một màn lại làm cho hắn cả người rét run. Hắn nhìn đến năng cách đó không xa phía trước, xe tải ngừng ở ven đường bỗng nhiên không báo động trước mở cửa xe, mà khoảng cách chiếc xe kia chỉ cách Anh Phàm gần gần mấy mét hiển nhiên cũng không đoán trước đến. “Anh Phàm—” Hắn điên cuồng hét lên ra tiếng, trước mắt một màn chính như đoán trước, nhưng hắn lại cứu không được năng. Hắn nhìn đến thân mình năng bỗng nhiên chạm đến cửa xe tải vừa mở, xe đang đi phía trước đột nhiên ngã ra, người của năng đã ở không trung té ngã xuống đất. Hắn hăm nhanh phanh xe, vội vàng xuống xe. “Đáng giận, người rút cuộc thế nào? Trước khi mở cửa xe không cần nhìn trước xem sao?” Hắn hướng tài xế xe tải gầm rú, ánh mắt lại chỉ lưu lại ở trên người năng. Khương Anh Phàm té ngã trên đất, ý thức có thật lớn đoạn trống rỗng. Làm Sở Thác xuất hiện trước mắt năng, năng thì thào nói nhỏ hai câu. “Người nói cái gì? Anh Phàm!” Hắn ngồi tựa vào bên người năng, bả đầu dè dặt vào miệng năng hỏi. Chỉ nghe đến năng dùng thanh âm suy yếu nói: “Xong rồi. Ta nhất định biến ngu ngốc, ta luôn luôn nhìn đến. Áo ảnh.” “Cái gì áo ảnh?” Hắn vội vàng hỏi, rất lo lắng tình huống của năng. “Sở Thác. Ta luôn luôn nhìn đến Áo ảnh. Sở Thác.” Năng nói xong câu đó, người liền ngất đi. Sở Thác còn không kịp cười, đã bị năng mất đi ý thức khiến cho nhanh điên rồi. “Kêu xe cứu thương!” Hắn điên cuồng hét lên.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phải Vợ Trước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2

Khi Khương Anh Phàm lại lần nữa tỉnh lại, phát hiện chính mình thân đang ở trong một hoàn cảnh âm ỉ. Bên tai luôn luôn có người gầm rú, còn có người thấp giọng trấn an, làm cho năng còn chưa mở mắt trước hết nhíu mày. “Người xác định năng không có việc gì sao? Bác sĩ, năng bị đánh bay đi ra ngoài, còn ngất đi, làm sao có thể không có việc gì?” Nam nhân hỗn hèn nói xong, “Trước mắt xem ra không có trở ngại, phần kiểm tra tổng quát phải đợi năng tỉnh lại mới có thể làm.” Một nam nhân khác thấp giọng đáp lại, thái độ mang theo rõ ràng nhường nhịn. “Kia năng khi nào thì hồi tỉnh?” Nam nhân trước đó lại hỏi. Khương Anh Phàm miễn cưỡng chính mình mở mắt, mới mở ra liền cảm thấy một trận choáng váng, đành phải lại nhắm mắt lại. Như thế thử vài lần, năng mới vượt qua cảm giác hoa mắt choáng váng, chân chính mở mắt ra. Tựa như tai nạn xe cộ ba năm trước sau khi tỉnh lại giống nhau, Sở Thác liền đứng ở trước mắt năng. Nguyên lai một tiếng rống lên khi này là hắn? Hội sao? Sở Thác rất ít gầm rú. “Sở Thác?” Năng hoài nghi kêu. Đang cùng bác sĩ tranh chấp Sở Thác thân mình cứng đờ, lập tức xoay người lại xem năng. “Người tỉnh? Có hay không nơi nào không thoải mái? Nhận được ta là ai sao?” Anh Phàm một trận buồn cười, nhưng nhếch môi lại đưa tới giữa trán một trận đau, năng liền nhắm mắt lại, làm trận đau kia giảm bớt. “Ta vừa mới kêu tên người, thế nào không nhận biết người là ai?” (TT : biết lo phát cuồng, mà lúc trước lại đối xử với chị như thế, anh này đúng là đáng bị báo ứng mà; TL: chị thông cảm, đôi khi người ta hoảng quá hóa ngu ấy mà.) “Người xảy ra tai nạn xe cộ a, người nhớ sao?” Hắn thần sắc mang theo khản trương. “Hiện tại nghĩ tới.” Năng nhẹ nhàng đáp. “Bác sĩ, người nhanh giúp năng kiểm tra một chút.” Sở Thác lùi lại, làm cho bác sĩ cầm đèn pin, kiểm tra phản ứng đồng tử của năng. Một lát sau, bác sĩ đứng thẳng dậy, cẩn thận xem nam nhân vừa mới đối với hắn gầm rú. “Tiền sinh, phu nhân người không có trở ngại, nếu người kiên trì, ta lập tức an bài siêu âm não ba chiều.” “Cho dù ta không kiên trì, người cũng nên kiên trì, đừng trứng đầu là chuyện đơn giản sao? Kia muốn hay không nằm viện?” Sở Thác khí thế bức người. Bác sĩ bị thái độ của hắn làm cho sợ hãi, yên lặng lui về sau một bước. “Nếu người kiên trì. Cũng có thể ở một đêm quan sát tình hình, nếu không có tình trạng chấn động não, ngày mai là có thể. Xuất viện. Ta mời y tá giúp người an bài kiểm tra.” Sở Thác còn không kịp nói chuyện, bác sĩ kia liền vội vàng xoay người đi rồi, bước chân còn phá lệ nhanh chóng, giống như đang chạy trốn. Anh Phàm giãy dụa đứng dậy, đang muốn gọi hắn không cần chuyện bé xé ra to, lại nhìn đến đứng ở bên cạnh cách đó không xa, một cái nam tử trung niên khỏe miệng xướt da lại ừ thanh. “Hắn là ai vậy?” Sở Thác ngắm người nọ liếc mắt một cái, tức giận nói: “Là tên hôn

đàn hại người tệ xê.” Anh Phạm sững sờ hai giây, thế này mới tỉnh ngộ lại đây. “Người..... Đánh người ta?” Sở Thác nhún vai, biểu cảm lại sáng tỏ rằng đánh người là kết cục nhẹ nhất. Anh Phạm thở dài. “Vị tiền sinh này, thực xin lỗi, là hấn rất xúc động.” “Là ta không tốt, tiền sinh của người tức giận cũng là đúng vậy. Ta..... đang nói điện thoại, khi mở cửa quên kiểm tra có hay không có xe đến. Thật có lỗi, ta sẽ phụ trách chi phí bệnh viện.” Nam từ kia một mặt nói xin lỗi. “Hấn không phải tiền sinh của ta, người cũng không cần thấy tội lỗi, về sau cần thận một chút là được.” Anh Phạm ngược lại còn an ủi đôi phương. “Không phải tiền sinh của người?” Người nọ ngốc lảng lảng hỏi. “Quan người đánh rắm a!” Sở Thác hung tợn trừng mắt nhìn đôi phương liếc mắt một cái, lại quay đầu trừng nàng. “Cho dù hiện tại không phải, trước kia cũng từng là, vội vã thanh minh cái gì!” Mặc danh kỳ diệu, tâm tình hấn thực sự rất kém cỏi. (TT: bây giờ mới biết hối hận sao ??? ; TL: đáng đời anh chưa ???) Anh Phạm kinh ngạc liếc hấn một cái, nhanh chóng ngậm miệng, nàng chưa thấy qua Sở Thác như vậy nóng nực. Mà người kia gây ra họa lại là không dám lại hé răng, sợ chọc Sở Thác khó chịu, lại bị bắt đi tẩu một chút. Thanh niên này thoát nhìn không phải loại hình thô lỗ, nhưng nắm đầm lại cứng rắn đòi mạng, mới ăn một quyền, khoe miệng đều muốn nát. Hoàn hảo tiểu thư này thoát nhìn không có việc gì, bằng không hấn rất sợ chính mình sẽ bị đánh cho thảm hại hơn. Ai, sớm biết thế liền cần thận chút, hấn quả thực hối hận đòi mạng. “Tốt lắm, người có thể rút, có cần ta sẽ liên lạc người!” Sở Thác hướng người nọ giơ giơ lên cầm, “Àch, Khương tiểu thư..... Ta ngày mai lại đến thăm, tiền thuốc men ta sẽ phụ trách.” Người nọ có lẽ gật gật đầu, chạy nhanh trước khi Sở Thác nổi bão tông cửa xông ra. “Người làm chi muốn như vậy hung?” Khương Anh Phạm bắt đầu nhìn Sở Thác liếc mắt một cái. “Vậy người làm chi muốn như vậy khách khí? Hấn là hung thủ hại người xảy ra tai nạn xe cộ nhà. Chẳng lẽ người vài năm nay đều là như vậy sống? Bị người hại còn muốn bảo hộ người ta?” Sở Thác tức giận hỏi. “Ta vài năm nay sống tốt lắm, không nhọc lo lắng.” Anh Phạm bị hấn sẵn giọng hơn, bắt đầu không thích. Sở Thác xem nàng cúi mặt, rốt cục thu liễm cảm xúc, cũng không lại đáp lời. “Đúng rồi, vì sao người lại ở chỗ này? Vì sao ta xảy ra tai nạn xe cộ, người sẽ xuất hiện?” Nàng nhớ tới trước khi mất đi ý thức nhìn thấy hấn, còn tưởng rằng chính mình xuất hiện ảo giác. “Cái kia..... Ta vừa khéo đi ngang qua.” Hấn có chút xấu hổ tùy tiện trả lời. “Người không muốn nói chuyện, nghỉ ngơi một chút. Y tá thế nào như vậy chậm? Chờ kiểm tra đầu đều hư hết.” Anh Phạm bị hấn nói khiến cho dở khóc dở cười. Rốt cuộc đầu ai muốn hư a? Nàng chưa bao giờ biết Sở Thác cũng có một mặt ngang ngược không phân rõ phải trái. Rốt cục, ở Sở Thác không ngừng quấy rầy, bệnh viện khó có được hiệu suất như thế cao, nàng làm vài dạng kiểm tra. Hoàn hảo đại bộ phận kiểm tra đều đương trường có thể biết kết quả, kết quả cũng đều không tệ, bằng không Anh Phạm thật không biết Sở Thác còn có thể làm tới cái gì. Nàng chưa từng gặp qua hấn như vậy, cảm giác thập phần xa lạ. Đợi đến sở hữu kiểm tra xong, nàng bị mang về phòng bệnh, thời gian đã chạng vạng. “Ta nghĩ xuất viện, kết quả kiểm tra đều tốt lắm, cho nên.....” Anh Phạm mới mở miệng, liền đưa tới Sở Thác biểu cảm không cho là đúng. “Người làm sao mà biết hiện tại kiểm tra không thành vấn đề, liền thực sự không thành vấn đề? Não bộ va chạm có đôi khi cũng không nói lên vấn đề ngay, nói sau, bộ phận cũng không bình thường, vẫn là cần thận tốt hơn. Người như vậy tùy tiện đối đãi thân thể chính mình, thật không biết vài năm nay thế nào sống.” Hấn nói xong còn rất có hương vị trách cứ nàng. “Người.....” Anh Phạm lâm vào chán nản. “Ta như thế nào qua ngày không liên quan người, ta hiện tại đã không phải gói đồ của người, người có thể đi rồi.” Sở Thác nhíu mày. “Cho dù chúng ta ly hôn, ta còn có nghĩa vụ chiếu cố người, người quên phụ thân người trước khi mất nói qua ta sao?” “Ta không cần nghĩa vụ của người!” Nàng thốt ra mà ra, cảm xúc có chút kích động, làm cho hấn lộ ra vẻ mặt kinh ngạc. “Người làm đã đủ, đối cha ta hứa hẹn cũng đã thực hiện. Ở hấn trước khi mất theo ta kết hôn, sau khi hấn rời đi cũng chiếu cố ta nửa năm, này đã đủ vừa lòng.” Nàng càng nói về mặt càng tịch mịch. Lúc trước phụ thân qua đời, nàng mất đi một người thân cuối cùng, hoảng loạn nàng thậm chí nắm chặt Sở Thác. Sở Thác không chỉ là người trong lòng nàng, lại là người nhà mới của nàng, nàng không thể chịu được lại mất đi hấn. Nhưng mà sau khi tách ra, nàng bắt đầu có thời gian đi suy xét, ngắm lại quan hệ lẫn nhau, mặc dù là trong nửa năm hôn nhân, hai người tuy rằng ở cùng một chỗ, cũng không từng cùng phòng. Sở Thác chưa từng bao giờ đem nàng làm cái nữ nhân chân chính đối đãi, từ đầu tới cuối đều là nàng nhất sương tình nguyện. Nhất sương tình nguyện. (TT: đơn phương tình nguyện đó mọi người). Bốn chữ này đối tự tôn nữ nhân đã kích lớn cỡ nào nha !??? Đợi đến nàng có thời gian hào hào nghĩ lại, nàng mới phát hiện tình yêu chính mình đã hèn mọn, lại chưa từng gây cho bất luận kẻ nào vui vẻ, duy nhất an ủi là lúc cha đi có về an tâm. “Anh Phạm” Hấn đi đến giường bệnh của nàng, nhìn thẳng nàng. “Ba năm trước người vì sao không nói một tiếng rời đi? Sau khi rời đi người đi nơi nào? Lại làm sao có thể trở thành một cái nghiệp vụ viên đâu?” “Chỉ có thể nói ta rốt cục nghĩ thông suốt.” Nàng cũng không tưởng cùng hấn chia sẻ tâm tình của nàng năm đó, dù sao đối nàng mà nói, kia không phải dễ dàng như vậy lấy ra nói. “Sau khi người rời đi ta trụ qua thật nhiều khách sạn, trong khách sạn người đến người đi, làm cho ta cảm thấy có vẻ thoải mái. Thẳng đến về sau ta tìm được công tác, mới tìm nhà ở yên ổn cuộc sống.” “Vì sao là nghiệp vụ viên? Công tác có rất nhiều loại, ta nghĩ như thế nào đều không nghĩ đến người hội lựa chọn làm nghiệp vụ.” Hấn đến bây giờ còn cảm thấy kinh ngạc. “Bởi vì nghiệp vụ viên cần tiếp xúc người. Người ta không phải nói từ nơi nào té ngã sẽ từ nơi đó đứng lên sao? Cuộc sống trước kia của ta đã phong bế lại tịch mịch, đem quan hệ giao tế chính mình làm hồngбет. Ta nghĩ một lần nữa học tập, học tập thế nào cùng người khác tiếp xúc.” Nàng nhún vai nói, giống như đang bình tĩnh nói một câu chuyện của người khác. Năm đó nàng tiếp xúc người duy nhất là hấn, nhưng hấn lại thậm chí rời đi, nàng có thể nói phi thường thất bại triệt để. Đây là nguyên nhân làm cho nàng lựa chọn công tác này. Đương nhiên cũng là cơ vận, gặp tiền bối chịu cho nàng cơ hội, mới có cơ hội học tập đến nay. Tuy rằng quá trình tương đương nháp nhò, nhưng bởi vì chính nàng thực cố gắng không buông tay, vị tiền bối kia cũng liền một đường chiếu cố, luôn luôn không từ bỏ nàng. Sở Thác không nói gì, nhìn mặt nàng suy nghĩ sâu xa. Anh Phạm cùng trước kia giống nhau, làn da so với người khác đều trắng nõn cần thận, ngũ quan cũng giống nhau tinh xảo. Nhưng trước mắt nữ nhân này đã không chỉ là một cái oa nhi đẹp nhất xinh đẹp, nàng đầy mắt lóe ra hào quang kiên định làm cho nàng có người đều tỏa sáng. Hấn thật sâu bị nàng hấp dẫn, mãnh liệt tưởng thăm dò nữ nhân này sau khi lột xác. “Người vì sao luôn luôn ở đây không sao chứ? Ta có thể mời bằng hữu giúp ta, người về trước.” Anh Phạm nói còn chưa dứt lời, đã bị hấn đánh gãy lời. “Người vì sao luôn luôn tưởng đuổi ta đi?” Hấn hai tay hoàn ngược, nhẹ nhàng mất hỏi. “Ta..... Nào có? Chính là người không phải bề bộn nhiều việc sao? Trước kia người mỗi ngày đều tăng ca, chẳng lẽ công ty của người sụp đổ?” Nàng tức giận hỏi. “Ha ha!” Hấn cười ra tiếng. “Công ty có đồ hay không người hấn là rất rõ ràng, người nắm giữ 30% cổ phần xí nghiệp Tuấn Thiên, hàng năm hấn là đều có cổ định nhận hoa hồng đi?” Xí nghiệp Tuấn Thiên hiện thời đã là một xí nghiệp khổng lồ. Tuấn Thiên là Sở Thác một tay gây dựng, mà bạn vong niên của hấn Khương Chấn là người lúc trước xuất ra tiền giúp hấn thực hiện giấc mộng. Về sau Tuấn Thiên ở trong tay Sở Thác không ngừng mở rộng, cổ phần công ty Khương Chấn nắm giữ cùng tất cả đều để lại cho Khương Anh Phạm. 30% cổ phần là gần với cổ đông lớn nhất trong xí nghiệp sau Sở Thác. Vài năm nay mỗi lần thời điểm công ty chia hoa hồng, hấn đều hy vọng nàng sẽ xuất hiện, nhưng là chưa bao giờ như nguyện quá. Nàng luôn ủy thác luật sư thay nàng xử lý, tiền cũng trực tiếp chuyển vào tài khoản, giống như cùng hấn đã không có gì liên lụy, phân rõ phân sạch sẽ. Anh Phạm nhún vai. “Đợi chút, người sẽ không muốn ở bệnh viện theo giúp ta qua đêm đi?” Nàng mở to hai mắt nhìn, bắt đầu cảm thấy bất an. Vốn tưởng rằng lẫn nhau sinh mệnh sẽ không lại có cùng xuất hiện, nàng tìm nhiều như vậy thời gian trùng kiến sinh hoạt của mình, nhưng nàng không biết là chính mình đã có thể hoàn toàn buông bỏ hấn không. Trước kia nàng nếu được hấn sơ bồi, nàng có biết bao cao hứng nhưng giờ nàng không nghĩ vậy. Sở Thác kéo ra giường gấp để dưới giường bệnh. “Không cần lo lắng, ta có chỗ ngủ.” “Ai lo lắng người? Không bằng ta về nhà, người cũng về nhà, như vậy không phải tốt lắm sao? Làm chi kiên trì muốn ta nằm viện? Ta ngày mai còn muốn đi làm nhà.” Nàng lại lần nữa ý đồ thuyết phục hấn. Hấn nghe vậy nghiêng đầu lo lắng. “Người về nhà, ta cũng về nhà, như vậy cũng tốt. Buổi tối ta đi nhà người cùng người, để tránh người có hiện tượng chấn động não lại chính mình chết ngất trong nhà.” “Đi nhà của ta?” Nàng nhìn không được đề cao thanh âm. “Không cần, ta còn là nằm viện tốt lắm.” Nằm viện cùng hấn một chỗ một phòng đã đủ làm nàng bất an, nếu đi nhà nàng, sinh hoạt riêng tư của nàng hoàn toàn bại lộ ở trước mặt hấn, cảm giác càng không có phòng bị. Kia chỉ biết càng tệ hơn! “Cứ như vậy, người nghỉ ngơi một chút, ta đi giúp người mua bữa tối. Người muốn ăn cái gì?” Sở Thác cầm lấy áo khoác hỏi. “Tùy tiện đều hảo. Ta nghĩ thừa dịp thời gian này gọi đầu, giúp ta mua chai dầu gội.” Nàng sờ sờ vật chất vừa mới vì kiểm tra về loạn ở da đầu nàng, hết thấy không thoải mái. Sở Thác dừng một chút, cuối cùng vẫn là cái gì cũng chưa nói đi ra ngoài. Nhìn bóng lưng hấn rời đi, Anh Phạm cố gắng đem tâm mất kéo về, không cho chính mình luôn truy đuổi thân

ảnh của hắn. Nhưng là cho dù nhắm mắt lại, hình tượng của hắn vẫn là phi thường rõ ràng hiện lên trước mắt. Hắn có chút không giống với. Tính cách đẹp mắt ngũ quan như trước, chính là trên mặt hơn vài phần thành thực. Hắn vẫn như cũ không thay đổi, chính là nhiều năm trước cái loại cảm giác bốc đồng này bị một loại tự tin tao nhã thay thế, Sở Thác nghiêm nhiên đã là cái nam nhân điển hình thành công. Quá trình gây dựng sự nghiệp của hắn năng nghe cha nói qua, biết hắn cũng ăn không ít đau khổ, trả giá tâm lực rất nhiều. Mà nay hắn như cha đoán trước thành công, nhưng hắn cũng rất cuộc không phải Sở Thác của nàng. Trên thực tế là hắn chưa bao giờ từng là Sở Thác “Của nàng”. Nàng không hiểu vì sao hắn giống như thực quan tâm nàng, còn có, rốt cuộc vì sao khi nàng xảy ra tai nạn xe cộ hắn vội vàng ở hiện trường, nàng cũng luôn luôn quên hỏi hắn. Nàng đơn thuần cho rằng chống đỡ qua đêm nay, hắn sẽ trở lại thế giới của hắn, mà nàng cũng có thể một lần nữa tìm về bình tĩnh. Tuy rằng ánh mắt của nàng vẫn là nhìn không được muốn đuổi theo hắn, nhưng nàng cũng tỉnh táo biết, nếu không cẩn thận một chút, cảm tình Trần Phong này sẽ bị vạch trần, nàng là rốt cuộc không đủ sức yêu say đắm như vậy phương thức xa xỉ. Xuất ra bao da di động, nàng gọi điện thoại cho hảo hữu kiêm thủ trưởng của nàng Lang Tiểu Vân. “Lang ti, ta ngày mai hẳn là không có biện pháp đi làm, ngươi có thể hay không giúp ta xin phép?” Điện thoại vừa chuyển được, nàng chạy nhanh nói. “Sinh bệnh sao?” Lang Tiểu Vân thanh âm chân chờ. “Àn, bị tai nạn xe cộ, hiện tại ở bệnh viện, ngày mai mới có thể trở về. Ta sợ khi xuất viện đã không kịp đi làm, xin phép trước với ngươi.” Anh Phạm thuyết minh. “Bệnh viện? Thực nghiêm trọng sao?” Cái này ngay cả Lang Tiểu Vân bình tĩnh đều kích động. “Không, kỳ thực chỉ có một chút ngoại thương, khả năng hội ứ thanh. Nhưng là bởi vì có liên quan đến não bộ, cho nên hẳn kiên trì muốn ta nằm viện, ai, như vậy là có điểm khoa trương.” Anh Phạm có chút bất đắc dĩ, không biết nói như thế nào, kỳ thực nàng hiện tại ngay cả đau đầu đều không có, thật sự không nghĩ như vậy nghiêm trọng. “Sợ có não chấn động đi, muốn hay không ta đi cùng ngươi? Đợi chút, ngươi nói ‘hắn’? Ngươi có bạn trai?” Lang Tiểu Vân trực tiếp liên hỏi, quanh co lòng vòng chưa bao giờ là của nàng tác phong. Anh Phạm nhìn không được vụng trộm mắt tròn trắng. “Không phải, chính là vừa vặn gặp được một người quen.” “Khéo như vậy? Nên sẽ không là người quen theo dõi ngươi đi? Ta xem khả năng rất lớn, ta hiện tại đi qua tìm ngươi, bệnh viện nào?” Lang Tiểu Vân cảm thấy nàng rất đơn thuần, vừa nghe đến loại này lý do thoái thác, liền cảm thấy khẳng định không đơn thuần. “Àch, kỳ thực hẳn chính là cái kia.” Sở Thác. Nàng sợ Lang ti chạy tới để ra nghi vấn Sở Thác một phen, đành phải thành thật nói. Nàng cùng Sở Thác năm đó, nàng từng nhắc đến với Lang Tiểu Vân. Năm đó nếu không phải Lang Tiểu Vân cho nàng cơ hội, nàng hiện tại không biết ở nơi nào. Lang ti đối nàng mà nói tựa như tỷ muội chính mình giống nhau. “Sở Thác? Ai a?” Lang Tiểu Vân dừng một chút mới nhớ tới. “Nha, chồng trước vô duyên của ngươi nha? Ha ha, hiện tại nói hắn vô duyên giống như cũng không hoàn toàn đúng đi, dù sao cư nhiên lại gặp cùng một nơi.” “Lang ti!” Anh Phạm kháng nghị, nàng đã đủ rối loạn, cũng không tưởng còn có người ở bên cạnh xem náo nhiệt. “Hảo, ngươi hảo hảo tĩnh dưỡng đi! Có cần ta hỗ trợ lại gọi cho ta. Ngày mai ngươi có thể nghỉ ngơi, nhưng ngày kia nhất định phải tới đi làm nha, ngươi cũng biết gần nhất sẽ có dự án mới.” “Hảo, ta sẽ, cảm ơn ngươi.” Anh Phạm cúp điện thoại. Sau khi ăn cơm xong, Khương Anh Phạm vốn tưởng chính mình gọi đầu, thuận tiện tắm rửa một cái, bởi vì Sở Thác không chỉ có giúp nàng mua dầu gội đầu, cũng mua một bộ áo ngủ. Nhưng là nàng chỉ cần ngồi xổm xuống, đầu liền choáng váng đến không được. Cho nên Sở Thác nói cái gì cũng không nghe ý nàng một mình đi gội đầu, tắm rửa. “Không thể một mình tắm?” Nàng không thể tin trừng mắt tên cổ chấp trước mắt. “Vậy ngươi là đề nghị ta không cần tắm, vẫn là như thế nào?” Tổng không có khả năng hắn muốn bôi nàng tắm rửa đi? “Chắc chắn!” Sở Thác lắc lắc đầu. “Xem tâm tư tà ác của ngươi đang suy nghĩ chuyện gì?” Anh Phạm bị hắn vừa nói, mặt không thể tự giác đỏ. Nàng quả thật là ở tưởng một ít hình ảnh đáng sợ tà ác, về nàng trần như nhộng tắm, mà người nào đó lại hai tay bàn ngực đứng ở bên cạnh “Giám thị” hình ảnh khủng bố. “Ta.” “Đều là ngươi khiến ta hiểu lầm.” Nàng chạy nhanh phản bác. “Ha!” Hắn hừ cười ra tiếng. “Ta giúp ngươi đi! Không phải ngươi tưởng như vậy, tắm rửa ngươi có thể không cần khom người, như vậy liền sẽ không choáng váng, nhưng là gội đầu phải đi phía trước khom hoặc là ngưỡng ra sau, như thế nào đều sẽ động đến đầu của ngươi, cho nên làm cho ta giúp ngươi gội đầu.” Hắn nói xong đã bắt đầu cuộn tay áo. “Giúp ta gội đầu? Thế nào giúp?” Nàng kinh ngạc hỏi. “Không xem qua thẩm mỹ viện thế nào gội đầu sao?” Hắn tham tiền phòng tắm khám xét một chút hoàn cảnh, lập tức đem ghế dựa cạnh giường bệnh lấy vào, khi trở ra, hắn ngay cả tay áo sơ mi đều đã cuộn tốt lắm. “Đến đây đi!” Nàng lẳng lẳng xem hắn, phát ra một hồi lâu ngốc, sau đó mới bán tín bán nghi đi vào phòng tắm. “Ngồi ổn định.” Hắn đem nàng ấn tiến trong ghế dựa, ghế dựa nương tựa bốn rửa tay, nàng ngồi xuống vừa khéo có thể bả đầu cúi đến phía trên bồn rửa tay. “Như vậy hội không thoải mái sao?” “Sẽ không, bởi vì ngươi để khăn lông.” Nàng ngoan ngoãn ngồi. Hắn đứng ở một bên cạnh vòi hoa sen, trước đem nước mở ra, tay thử qua độ ấm, mới bắt đầu đem nước trôi đến trên tóc nàng. Động tác của hắn thanh lịch bất ngờ mềm nhẹ, nguyên bản luôn luôn căng thẳng thân mình, nàng dần dần thả lỏng. Tay hất ở tóc nàng xuyên qua, khi thì mát xa da đầu nàng, làm cho nàng nhìn không được thoải mái mà nheo lại mắt. “Rửa một chút nha, da đầu đồ thật nhiều dính dính gì đó, bọn họ ở trên đầu ta tiếp rất nhiều tuyến, ta đều nhanh muốn nghĩ bọn họ là người địa cầu xem xét người ngoài hành tinh.” Nàng nhất trầm tĩnh lại, mà bắt đầu oán giận lên. “Hiện tại khoa học kỹ thuật tiến bộ, người ngoại tinh hẳn là dùng xem xét chỉ cần xem xét sẽ biết, làm gì như vậy phức tạp.” Khóe miệng hắn còn mang theo cười. Nàng mở mắt ra thấy hắn, vừa vặn có thể nhìn đến hắn ngũ quan cương nghị, hắn cảm hồ cận bã làm cho hắn thoát nhìn mang theo vài phần gọi cảm, xứng thượng kia mũi cao thẳng, theo góc độ này xem, quả thực đẹp mắt làm người ta giận sôi, nam nhân này làm sao có thể lớn tốt như vậy xem cái mũi, chính hình cũng chưa loại này đẹp mắt. Ánh mắt của nàng do dự ở cánh môi của hắn, môi bạc của hắn mà đẹp mắt, khi nói chuyện miệng thói quen mang theo một chút hương vị châm chọc cười, thoát nhìn có chút hư, lại mê người được ngay. Tựa như hắn hiện tại đang nói chuyện, kia bộ dáng mỗi nếp nếp thực sự thực hấp dẫn người, làm cho nàng rất muốn thân thủ sờ sờ cái miệng của hắn, nhìn xem có phải hay không như thoát nhìn như vậy mềm mại. “Ngươi lại không trả lời, ta muốn đem nước trôi trên người ngươi.” Hắn bỗng nhiên đề sát vào khuôn mặt, dọa nàng thật lớn nhảy dựng. “Cái gì.” Cái gì? Ngươi vừa mới có nói nói sao?” Nàng mới mở miệng hỏi đã nghĩ cần chết chính mình. Vừa mới còn tại nhìn bộ dáng mới hắn nếp nếp, tự nhiên hẳn không phải không có việc gì đùa môi, mà là đang nói chuyện. Hắn nheo lại mắt, chính khuôn mặt đề sát vào nàng trước mắt. “Như vậy ngươi cũng có thể mộng du sao?” “Ta.” “Nào có? Ta là suy nghĩ ta ngày mai không đi làm, chuyện tình... công tác.” Nàng chợt dạt dời ánh mắt, nhìn trời hoa bản. Sở Thác hoài nghi xem nàng, hiển nhiên cũng không lớn tin tưởng lý do thoái thác của nàng. “Ta trước giúp ngươi xối sạch, ngươi nhìn nhìn lại có phải hay không cần lại tẩy một lần, ta vừa mới đã tẩy sạch hai lần.” Hắn nói xong cầm lấy vòi hoa sen, thử qua nước nóng bắt đầu xối rửa. Nàng nhắm mắt lại cảm chính mình lại bị “Nam sắc” Mê hoặc, nhưng là có tình sau khi nàng nhắm mắt ngón tay của hắn xuyên qua sợi tóc của nàng cảm giác lại ngược lại càng rõ ràng, nàng cảm thấy chính mình đại khái là mất cân bằng, bằng không làm sao có thể như vậy tình huống cảm giác được của hắn tồn tại? Bình thường không phải nam nhân có vẻ xúc động sao? Nàng cùng người ta xúc động cái gì? Cái này nàng cũng không dám nữa mở ra mắt, sợ Sở Thác sẽ phát hiện bí mật trong lòng nàng. Nhưng mà nàng lại không biết, nguyên nhân vì nàng ngoan ngoãn từ từ nhắm hai mắt, Sở Thác lại vừa vặn có cơ hội hảo hảo gần đây xem nàng. Nàng đóng chặt ánh mắt hạ là hai hàng đáng yêu lông mi, thật dài, mà kia ngũ quan thấy thế nào đều xinh đẹp, liền ngay cả kia há nướm, hồng điểm điểm giống anh đào ngọt lành, làm cho người ta muốn cắn một ngụm. “Tốt lắm, đợi ta với lấy khăn lông.” Thanh âm của hắn có chút khàn khàn. Hắn vuốt tóc nàng, ngón tay xẹt qua cái trán của nàng, kia xúc cảm tốt đẹp làm cho hắn luyến tiếc rời đi, sau đó hắn quay người lại nhìn chằm chằm nàng kia dung nhan đã quen thuộc lại xa lạ, cảm giác được một chút đè nén không được xúc động nảy lên. Hắn cúi người. “Tìm không thấy khăn lông sao?” Nàng mới mở ra mắt, liền nhìn đến khuôn mặt hướng nàng cúi xuống, phất phất trùng lớn mắt. Hắn không có định chỉ động tác, ngược lại phùng trộ một bên đôi má của nàng, khuynh thân phủ trên môi. Nàng rốt cục biết kia cánh môi thường lên là cái gì tư vị. Mềm mại mà ướt át hôn không ngừng mà kéo dài, liền ngay cả đầu lưỡi của hắn đều vươn đến bên ngoài môi của nàng, khiến cho nàng từng trận sợ run. Nàng chậm rãi rũ mắt, nhậm kia âm áp mà tràn ngập ôn nhu miệng cùng nàng chặt chẽ tiếp xúc. Hắn chưa bao giờ từng như vậy hôn nàng. Giống như nàng là cái nữ nhân, là nữ nhân dẫn người động tình. Nàng dưới đáy lòng chậm rãi thờ dài, rốt cuộc luyến tiếc cự tuyệt hôn, luyến tiếc không ở trước mặt hắn làm cái nữ nhân hàng thật giá thật. Vừa hôn đã tắt, hai người tách ra đến, lẫn nhau nhìn chằm chằm đối phương, hô hấp cũng không thông thuận. Nàng hơi hơi nhắm lại mắt, tay vỗ về ngực, như là bị rung động đến. Nhưng muốn nói rung động cũng không sâu như hắn. Sở Thác kinh sợ cho chính mình xúc động, còn có

sau xúc động cảm thụ tốt đẹp. Hấn không tưởng buông ra nàng. Làm sao có thể? Hấn từng như vậy tưởng tách ra, hiện tại hấn cũng không một đoạn cảm tưởng tới gần nàng, rốt cuộc là đầu hấn hồng rồi, hay là cảm giác của hấn thực thay đổi?

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phải Vợ Trước* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

Cái hôn kia câu dẫn nhiều cảm giác không muốn nhớ lại. Thương hấn, bị hấn hấp dẫn, ánh mắt truy đuổi hấn, từng là cuộc sống bình thường của nàng. Trong nửa năm kết hôn kia, cho dù hấn bận rộn không thôi, cơ hồ mỗi ngày tăng ca đến đêm khuya, nàng vẫn là mỗi ngày lên lút chờ hấn, muốn xem đến hấn vào cửa, mới bằng lòng đi ngủ. Mà cái hôn kia câu động trí nhớ, cái loại này nồng nàn yêu say đắm như là theo trong trí nhớ bị phóng xuất ra đến, làm cho nàng nhớ lại rất nhiều tình cảm không muốn hồi tưởng. Đêm đó, nàng nằm ở trên giường bệnh, liền ngọn đèn mỏng manh ngóng nhìn hấn. Hấn liền nằm ở trên giường gấp bên cạnh giường bệnh, nàng chỉ cần nghiêng thân mình là có thể nhìn đến hấn. Nhìn hấn, nàng bỗng nhiên sợ hãi lên. Sợ cảm tình chính mình lại lần nữa tro tàn lại cháy, sợ chính mình yêu say đắm lại làm cho hấn thống khổ, cũng làm cho chính mình thống khổ. Cái loại yêu say đắm quá chấp nhất này một lần liền đủ, nàng đã thay đổi, tìm thật nhiều tâm lực một lần nữa ổn định lại sinh hoạt của mình, thế nào có thể lại quay đầu lại đâu ??? Đêm đó, trước khi đi vào giấc ngủ một cái ý niệm cuối cùng trong đầu, muốn rời xa hấn. Cho dù nàng là người nhu nhược đi! Nàng không nghĩ lại cho chính mình cơ hội rơi vào biến tình khôn cùng. “Có thể đi rồi, ta đã làm xong thủ tục xuất viện.” Sở Thác từ bên ngoài trở lại phòng bệnh, trong tay còn cầm một chồng biên lai. Anh Phàm đã đem áo ngủ mặc đêm qua, dụng cụ rửa mặt đã dùng qua đơn giản thu thập xong, an vị ở bên giường chờ hấn trở về. “Bao nhiêu tiền? Ta một chút đem tiền trả lại người.” Nàng nói xong còn muốn đi lấy biên lai trong tay hấn. Sở Thác đem biên lai nhanh chóng nhét vào trong túi tiền, hướng nàng liếc mắt khiêu khích một cái, xem nàng có dám hay không thân thủ đi lấy. Nàng tức giận liếc hấn một cái. Nhưng phản ứng của nàng chọc hấn lại càng không thích, một đôi mày rậm đều nhíu lại. “Coi như là ta đưa cho người tiền nuôi dưỡng đi, người không phải là người đề nghị chúng ta ly hôn sao ???”. Nàng sững sốt một chút, hấn đã đoạt lấy túi xách trong tay nàng, dẫn đầu đi ra ngoài. Anh Phàm đảo cặp mắt trắng dã, nàng nào có đề nghị chuyện ly hôn? Còn có, tiền nuôi dưỡng ??? Lão huynh hấn rốt cuộc nơi nào khó chịu, vẫn là nàng đập trúng đuôi của hấn ??? “Nhanh chút a, người chân chân chờ chờ đang làm cái gì ???” Hấn còn chưa có tức giận xoay người thúc giục nàng. Anh Phàm miệng mấp máy một chút, nhỏ giọng niệm: “Đang nhìn người có hay không có cái đuôi.” Sở Thác cho dù có nghe được, cũng lựa chọn bất động thanh sắc. Hai người rất nhanh tới bãi đỗ xe, hấn giúp nàng mở cửa xe, làm cho nàng ngồi vào xe đưa màu đen của hấn. Xe rất nhanh ra đường lộ, mãi cho đến mau 20 phút, Anh Phàm mới nhớ tới chính mình đều không có nói cho hấn địa chỉ nhà. Nàng do dự có nên hay không đề nghị chính mình trở về, tựa hồ không nên cho hấn biết nơi ở của nàng, để tránh những liên lụy không cần thiết. Đương nhiên nàng không cho rằng hấn còn có thể xuất hiện, nhưng là không cho hấn biết có về hảo? Nhưng là nên tìm cái gì đâu? Nàng còn tại do dự, lại phát hiện hấn một chút đều không có đi nhằm phương hướng, trên thực tế cách nhà nàng không xa. “Người như thế nào không hỏi địa chỉ nhà ta?” Nàng không yên hỏi. Sở Thác không nhìn nàng, cũng không trả lời, im lặng lái xe. Rất nhanh xe chạy vào khu nhà ở của nàng, ở phụ cận tìm chỗ đậu xe, hấn cầm theo túi xách của nàng, dẫn đầu xuống xe. Anh Phàm hoang mang xuống xe, khi hấn hướng khu nhà nàng ở đi đến, hoang mang của nàng biến thành không vui. “Vì sao người biết ta đang ở nơi nào ???” Nàng dừng lại bước chân cự tuyệt đi tới. Sở Thác quay đầu xem nàng, cũng dừng lại bước chân, nhưng là nhưng cũng không đi hướng nàng. “Người nghĩ ở chỗ này thảo luận sao ???” Nàng xem xem bốn phía, vừa vặn có hàng xóm đi qua, nàng còn hướng người ta lộ ra một chút miễn cưỡng tươi cười, xem như chào hỏi. Theo sau nàng lo lắng một chút, vẫn là đi theo hấn đi vào thang máy. Đến lầu năm, nàng không tình nguyện lấy ra chìa khóa mở cửa. Sở Thác vừa vào cửa thì bắt đầu nơi nơi đánh giá phòng ở của nàng. Phòng ở này có kết cấu một phòng khách một phòng ngủ, bởi vì kết cấu ngay ngắn, phòng cũng không nhỏ, cảm giác cũng không tệ, là một nơi thích hợp cho người độc thân. Phòng ở khắp nơi có dấu vết của nàng, trải qua bố trí, nhưng thật ra có vài phần hương vị nhà. “Phòng ở là mua?” Hấn ở phòng ở nơi nơi đảo quanh, ngay cả ban công đều phải nhìn qua. Động tác của hấn chọc nàng có chút khó chịu, học hấn hai tay khoanh trước ngực, đứng giữa phòng khách trừng mắt hấn. Sở Thác có vẻ rất vừa lòng, bởi vì hấn tại phòng ở này không tìm được dấu vết nam nhân khác, nói cách khác ít nhất nàng chưa cùng nam nhân khác ở chung, không biết vì sao, loại suy nghĩ kỳ dị này làm hấn cảm thấy thỏa mãn. Ý thức được điểm này, hấn đối chính mình lên lút nhíu mày. “Này trọng yếu sao ???” Anh Phàm lạnh lùng đối với hấn. “Người vẫn là không chịu nói rốt cuộc làm sao mà biết địa chỉ của ta sao ???” “Này trọng yếu sao ??? Làm cho ta biết người ở đâu không được sao ??? Sợ ta bám người không tha ???” Hấn đi đến trước mặt nàng, cúi đầu nhìn nàng. Nàng âm thầm cắn răng, lần đầu tiên hận bộ dạng chính mình không đủ cao, khí thế ở trên thực để dành hơn nhiều. “Trước kia người sẽ không, nhưng chúng ta đã rất nhiều năm không gặp, trời biết sẽ như thế nào ??? Nói sau, ta phải biết người nơi nào tìm được địa chỉ của ta, mới có thể phòng bị những người khác.” Hấn cúi đầu tới gần nàng, nàng lại lui về sau một bước. Động tác này chọc hấn nheo lại mắt. “Tư liệu chủ xe.” Hấn khô ráp mở miệng. Nàng đỏ trầu khẩu khí. “Người làm sao có thể như vậy ??? Cái nghiệp vụ viên kia... Ta muốn tìm hấn tính toán sổ sách! Cho dù hấn là bằng hữu của người, cũng được tiết lộ tư liệu khách hàng.” “Hấn không tiết lộ, là ta chính mình cảm xem. Còn có, điều này trọng yếu sao ??? Cho dù không như vậy, ngày đó ta chỉ cần đi theo người về nhà, liền biết người ở đâu.” Đôi mắt hấn vẫn như cũ chặt nhìn chăm chăm nàng, không buông tha trên mặt nàng gì rất nhỏ biến hóa. (TL: em đã hiểu tại sao người ta vẫn gọi gian thương, gian thương. Là thương nhân ai cũng gian manh...; TT: tội chị, bây giờ đã trở thành tiêu bạch thổ bị con sói đê ý y rồi, những ngày tháng sau này sẽ ‘cực kỳ thú vị’ a >^.<) “Vì sao ???” Nàng phòng bị hỏi. “Cho nên ngày hôm qua trước khi ta xảy ra tai nạn xe cộ, người là theo dõi ta ???”. “Vì sao muốn biết người ở đâu ??? Vì sao theo dõi người ???” Hấn trả lời. “Ngày hôm qua là muốn tới tìm người, mới đến dưới lầu, liền nhìn đến người lái xe muốn xuất môn, ta liền theo sau. Về phần vì sao muốn biết người ở đâu, điều này người còn dám hỏi sao ??? Ba năm trước là ai một câu cũng chưa nói, liền rời khỏi ??? Chẳng lẽ người không biết là nên làm cho ta biết người đi nơi nào, sống như thế nào sao ???” “Ta lưu lại giấy ly hôn, này còn không rõ ràng sao ??? Ta thuận theo nguyện vọng của người, cùng người ly hôn. Còn chuyện sau đó, ta như thế nào qua ngày chính là chuyện của ta, không cần người quan tâm. Lại nói, người thực muốn biết ta ở nơi nào như vậy, bằng thân phận lao bán xí nghiệp Tuấn Thiên của người, chẳng lẽ tra không đến sao ??? Có thể thấy được người chưa từng nghiêm túc đi tìm ta, hơn nữa cuộc sống chúng ta trong lúc đó không phải vẫn qua tốt đó sao, người hiện tại cần gì phải muốn thay đổi hiện trạng đâu ???” Nàng càng nói càng khó chịu. Trước kia nàng lấy hấn làm trung tâm, hấn nói cái gì nàng đều thuận theo, đơn giản vì hấn là mục tiêu duy nhất trong sinh mệnh của nàng. Nhưng là hiện tại, nàng cự tuyệt lại làm cái nữ nhân không có chính kiến. “Ta.....” Hấn bị nàng một trận trách móc, thế nhưng không thể đáp lại. (TL: đáng đời anh. Cầu cho anh bị cho lơ lửng. TT: chắc, người ta mất tích không tra, anh vô tình quá, anh sẽ bị báo ứng cho xem~.~) Không sai, hấn nếu nghiêm túc muốn tìm nàng là có thể tìm được. Nhưng là năm đó hấn bận quá, rất nhiều chuyện đều tại bên người vội vàng mà qua, hiện thời nghĩ đến xử lý không đủ thỏa đáng. Kỳ thực năm đó khi ngoài ý muốn phát sinh, nàng lựa chọn tránh khỏi vòng bảo hộ của hấn, hấn chỉ biết hấn trước kia cho rằng nàng thuần túy là cảm tình mê luyến đều là thực sự. Nàng quả thật yêu hấn. Đãi ở bệnh viện chiếu cố nàng mấy ngày nay, hấn cũng cảm giác

thực áy náy, có lỗi phụ thân nàng phó thác. Nhưng là mãi cho đến khi đó, hân cũng không cảm thấy chính mình đối nàng có tình cảm nam nữ, nhưng trong hai ngày ngắn ngủi này, hân lại cảm thấy cảm xúc bị nàng làm xao động, nhưng lại một chút cũng không muốn tách ra khỏi nàng. Buổi sáng ngày hôm qua hân lái xe đến chỗ ở của nàng tìm nàng, cũng là bởi vì hân quên không được người nữ nhân dùng tính nhẫn nại thành công ép giá. Nàng làm cho hân khắc sâu ấn tượng đến không thể cười cười liền đã quên. Hân cũng thực buồn bực chính mình thay đổi, không tự chủ được thay đổi như thế. Như vậy bao hân thế nào cùng nàng giải thích, tự bản thân phản ứng không bình thường đâu ??? Như là hôm nay khi hơi sớm xuất viện, nàng muốn trả tiền thuốc men cho hân đều làm cho hân giống như phát hỏa, ý tưởng hân đối với nàng, nghĩ bị cho là thái độ thật nhất thanh nhị sở, khiến hân thật khó chịu. Năm đó rõ ràng là hân tương ly hôn. Lúc ấy hân chính là dồn hết tâm sức mở rộng sự nghiệp, không có thời gian lưu cho người nhà hoặc là tình nhân, với hân mà nói, Anh Phàm quả thật là cái gánh nặng. Mà nay nghĩ đến, hân năm đó quả thật phụ lòng nàng, ít nhất nên có kiên nhẫn một chút. (TL: muốn rui anh, sao anh không nghĩ sớm hơn. TT: bởi vậy mới nói, đàn ông thường khi đánh mất rồi mới biết hối hận, thật là khờ quá a). “Mặc kệ như thế nào, ta là muốn biết người sống như thế nào. Ta..... Không có thực hiện hứa hẹn với phụ thân người, hảo hảo chiều cổ người.” Hân trong giọng nói có chút chua xót. Nói đến phụ thân của nàng, Anh Phàm sắc mặt cũng nhu lại. “Không, người hứa hẹn với cha ta là một cuộc hôn nhân nửa năm. Cha ta không có yêu cầu người chiều cổ ta cả đời, hân là hân biết người cũng không yêu ta. Nhưng là hân thật không yên lòng nữ nhi cổ chấp của hân, cho nên hân mới miễn cưỡng chính mình cầu xin người theo ta kết hôn nửa năm. Là ta không tốt, nếu ta có thể sớm một chút tự lập, cha liền sẽ không không yên lòng, người cũng không cần vì bằng hữu mà cứng rắn kết hôn với ta.” “Phụ thân người sẽ yêu cầu như vậy, không chỉ vì suy tính này. Hân lưu lại cổ phần công ty cùng rất nhiều tài sản, nếu người không được bảo hộ, hân lo lắng người sẽ bị những kẻ có tâm tư tước đoạt quyền lợi.....” “Cho nên không cần lại bởi vì ý thức trách nhiệm mà chiều cổ ta, Sở Thác, người làm đã đủ, lại nhiều lần biến thành ta nợ người, cho nên đừng..... Ta sống rất khá, người không cần lo lắng.” Nàng hít vào một hơi. “Người đi đi!” Sở Thác xem nàng kiên quyết, chỉ có thể thở dài, có chút tịch tịch xoay người rời đi. Nhìn bóng lưng hân rời đi, Anh Phàm hơi hơi phát run thân mình ngã lên sofa. “Người làm như vậy là đúng, Khương Anh Phàm.” Nàng thấp giọng an ủi chính mình. Nhưng là vì sao nàng vừa nhắm mắt lại, sẽ hồi tưởng hân đêm qua hôn nàng trên miềm ??? Vì sao chớp mũi của nàng dường như còn lưu lại hơi thở của hân ??? Khương Anh Phàm trở lại đi làm vài ngày, Sở Thác cũng không lại xuất hiện, lẽ ra nàng nên nhẹ nhàng thở ra mới đúng, nhưng là mấy ngày nay nàng thường xuyên đang làm việc lại nghĩ đến hân, trước khi đi vào giấc ngủ, nàng cũng thường xuyên nhớ tới bộ dáng của hân ngày đó hôn môi của nàng. Nàng đau lòng phát giác đến, chính mình thế nhưng không ngừng nghĩ đến hân yêu nàng, sẽ là như thế nào tình cảnh. Lí trí của nàng nghiêm trọng cảnh cáo nàng, nhưng lòng của nàng không cách nào không suy nghĩ vấn đề này. Dù sao nàng từng yêu hân, khát vọng cảm giác được người yêu là thế nào lớn lao. Nhưng là nàng rất rõ ràng biết hậu quả mê luyện như vậy, vài năm trước hân không yêu nàng, hiện tại hân cũng sẽ không yêu nàng, nàng không nên lại làm cho lẫn nhau lâm vào bị kịch không cần thiết. Khát vọng bản thân chính là một loại cảm xúc nguy hiểm. Nàng khát vọng tình thân, nhưng nàng tuổi nhỏ mẫu thân liền qua đời, chỉ có phụ thân bận rộn một mình nuôi nấng nàng lớn lên. Sự nghiệp phụ thân bận rộn, có thể thời gian chiều cổ nàng không nhiều lắm, cho nên nàng luôn ở trong trạng thái không thỏa mãn khao khát thân tình. Nàng sớm nên điều chỉnh khát vọng chính mình, không nên hy vọng gì đó không chiếm được. Nếu không phải như thế, nàng gặp được Sở Thác, thích Sở Thác, có lẽ liền sẽ không như vậy chấp nhất. Nếu nàng không cần như thế chấp nhất, như vậy hân cùng với nàng cũng không cần bắt đầu một đoạn hôn nhân hữu danh vô thực. Nàng ở trong hôn nhân vô cùng tịch tịch, nàng khát vọng tình thân cùng tình yêu không có giống nhau được đến, cho nên này lại là làm gì? “Anh Phàm.” Lang Tiểu Vân đánh gãy suy nghĩ của nàng. “Số liệu này nhầm rồi, sẽ ảnh hưởng đến kết quả phân tích thị trường, làm lại cho ta một lần nữa.” Anh Phàm tiếp nhận hồ sơ từ thủ trưởng kiểm bạn tốt đưa qua, mở ra tư liệu thẩm định, đúng là ghi sai số liệu, đến nỗi ảnh hưởng kết quả phân tích. Nàng lộ ra thần sắc ảo não. “Thực xin lỗi, Lang ti. Ta lập tức bổ sung.” Nàng chạy nhanh xin lỗi, cảm kích Lang Tiểu Vân không có đương trường bão nổi, dù sao nàng phạm sai lầm thật sự rất lớn. Các nàng là làm phân tích thị trường, nếu phân tích ra kết quả là sai lầm, như vậy khách hàng tiêu tiền tìm bọn họ làm việc, không phải là làm không công sao? “Đầu của người thực sự không sao?” Lang Tiểu Vân ánh mắt lợi hại nhìn chăm chăm nàng. “Bình thường người rất cẩn thận, cũng không gặp người phạm qua loại sai lầm này, nhưng mấy ngày nay tinh thần của người có chút hoảng hốt, có phải hay không đầu còn choáng váng ??? Kết quả kiểm tra thế nào ???” Anh Phàm thở dài. “Ta không sao, thực sự, làm ơn đừng gia nhập hàng ngũ lái nhai. Không có việc gì đi nằm viện đã có điểm khoa trương, mời không cần lại bảo ta nghỉ ngơi.” “Hàng ngũ lái nhai? Ai? Sở Thác sao? Các người nói lại tình xưa?” Lang Tiểu Vân tò mò hỏi. “Căn bản không có tình xưa, thế nào nói lại?” Anh Phàm mất mát trợn trắng. “Chờ ta một chút, lập tức đem tư liệu sửa cho người.” Nàng nói xong chạy nhanh trở lại trước máy tính, cố gắng chuyên tâm công tác, tránh cho chính mình lại gặp người. Lang Tiểu Vân còn nhìn chăm chăm nàng xem một hồi lâu, mới quay lại tiếp tục công tác. Anh Phàm chạy nhanh mở ra hồ sơ, đem công tác làm tốt. Đây vừa bận rộn đến hơn bảy giờ, đợi đến nàng đi ra văn phòng, trời đều đã đen. Nhìn thành thị đèn hoa mới lên, bóng người di động, nàng lại cảm giác được một chút tịch tịch nổi lên trong lòng. “Khăng định là thời tiết lạnh, duyên cớ mùa thu đến, bằng không chính là ta già đi.” Anh Phàm thì thầm nhớ kỹ, đối chính mình tâm tình khó hiểu cảm thấy không vui. Đi qua dãy phố, nàng ở bãi đậu xe máy tìm xe máy của mình, theo tín hiệu chìa khóa xe tìm vị trí xe mình đỗ. Chìa khóa là lấy ra đến đây, nhưng ngẩng đầu ngờ ngác làm rơi chìa khóa. Một người nam nhân mặc áo sơ mi, cổ áo đã mở mấy khỏa nút thắt, trên cánh tay tay áo cũng cuộn lên, một tay ôm lấy áo khoác tây trang, tà ý ở xe máy của nàng không vui nhìn nàng. Trong khoảng thời gian ngắn nàng chính là đứng ở tại chỗ, cùng hân mất trùng mắt. “Không phải mua xe, làm chi chạy xe máy đi làm?” Sở Thác buồn thanh âm hỏi. Nàng tiếp tục trừng mắt nhìn hai mắt hân, giống như không xác định chủ ý muốn hay không trả lời hân. Nhìn ra do dự của nàng, mảy của hân nhăn lại, bắt đầu có mục tiêu trừng mắt. “Không phải nơi nào đều dễ dàng đỗ xe, cho nên cho dù mua xe, cũng sẽ không mỗi ngày lái.” Nàng không tình nguyện trả lời. “Người tới làm cái gì? Tuần trước muốn phá sản sao? Ta là không phải nên bắt đầu bán tháo cổ phiếu của mình?” Nàng chăm chọc hỏi. (TL: chỉ có cần trừ ếm vậy không ??? Chị cũng có cổ phần đó nghe.) Trả lời của nàng làm cho hân đầy mắt nóng nóng càng sâu, tức giận càng sâu. “Ta cũng không nghĩ đến, nhưng là.....” Hân nóng nóng sờ qua tóc chính mình, đầu tóc ngắn nhất thời có chút hỗn loạn. “Nhưng là mấy ngày qua, ta chính là muốn gặp người.” Nàng kinh ngạc khẽ nhếch miệng, hoàn toàn không nghĩ tới phải nhận được loại đáp án này. Hân..... Muốn gặp nàng ??? Đột nhiên lòng của nàng gia tốc đập mạnh, chỗ sâu trong đáy mắt của nàng bắt đầu kích động. Có lẽ hân cũng thấy được cảm xúc của nàng dao động, nhanh chóng đứng dậy, đem nàng nhét vào trong lòng, kỹ càng đem nàng ôm trụ. Hơi thở ấm áp của hân vây quanh nàng, nàng tựa vào trong ngực của hân, cảm giác được tiếng tim đập mạnh, nàng phân không rõ là của nàng hay là của hân. Nàng không tiếng động nhắm lại mắt, cảm giác được ban đêm này ảo tưởng cùng khát vọng như là bị mở ra, tất cả đều bay đi ra. Tay hân chế trụ thất lưng của nàng, đem nàng kéo tựa vào trên người hân, thân hình mềm mại của nàng dựa vào vòm ngực rắn chắc của hân, khiến cho hân một trận thờ dài. Cảm giác ôm nàng, chết tiệt quả không sai, làm linh hồn nóng nóng lại bất an của hân được bình tĩnh. Hân nhìn không được nâng lên mặt nàng, cúi người hôn nàng. (TL: anh yêu chị áy mà. TT: vậy mà lúc đầu còn muốn bỏ người ta, thiệt, sĩ diện hảo ~~~) Nàng hơi hơi mở mắt, nhìn thấy trong mắt hân kích tình, cảm thấy tâm nhất dung, làm cánh môi kia phù lên môi nàng, nàng chỉ có thể tùy ý hân bộc trực cắn nuốt hôn môi nàng. (TL: hôn làm gì đến cần nuốt thế ko biết?) Nàng không có đáp lại, nhưng hân hôn môi như vậy vội vàng mà nhiệt liệt, làm cho nàng hôn mê. “Anh Phàm.” Ánh mắt hân tình xán như sao, tia nóng nóng kì dị khi này thế nhưng tiêu thất. Nàng miễn cưỡng không tiếng động theo dõi hân. “Người muốn làm cái gì?” Khuôn mặt nàng ửng đỏ, nhưng về mặt là bình tĩnh. “Người hy vọng cái gì ở ta? Lưu luyến một đoạn tình cảm ngắn ngủi? Vẫn là dục vọng? Ngày đó khi người hôn ta, ta chú ý tới, người tựa hồ lại không giống trước kia, chỉ xem ta là nữ nhi bằng hữu phó thác. Hiện tại trong mắt người ta là một nữ nhân? Cho nên người hiện tại muốn gặp ta?” Lời nói của nàng như châm chọc, chọc giận hân, hiển nhiên cái hôn cảm động của hân vừa rồi không thể đã động nàng, hân đầu tiên là ảo não trừng mắt nàng, lập tức chậm rãi thả lỏng mày, bắt đầu nở ra một chút cười, hàm xúc và ác tười cười. “Xem ra người hiện tại kĩ thuật hôn rất khá, tiểu cô nương trưởng thành?” Hân nhủu mày hỏi. Mặt nàng hơi hơi quần hồng, nhưng vẫn như cũ đón nhận ánh mắt khiêu khích của hân. “Là so với trước kia khá hơn, người dù sao đều sẽ lớn lên, người không thích người khác không nhất thiết không thích.” Chỉ một thoáng trong mắt Sở Thác hiện lên

một chút tức giận, giống như muốn bắt lấy nàng thật chặt. Nhưng hắn không có làm thế, chính là nhìn chăm chăm nàng. Anh Phạm dương mắt trừng hắn, thật cao hứng chính mình rốt cục làm cho hắn nói không nên lời. Nàng cũng không phải là tiểu cô nương ba năm trước, nàng hiện tại lời đòi hơn, sẽ không lại bị nam nhân này ảnh hưởng mà xoay quanh. Nhưng mà lời nói kế tiếp của hắn làm cho đặc ý của nàng hoàn toàn sụp đổ... “Như vậy lên giường với ta đi.” Hắn nhàn nhạt nói, khoe miệng còn mang theo ý cười. Nàng trừng lớn mắt, phải dùng hết ý chí mới không làm cho mình há miệng như ngốc tử nhìn hắn. “Cái gì..... Cái gì?” Nàng rất muốn bình tĩnh một chút, nhưng hiển nhiên không thể làm được. Phản ứng của nàng làm hắn thích ý, khoe miệng hắn ý cười càng sâu, có vẻ càng gọi cảm. “Ta nói lên giường với ta, như vậy mới có thể kiểm chứng, người không phải nói người rất có kinh nghiệm, như vậy cũng nên có cơ hội so sánh.” (TL: anh vô si quá. TT: ti bi quá a, *liếc mắt khinh thường* ~.~) Cơ hội so sánh? Bị chồng trước của mình mở miệng yêu cầu lên giường, háo có cái cơ hội so sánh, nàng thực sự không biết nên cười to vẫn là đánh chửi hắn một chút. Nhưng là chẳng lẽ muốn nàng hiện tại thừa nhận nàng căn bản không có kinh nghiệm? Nhìn đến hắn hiện tại đặc ý tươi cười, nàng liền hòa đại, đã nghĩ đánh chút tên đang nở nụ cười đáng giận. Nàng thật hy vọng chính mình là một nữ nhân thành thực, thực có thể hưởng thụ ngàn người kích thích, có thể được đến vui vẻ cũng sẽ không bị thương hại. “Cơ... cơ hội so sánh?” Nàng bắt đầu lắp bắp. Hắn gật đầu. “Đừng vậy, không dám sao? Nếu người không dám, ta cũng không phải loại người thích miễn cưỡng người khác. Chúng ta đây trước hết đi ăn cơm đi!” “Cái gì?” Vì sao không dám cùng hắn lên giường sẽ biến thành cùng hắn đi ăn cơm? Còn có biểu cảm của hắn là ý gì? Biểu cảm đồng tình? Giống như nói nàng phô trương thanh thế, “Hảo, lên giường liền lên giường, liền một lần, sau đó người không cần lại xuất hiện ở sinh hoạt của ta. Chúng ta đều là nam nữ hiện đại, hử!” Hắn gật gù mi mắt, nàng đã bước đi. Nàng đem chìa khóa cắm vào ổ khóa xe máy, sau đó cầm mũ bảo hiểm. “A, ta chỉ có một cái mũ bảo hiểm...” “Ta đi mua.” Hắn lập tức nói, chung quanh tìm tòi một chút, rất nhanh tìm được một cửa hàng có bán mũ bảo hiểm. “Người sẽ không trốn phải không?” “Trốn? Trốn cái gì mà trốn?” Nàng đẩy mắt nổi lên một chút chốt dạ. Hắn gật đầu khen ngợi, thế này mới chịu ly khai, đi tới cửa hàng bán mũ bảo hiểm. Nàng ảo não gõ mũ bảo hiểm của mình một cái. Nàng cho rằng hắn sẽ cự tuyệt lái xe, cho rằng hắn sẽ kiên trì ngồi xe của hắn, như vậy nàng sẽ có lý do nói không muốn bỏ xe máy của nàng ở đây, mà đồng thời có cơ hội cự tuyệt đi cùng hắn, dù sao “Kinh nghiệm” của nàng đều là hư cấu. Đang lo lắng có phải hay không muốn bỏ lại hắn chạy trốn, Sở Thác đã trở lại, trong tay quả nhiên cầm một cái mũ bảo hiểm mới. “Đi thôi, muốn ta chờ người sao?” Hắn hỏi. “Ta chờ người, không dám ngồi sao?” Nàng ngẩng đầu hỏi. Hắn chính là nhún vai, ngồi phía sau xe. Mới ra đường cái, Anh Phạm thật muốn thét chói tai. Bởi vì xe máy chỗ ngồi rất nhỏ, nàng cùng hắn có thể nói là dính cùng nhau, thậm chí cặp chân dài của hắn vòng ra trước, cùng nàng dính vào nhau. Nàng trừ bỏ muốn duy trì cân bằng, chú ý lái xe, còn phải không cho chính mình phân tâm, trong thời tiết mặt trời này, nàng đều hơi hơi đổ mồ hôi. Bởi vì sợ chính mình không chuyên tâm lái xe sẽ xảy ra chuyện, nàng vừa thấy ven đường có bảng hiệu khách sạn ô tô, liền quay đầu hỏi hắn: “Nơi này có thể đi?” Chỉ thấy khoe miệng hắn nở ra một chút cười. “Lái xe máy vào khách sạn ô tô?” “Thế nào? Có ý kiến sao? Tương hồi hận sao? Ta đây.....” Nàng còn chưa nói xong, hắn liền lạnh lạnh nói một câu. “Không, không ý kiến.” Thanh âm của hắn còn mang theo ý cười, là xem nàng rốt cuộc không dám làm đi? Hử, đi vào liền đi vào, cho dù lái xem máy vào khách sạn ô tô rất quái lạ, nàng cũng không sợ hãi. Lời tuy như thế, nhưng khi bọn họ đem xe vào khách sạn ô tô, bên trong đều là xe ô tô xếp hàng. Anh Phạm thật muốn bóp chết chính mình. Còn có, nàng đội là nón bảo hiểm mini, mà Sở Thác đội là mũ bảo hiểm che cả mặt, mặt mặt cũng chỉ có nàng mắt mặt, thật sự là đủ. Ngồi phía sau nàng Sở Thác ần ần cười, muốn nhìn nữ nhân này có thể chống đỡ tới khi nào. Hắn lấy ra bóp da trả tiền thuê phòng, để tránh nàng ngay cả tiền thuê phòng đều muốn chính mình trả, như vậy hắn chỉ sợ sẽ bị cho rằng là ngu ngốc. Mặt lúng túng cầm chìa khóa, đem máy xe đậu vào chỗ đỗ ô tô, nàng bất an theo hắn đi vào phòng khách sạn. Kỳ thực phòng thực sạch sẽ, cũng thực thoải mái, nhưng là đứng ở bên kia, nhìn hắn về mặt kiên quyết, nàng bỗng nhiên có chút hối hận chính mình cậy mạnh. “Ta trước đi tắm rửa.” Nàng đem chìa khóa ném, nhìn cũng không liếc mắt nhìn hắn một cái, liền trốn trong phòng tắm. Sau đó nàng ảo não ôm đầu chính mình, rên rỉ ra tiếng. Cái này nên làm cái gì bây giờ đây?

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phải Vợ Trước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Anh Phạm chân chân chừ chừ, không yên lòng tắm rửa một cái, sau đó mặc một bộ áo ngủ, lén lút đi vào trong phòng. Đèn trong phòng chiếu không phải sáng lắm, trong phòng du dương thoải mái nhạc jazz, Sở Thác đứng lặng ở trước cửa sổ, ngóng nhìn ngoài cửa sổ. Nhìn bóng lưng của hắn, ánh mắt của nàng lưu lại ở trên người hắn. Khi xưa nàng tuy rằng luôn truy đuổi thân ảnh của hắn, nhưng thời gian chân chính có thể cùng hắn ở chung cũng không nhiều. Nàng cũng không hiểu chính mình vì sao hội như vậy yêu một cái nam tử, cho dù tách ra ba năm, hôm nay vẫn như cũ có thể như thế ảnh hưởng cảm xúc của nàng. “Ta..... tắm tốt lắm.” Nàng nhẹ giọng nói. Sở Thác xoay người lại xem nàng, hơn phân nửa thân người đều giấu ở trong bóng mờ, nhưng là chỉ có nhìn cặp đôi mắt của nàng trong bóng đêm cũng xán lạng vô cùng. Hắn như thế chăm chú nhìn làm cho nàng chân như nhún ra. “Không nghĩ tắm rửa sao?” Của nàng miệng có chút khô khát. Hắn vẫn như cũ không nói gì ngóng nhìn nàng, sau đó mới đi hướng phòng tắm, không bao lâu phòng tắm vang lên tiếng nước. Nàng có chút đứng ngồi không yên, đem các loại thiết bị trong phòng đều lật xem một lần, tivi cũng mở ra, lại ở phát hiện bên trong tất cả đều là những hình ảnh làm người ta tim đập đơ mặt, chạy nhanh tắt ti vi, như vật thể nguy hiểm cắm vào là phòng tay nàng liền nhanh chóng vút điều khiển tivi một bên, nàng mở ra nước khoáng, hưng hăng uống một hớp lớn. Nàng để lại ngực chính mình, cảm thấy tim đập ngày một nhanh hơn. Lúc này nàng không khỏi ảo não bản thân vì sao quá vô dụng, nam nữ hoan ái bình thường như thế tại thành thị này lúc nào cũng có, nhưng nàng lại như thế không yên, chỉ vì hiện tại cách một bức tường có một nam nhân mà nàng vẫn khắc ghi trong lòng. Rất nhanh tiếng nước ngừng, không bao lâu Sở Thác đẩy cửa đi ra. Tóc của hắn ẩm ướt, bên hông vây quanh một cái khăn tắm, nửa người trên tinh trắng hoàn toàn bại lộ ở trong không khí, bại lộ trong tầm mắt của nàng. Ánh mắt của nàng không tự chủ được theo đầu của hắn đến thân hình rắn chắc của hắn, lại theo cơ bắp rõ ràng ở cơ bụng của hắn đến thắt lưng, trên người của hắn còn lóe ra bọt nước còn sót lại, nhưng ngay cả cặp chân quang lỏa hữu lực của hắn, thế nhưng làm cho nàng xem đã quên thu hồi ánh mắt. Ngày thường khi hắn mặc áo sơ mi, liền mơ hồ có thể thấy được cơ bắp rắn chắc dưới lớp áo sơ mi của hắn, hiện thời vừa thấy quả thực như thế. Hắn cả người tràn ngập khí khái nam tử, cho dù là nữ nhân bảo thủ đều nhìn không được muốn nhìn lên vài lần. Nàng gian nan nuốt nước miếng một cái, hắn hướng nàng thẳng tắp đi tới, khiến cho nàng thiếu chút sợ nhảy dựng lên. Sau đó hắn có ý thân thể dựa sát vào nàng, làm cho nàng thiếu chút dựa vào trên vách tường. Tiếp theo khoe miệng hắn lộ ra một chút chế nhạo cười, theo lướt qua người nàng, khom người nhấc lên áo khoác trượt xuống đất. “Đem quần áo mặc vào, chúng ta đi thôi!” Hắn dùng khăn lông lau đầu, một bên đối nàng nói. “Cái gì, cái gì???” Nàng lẳng lẳng phục hồi tinh thần lại. Hắn dừng lại động tác, đi đến trước mặt nàng, lẫn nhau trong lúc đó khoảng cách rất gần. “Ta chỉ chọc người, biết người không phải thật sự nghĩ cùng ta lên giường, cho nên chúng ta đi thôi!!”. Nàng ngẩng đầu nhìn hắn, không biết tại sao bị lời hắn nói thả lỏng xuống. “Sở Thác.....” “Àn???” Hắn nhẹ giọng đáp, thần thái dường như sùng nịch. Đột nhiên một chút quyết tâm âm ập cứ thế mà tăng, nàng ngóng nhìn ánh mắt

ôn nhu của hắn. “Hiện tại trong mắt của người, ta là nữ nhân sao???”. Đôi mắt hắn buồn bã, ánh mắt theo nàng hơi ẩm nhìn bờ vai tinh tế của nàng, nhìn đến trắng nõn da thịt ẩn sau cổ áo, sau đó ánh mắt của hắn ngheh thị ánh mắt của nàng. Lúc này, nàng tình tường nhìn đến dục vọng dưới đáy mắt của hắn. (Cảnh báo, khúc sau có chút sắc nha, khoảng 16-17+ gì đó, chưa đủ tuổi làm phiền exit ngay nha, có gì chủ nhà không chịu trách nhiệm đó). Hắn đi đến phía trước một bước, đem nàng kéo tựa vào trên người hắn, một tay đem hông của nàng hướng trên người hắn kim. “Người nói đâu???” Hắn khàn khàn thanh âm ở bên tai nàng vang lên, kia thanh âm giờ phút này nghe tới như thế gọi cảm. Nàng cảm thấy cả người nóng lên, sau đó hai tay nàng vòng ôm thất lưng quang lửa của hắn. “Như vậy..... Ôm ta.” Bỗng nhiên nàng nghĩ muốn biết lúc làm nữ nhân của hắn là cái gì cảm giác. Nhớ tới gặp lại tới nay vài đêm, nàng khó có thể khắc chế tưởng tượng, được hắn xem làm một nữ nhân, bị hắn dùng đôi môi tràn ngập dục vọng hôn lấy, được hắn khát vọng ôm vào lòng, sẽ là cái gì tư vị. Làm nàng cảm giác cái kia ở bụng của nàng, khi dục vọng kia không sai, cổ kị của nàng tất cả đều tiêu thất, máu cũng đi theo sôi trào. Hắn muốn nàng. Mà nàng cũng tưởng muốn hắn. “Anh Phàm.....” Hắn tê thanh rên rỉ, không dám vọng động. Nhưng mà mặt nàng thiếp dựa vào ngực hắn đã bắt đầu động, nàng hôn lên da thịt quang lửa của hắn, rải rác nhỏ nhỏ, hôn không hề kết cấu làm cho hắn máu cấp tốc tăng lên, làm tiêu tan dần dần lý trí của hắn. Ngón tay nàng thiếp đặt trước ngực của hắn, hơi thở vồn quanh, cho dù là như thế, hương thơm thờ vào da thịt hắn, vẫn là làm cho hắn nhanh chóng trở nên cứng rắn. Hắn thấp rủa một tiếng, cúi đầu hôn cổ của nàng, bắt đầu theo trên da thịt của nàng đi động. Áo ngủ được cởi bỏ, lộ ra phần lớn da thịt, áo ngủ một nửa còn tại trên người nàng. Hôn của hắn nửa điểm cũng không ngừng nghỉ, làm hai chân của nàng dần dần bủn rủn, dần dần không thể chống đỡ chính mình. Nàng hít mất, khẽ nhếch môi nhẹ nhẹ thở phì phò, hai tay bắt lấy hắn, hảo ổn định chính mình, không nghĩ tháo xuống tới khăn tắm của hắn – “A!” Nàng kinh suyền, nhìn khăn tắm ở trước mắt nàng rơi đến trên sàn, trong nháy mắt hắn đã hoàn toàn trần trụi đứng ở trước mắt nàng, cả người nửa điểm dục vọng cũng không có gì che lấp. Hắn ngược lại một bộ dạng quần bách cũng không có, rộng rãi vuốt ve tóc của nàng, phóng tới chớp mũi hôn môi, ngón tay phất qua bên tai của nàng. Sau đó khoe miệng nổi lên một chút cười, tay nhất xả, đem vạt áo ngủ của nàng kéo ra, trong nháy mắt quần áo của nàng cũng đi theo tàn ra, lập tức lộ ra da thịt dưới y bảo. Hắn cúi đầu ngó nhìn thân thể của nàng, nàng cảm giác chính mình cả người đều nổi lên nhiều điểm kì quái, toàn bộ thân mình dần dần biến thành rất nhỏ màu hồng phấn. “Không nên nhìn.” Nàng sợ hãi vươn tay, hai tay che hai mắt của hắn. “Hảo, ta không xem.” Thanh âm của hắn hàm chứa cười, tiếng cười mang theo hương vị sùng nịch. Sau đó hắn vươn tay, phủ lên cặp ngực mềm mại không hề phòng hộ của nàng, nhẹ nhàng mà nắm bắt, đưa tới nàng không ngừng thanh âm hít vào. “Sờ..... Sờ Thác!!” Nàng đỏ mặt kháng nghị. Ngón tay hắn ở trên người nàng yêu say đắm lưu luyến, sau đó hắn hôn môi lòng bàn tay của nàng, tay nắm giữ cái hông mềm mại cực kì co giãn của nàng, đem nàng kéo tựa vào nơi cứng rắn của cơ thể hắn. Nàng không phục trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, bắt đầu đáp lại hắn. Đôi tay nhỏ bé lớn mật thăm dò thân thể của hắn, không ngừng nơi nơi dao động ở ngoài, há mồm cũng không khách khí cắn hắn vài cái. Tác phong cuồng dã của nàng làm cho hắn vừa lòng vừa cười, nhưng làm cho tiểu đã thủ cần đến giữa lưng, cứng rắn của hắn để ngay bụng, khiến y cười thông dong của hắn tiêu thất. “Anh Phàm!!” Hắn gầm nhẹ hô tên của nàng, ngón tay xuyên qua da đầu của nàng, liêu khoi những sợi tóc mềm mại. Nhưng là làm sợi tóc phất qua da thịt trần trụi của hắn, hắn lại cảm giác được một chút dục vọng không thể khống chế được xet qua người hắn. Hắn thét lên, kéo lại thân thể của nàng, xoay người thông thả ly khai. “Sờ Thác!!” Nàng kinh hoàng đứng ở tại chỗ, cả người nóng lên, lại cho rằng hắn nửa đường hối hận không muốn làm. Kết quả hắn rất nhanh trở về, trong tay cầm theo một bọc nhỏ. Nàng mở ra, bắt tay run nhè nhẹ xé mở cái bao, cố gắng nhớ lại chương trình học ‘giáo dục giới tính’ phương pháp dùng bao cao su. Mặc dù biết nên làm như thế nào là đúng, nhưng nàng cả người đều nóng lên, tim đập bay nhanh, cho nên khi nàng giúp hắn mang bao cao su, tay không ngừng run lên, lại ngược lại cọ xát hắn càng nghiêm trọng. Làm cho hắn không ngừng mà ngửa đầu thờ mệnh, ý đồ đè nén dục hỏa sắp lan tràn. Cuối cùng, hắn rốt cục chịu không nổi, gầm nhẹ xoay người đem nàng ôm lấy, cũng không quản động tác của hắn đột ngột làm cho nàng đeo mang một nửa bao cao su liền bị rớt. Hắn đem nàng áp tiến giường lớn mềm mại, sau đó một cái thờ dài, hắn đem chính mình đâm vào nơi ấm áp non mềm của nàng. “Ngô.” Nàng kêu rên một tiếng. Hắn nắm cảm ngẩng đầu, xem nàng niu chặt mi. Nàng chạy nhanh buông ra mảy, ôm lấy cổ của hắn hôn lên. Lý trí của hắn vừa hiện lại tiêu thất. Giờ này khắc này hắn chỉ cảm thấy đến nàng ấm áp vây quanh. Hắn nhìn không được lâm trong hải triều dục vọng chạy băng băng, nhậm lấy tốt đẹp, lượng ánh đèn nhỏ chiếu vào thân thể của hắn cùng nàng ôm ấp cùng một chỗ. Mà nàng ôm lấy hắn, chỉ có như thế mới có thể không cho chính mình lạc giữa sóng triều khoái cảm. Nàng cảm giác được chính mình như là bị phá nát bình thường, đau đớn cùng khoái cảm đan xen nhau mà đưa đến cho nàng nhiều cảm xúc. Chính là hắn là người quảng ra vồng tình, nàng cam tâm bị bắt giữ, cam tâm rơi vào trong vồng tình cùng hắn tại đây cùng nhau. Giống như trên thế giới chỉ còn lại có bọn họ hai người. Anh Phàm thờ hảo hên tựa vào trong ngực quang lửa của hắn. Sờ Thác đẩy ra vài sợi tóc ẩm ướt của nàng, cúi đầu hôn lên trán của nàng. “Anh Phàm” Hắn nhẹ giọng kêu tên của nàng. “Không nên hỏi ta vấn đề kia.” Nàng đem mặt vùi vào trong ngực của hắn. Xem tóc nàng dán trên ngực của hắn, hình thành một bức hình ảnh cực kì kêu gọi. Hắn cảm giác dục vọng chính mình lại lần nữa thức tỉnh, cũng không vội vã thỏa mãn chính mình. “Ha ha.....” Hắn cười khẽ, tiếng cười chấn động ngực. Nàng tức giận ngẩng đầu trừng hắn, hắn lại yêu say đắm hôn cảm của nàng một chút. Mặt nàng ửng đỏ, có chút ngượng ngùng nhìn hắn. Ngón tay hắn cẩn thận di động trên khuôn mặt của nàng. “Đồ ngốc, đây là chuyện tốt, làm chi thẹn thùng?” “Cái gì chuyện tốt? Ta đã hai mươi sáu tuổi.” Nàng hơi hơi chu miệng lên. Nguyên bản còn hy vọng hắn sẽ không phát hiện ngây ngô cùng không kinh nghiệm của nàng, không nghĩ tới vẫn là bị phát hiện. Xem nam nhân này bộ dáng rất đặc ý, nàng không khỏi hơi giận hắn. Đối, nàng chính là không có nam nhân khác. Nàng Khương Anh Phàm là cái ngọc tử, tìm rất nhiều năm vẫn yêu một cái nam nhân không yêu nàng, sau lại tách ra không có biện pháp tiếp nhận nam nhân khác. Thật vất vả mới trùng kiến lại cuộc sống của nàng, không có tâm tư cùng tình lực nghĩ đến tình yêu, nhưng mà trên thực tế nàng biết, khi lòng của nàng hoàn toàn không thể nhận nam nhân khác, thân thể của nàng tự nhiên càng không thể tiếp nhận. “Kia lại như thế nào? Ta ba mươi hai tuổi, hiện tại ta không phải xử nam, người cũng không phải xử nữ, thực công bằng.” Hắn mỉm cười đáp. “Này tính cái gì công bằng?” Nàng cho hắn một quyền. Nhìn hắn hôn môi nàng, phương thức vuốt ve nàng, nàng chỉ biết hắn không thiếu cơ hội luyện tập. Nghĩ đến hắn đều cùng nữ nhân khác làm này đó chuyện thân mật, trong lòng nàng liền một trận chua xót. “Ta hẳn là tìm một người theo giúp ta tốt lắm” Nàng lẩm bẩm nói. Nhưng nàng nhỏ giọng oán giận vẫn là bị hắn nghe được, thân thể hắn cứng đờ, sau đó một phen kéo nàng, cho nàng một cái hôn hung hăng trừng phạt. Hắn chưa từng nghĩ tới ghen tị thế nhưng dễ dàng làm đau đớn hắn. Chỉ cần nghĩ đến nàng cùng nam nhân khác không phải là hắn quang thân mình ôm lấy nhau, hắn liền cảm giác tức đến điên lên. Hắn phát hiện, một cảm xúc xa lạ đánh vào trong lòng hắn, hắn đối nàng để ý đã vượt xa phương thức kết giao nữ nhân của hắn trong dĩ vãng. Tuy rằng hắn kháng cự qua, về sau lại đầu hàng. Nhưng giống như vậy thỉnh linh xảy ra ý thức được chính mình nổi lòng mãnh liệt phạm phạm, như vậy cảm giác dọa người, vẫn như cũ làm cho hắn có chút không thể thừa nhận. Giống như trong lòng rối như tơ vò, ngày nào đó không biết tác động: Trong lòng sẽ co rút đau đớn, trước đó không hề có dấu hiệu, không thể phòng bị. Tại nụ hôn kia làm cho người thờ dốc, nàng đỏ mặt nhìn hắn. Hắn nhẹ giọng thờ dài. “Đừng như vậy nhìn ta, bằng không ta coi như không thể sản sóc tình nhân.” “Có ý tứ gì??? ” Nàng kinh ngạc hỏi. Hắn ôm nàng đứng dậy, đem nàng ôm vào trong phòng tắm, sau khi điều chỉnh độ ẩm, mở ra vòi hoa sen, làm cho hai người đứng ở dưới hơi nước. Hắn lấy chút sữa tắm xoa trong tay, sau đó động tác mềm nhẹ tẩy từng tác da thịt của nàng. Nàng ửng đỏ nghiêm mặt, làm cho hắn hỗ trợ nàng, tuy rằng trung gian nàng một lần tưởng những tay hỗ trợ, nhưng hắn cảnh cáo trừng nàng liếc mắt một cái. Làm nàng phát hiện đến dục vọng của hắn dần biến hóa, rốt cục hiểu được hắn vì sao không cho nàng hỗ trợ. Tắm rửa xong, hắn đem nàng lau khô ôm về trên giường. Tiếp theo sau khi ở độ ẩm thoải mái cùng nước ấm thả lỏng, nàng tựa vào bên cạnh hắn rất nhanh ngủ nề ngủ. Sờ Thác nhìn dung nhan điểm tĩnh thiếp tựa vào hắn, cảm giác được chính mình trong lòng có loại cảm giác ôn nhu không hiểu được dâng lên. Hắn kéo cao chăn, đem nàng khóa lại trong chăn bông, ngón tay lại quuyến luyến lưu lại ở da thịt trên bờ vai của nàng. Hắn chưa từng nghĩ tới sẽ cùng Anh Phàm phát triển trở thành loại quan hệ này. Nhận thức Khương Chấn là cơ duyên, lúc ấy công ty hắn công tác cùng xí nghiệp Khương gia có quan hệ làm ăn, bọn họ nhất kiến như cố, từ đó cho dù là việc công hay tư cũng trở thành hảo hữu. Về sau hắn từ chức công tác tại công ty, dùng tài chính chính mình chuẩn bị khai trương công ty, nhưng là trên tay tài chính

không đủ, Khương Chấn đang nghe qua kế hoạch sự nghiệp của hắn, không nói hai lời xuất ra tiền đầu tư công ty mới của hắn. Đây chính là xí nghiệp Tuấn Thiên với một ngàn nhân viên hiện nay. Anh Phạm với hắn mà nói, tuy rằng không hoàn toàn giống muối muối, hắn đối nàng không có chú ý nhiều lắm. Cuối cùng là vì Khương Chấn trước khi chết ủy thác, muốn hắn từ hôn nhân bảo hộ nàng, ít nhất làm cho hôn nhân duy trì nửa năm. Bởi vì Anh Phạm tuy rằng chỉ có phụ thân nàng là một người thân, nhưng họ hàng xa như hồ rình mỗi mơ ước công ty của hắn cũng không ít. Hắn lo lắng Anh Phạm còn nhỏ cũng không đủ mưu mô cùng trí tuệ có thể bảo hộ quyền lợi chính mình. Trở thành trợ thủ của nàng, Sở Thác liền hợp pháp trở thành người bảo hộ của nàng. Về phương diện khác Khương Chấn cũng có chút tư tâm, hắn biết nữ nhi chính mình ái mộ Sở Thác, cũng biết Sở Thác đối nàng vô tình, nhưng là từ tâm hy vọng có thể cho nữ nhi của hắn một cơ hội, nếu sau khi ở chung Sở Thác phát hiện vẫn là không thể nhận cảm tình của nàng, như vậy nửa năm sau có thể ly hôn, như vậy Khương Chấn đã có thể cho nữ nhi một cơ hội hạnh phúc, cũng sẽ không cảm thấy có lỗi với Sở Thác nhiều lắm. Dù sao nếu thật muốn như vậy đem Sở Thác cột vào trong hôn nhân, Khương Chấn làm không được, cũng lo lắng Sở Thác sẽ không đáp ứng. Lúc ấy sự nghiệp của Sở Thác cũng cực kì bận rộn, Anh Phạm yêu say đắm với hắn mà nói chỉ là mê luyện của một tiểu nữ sinh, cho nên hắn chưa từng đem tâm tư đặt lên người nàng nhiều lắm. Hắn cho rằng nàng là chịu người sủng ái, thiên kim tiểu thư hồn nhiên, hơn nữa cơ bản mà nói là cái thể tử như thuận. Chính là ngày gần đây gặp lại, hắn mới phát hiện, không biết là nàng thay đổi nhiều lắm, hay là hắn trước kia chưa từng chân chính nhận thức nàng. Trước mắt Anh Phạm có một mặt nhu nhược của nàng, đã có càng nhiều điểm kiên cường. Hắn tin tưởng cá tính trước kia của nàng, muốn thành làm một cái nghiệp vụ viên, khẳng định là chịu rất nhiều cực khổ. Nhưng là nàng cần rằng nhẫn nại đến đây, đạt được mục đích của mình. Điem này hắn rất bội phục. Có lẽ là bị bội phục, làm cho ánh mắt của hắn không thể rời đi trên người nàng. Sau mấy ngày gặp nhau, hắn khẩn cấp muốn đi xem nàng, thật kỳ diệu quan tâm người vợ trước đã chia tay, kỳ thực hắn lừa ai? Hắn căn bản đã bị nàng hấp dẫn. Mấy ngày nay ở chung cùng nàng, hắn biết rõ chính mình cảm tình có nhiều biến hóa. Loại cảm giác này cùng những nữ nhân trước kia kết giao qua đều không giống nhau. Hắn dần dần thay đổi. Nhưng hắn kỳ thực không mấy thích loại cảm giác đem tâm tư đặt trên người một cá nhân, kháng cự vài ngày, lại chính là làm cho chính mình càng phiền chán. Rốt cục, hắn đầu hàng, hướng tâm chính mình đầu hàng. Hắn theo danh thiệp của nàng, ở dưới lầu công ty của nàng chờ nàng. Nhưng bộ dáng tức giận của nàng, hỏi hắn muốn theo nàng làm cái gì, đương thời hắn lại cảm thấy nàng thật đáng yêu. Nếu nàng biết trong lúc nàng tức giận, hắn thầm nghĩ ôm lấy nàng hôn một cái, khả năng hội càng tức giận đi? Hắn hiểu được nàng đối hắn còn có kháng cự, cũng biết cuộc hôn nhân của bọn họ khiến nàng càng nhiều phòng bị đối với hắn. Nhưng hắn sẽ nghĩ biện pháp, hắn không dự tính như lời nàng nói, chỉ lưu luyện đoạn tình cảm ngắn ngủi. Ôm lấy cô gái này, hắn thỏa mãn thời dài. Hắn cũng nghĩ muốn biết tư vị yêu một nữ nhân, sủng một nữ nhân. Nếu lão thiên gia đem bọn họ cột chung một chỗ, như vậy duyên phận của bọn họ vẫn chưa có kết thúc, không phải sao? Thời gian buổi sáng, gần chín giờ. Anh Phạm lung tung đội mũ bảo hiểm, một bên tức giận oán giận: “Làm chi không sớm chút đánh thức ta? Ta đến muộn” “Xem bộ dạng của người như thế một mồi, ta không đành lòng gọi người.” Sở Thác rút ra chìa khóa xe máy của nàng, chính mình trước sai bước đi. “Đi lên đi, ta chờ người có về mau.” Anh Phạm do dự một chút, vẫn là sai bước ngồi phía sau xe. Hiện tại mới muốn lo lắng lẫn nhau quá thân cận, đã quá chậm thôi? Hôm nay buổi sáng khi nàng tỉnh lại, quả thực là cả người oa ở trên người hắn, đòi mạng là áo ngủ trên người đều không có, thật sự là hình ảnh làm người ta xấu hổ. Nàng căn bản không nghĩ tới muốn ở khách sạn ô tô qua đêm, nàng nguyên bản vốn định tắm rửa xong phải về nhà, làm sao có thể liền như vậy ngủ, còn ngủ như vậy trầm? Bất quá nghĩ đến sau khi trải qua đêm qua, bọn họ khả năng sẽ không còn gặp lại, như vậy có lẽ lưu lại một đêm là đúng. Quả nhiên Sở Thác lái xe máy so với nàng mau rất nhiều, tuy rằng là chiếc xe máy nhỏ, hắn vẫn là vững vàng điều khiển. Còn có, hắn không phải cái mù đường như nàng, cho nên có thể tiết kiệm không ít thời gian. Thực làm cho nàng khổ sở, khả năng đi làm buổi sáng là không kịp. “Đúng rồi, người ngày đó lái xe ở trên đường, lại là chụp ảnh lại là viết bút ký, nên sẽ không biết nhận thức đường đi?” Hắn một bên lái xe một bên hỏi. “Người làm sao biết ??? Đó là phương pháp nhận biết đường của ta, bản đồ ngã tư đường thực tế ta xem không hiểu, cho nên ta ghi lại bằng hiệu mỗi con phố, lưu lại ảnh chụp, so với bản đồ dễ nhận biết.” Nàng bắt đầu dĩ giải thích. Thân là kẻ mù đường tuyệt đối không phải là ý nguyện của nàng, dù sao mù đường đối với một nghiệp vụ viên mà nói chính là một cái khuyết điểm, gặp khách hàng nhưng là rất trọng yếu, tuy rằng nàng rất bị phải đi khai phá khách hàng mới, nhưng là khách hàng cũ cũng thường xuyên cần đúng giờ đi gặp mặt, cho nên nàng mỗi tuần ước chừng có hai ngày là ở bên ngoài làm việc. Sở Thác nghe xong cười cười không nói chuyện. Nhưng nàng xem không đến tươi cười của hắn, đắm bờ vai của hắn một chút. “Không cho người cười trộm, cũng không chuẩn nói cái gì, ta chính là một tên mù đường, tất cả đều dựa vào vị trí ghi trên sổ tay mà tìm phương hướng đấy, nếu người dám có ý kiến, ta sẽ đá người nha!” “Ha ha, có người nói như vậy sao?” Hắn rốt cục cười ra tiếng. “Hừ.” Nàng giờ lên chân tưởng đá hắn, nhưng hạ không được quyết tâm đá thực, ngược lại làm cho hành động của nàng có chút như là cọ xát. Hắn thừa dịp đèn đỏ quay đầu lại xem nàng, phi thường ái muội liếc mắt một cái. “Tuy rằng nói mọi người ở đây coi mờ, nhưng rõ như ban ngày, lại là ở trên đường cái, loại này nhiệt tình người lưu đến buổi tối đi!” Nàng ảo não, mặt toàn bộ trắng hồng. “Nói hươu nói vượn, Sở tiên sinh, ta hiện tại phát hiện nguyên lai người có thiên phú làm vô lại.” Hắn hướng nàng trừng mắt nhìn. “Ta có rất nhiều thiên phú, người đêm qua hẳn là đã kiến thức qua.” Bất tri bất giác đã đến dưới lầu công ty của nàng, xe máy ngừng lại. Mặt nàng trắng hồng, không hề nghĩ ngợi, cầm lấy túi xách đánh đầu của hắn một cái. “Ta cũng có rất nhiều thiên phú, lần này trước cho người kiến thức kiểu này.” “Ai nha!” Hắn xoa đầu, không nghĩ tới nàng xuống tay như vậy ngoan. Nàng thấy hắn dừng xe xong, giật lấy chìa khóa trong tay của hắn. “Ta đến muộn, đi trước.” Không dám lại nhìn hắn, nàng chạy nhanh bốn tiến cao ốc văn phòng, nhanh chóng ấn thang máy. Mãi cho đến vào thang máy, khi thang máy hướng lên trên di động, nàng mới nằm sấp tựa vào trên tường, âm thầm rên rỉ. “Trời ạ! Ta thực sự lấy túi xách đánh hắn đầu sao?” Hắn là Sở Thác nha! Nàng chưa từng có như vậy nói với hắn, hiện tại nàng cư nhiên không hề nghĩ ngợi mượn túi xách đánh hắn, giống như bọn họ rất quen thuộc, nàng rốt cuộc là cái gì nha? Nhất định là bị ảnh hưởng của đêm qua, kiến thức cách của nàng như thế không tốt, nàng mới có thể như vậy. Bất quá mặc kệ như thế nào, nàng trước mắt nên lo lắng cũng không phải là Sở Thác, mà là công tác mới đúng. Quả nhiên, thang máy vừa đến nơi, nàng mới sai bước tới văn phòng, Lang Tiểu Vân lạnh lùng rít gào liền oanh lại đây. “Khương Anh Phạm, người là không phải chán sống, cũng dám đến trễ?” “Ách, Lang.” Thật đáng sợ nha! Anh Phạm nhìn không được rút cổ co lại, tuy rằng biết Lang Tiểu Vân người này lời nói như dao nhỏ nhưng tâm đầu hủ, nhưng là nàng ta như thế hung, rất khó không sợ hãi. “Thực xin lỗi, ta đến muộn.” “Ta hỏi người, bản hợp đồng bên Khai Diệu làm tốt sao?” Lang Tiểu Vân ngăn chặn đường đi của nàng. “Khai Diệu? Ngày hôm qua vốn mang về nhà làm, kết. Kết quả có chút việc. Ta lập tức làm, một giờ là có thể cho người.” Nàng giống con cua, di chuyển ngang, tiến về chỗ ngồi của mình. “Liên một giờ.” Lang Tiểu Vân nheo lại mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, sau đó xoay người rời đi. Anh Phạm nhanh chóng rút ra USB cho vào máy tính, mở ra máy tính bắt đầu công tác. Ngày hôm qua nàng không ở lại văn phòng tăng ca, vốn định về nhà làm, không nghĩ tới gặp được Sở Thác, hết thấy sự tình cứ như vậy diễn ra. May mắn dự án này ngày hôm qua nàng đã sửa sang lại không sai biệt lắm, hiện tại làm thêm một chút không mất nhiều thời gian. Quả nhiên, trong vòng một giờ, nàng liền hoàn thành công tác, đem hồ sơ giao cho Lang Tiểu Vân. “Lang ti, ta làm tốt. Ta để ở đây, nhìn đến không?” Anh Phạm ngẩng đầu hỏi Lang Tiểu Vân ngồi ở gần đó. Lang Tiểu Vân hướng nàng gật đầu, sau đó nở bĩu môi. “Còn chưa có ăn điểm tâm đi, bánh mì trên bàn nhanh chút ăn luôn.” Anh Phạm thế này mới nhìn đến trên bàn kê bên bàn phím có để một ổ bánh mì, còn có một hộp nước hoa quả, hiển nhiên là lúc này nàng vội vàng để. “Lang ti, cảm ơn người.” Nàng cảm kích nhìn đối phương. Lang Tiểu Vân trong tay mở ra hồ sơ, ánh mắt nhìn chăm chăm máy tính. “Ngày hôm qua đi đâu lâu lồng? Cùng nam nhân qua đêm?” Anh Phạm động tác cắn bánh mì cứng đờ, thiếu chút bị nghẹn đến. “Ta. Nào có?” Lang ti làm sao nhận ra đến? Chẳng lẽ trên người nàng có dấu vết? Nàng chạy nhanh cầm lấy gương, vụng trộm chiếu, xem có phải hay không không hề nên lưu lại dấu vết. “Không cần chiếu, trên người người mặc quần áo ngày hôm qua, không phải ở bên ngoài qua đêm, lại sẽ là cái gì? Chẳng lẽ là người không giặt quần áo, cho nên không thay quần áo?” Lang Tiểu Vân lạnh lạnh nói, Anh Phạm mặt đều đỏ. “Lang ti!” Đáng giận, tâm rất hư, ngược lại lộ càng nhiều. “Là ai ???” Lang Tiểu Vân lại truy vấn. “Ai làm cho tiểu nữ sinh bảo thủ qua đêm bên ngoài?” “Ta không phải tiểu nữ sinh bảo thủ! ” Anh Phạm kháng nghị. “Ly hôn ba năm, một cái bạn trai cũng không có, còn không bảo thủ sao? Cổ nhân cũng chưa trình tiết như người.” Lang

Tiểu Vân cười nài: “Cũng là người lại cùng Sở Thác cùng nhau? Phía trước không phải nói gặp được hần ???” Nàng hỏi, ánh mắt đi theo lợi hại lên. Đứng ở lập trường bằng hữu, Lang Tiểu Vân cũng không phải là thực đồng ý Anh Phàm lại cùng chồng trước của nàng cùng nhau. Nàng biết Anh Phàm quá khứ chịu qua cái gì tổn thương, không hy vọng nàng quá cố chấp cho một người nam nhân, như vậy chỉ biết đối chính mình tạo thành càng nhiều thương tổn. Giống nàng như vậy một nữ nhân, hần là tìm cái nam nhân hội thương nàng, sủng nàng. Chồng trước là loại sinh vật đáng sợ, có thể cách xa liền cách rất xa. Nàng lạnh lùng nghĩ tưởng: “Cái gì cùng nhau? Không có, khả năng về sau sẽ không gặp lại.” Hần ngày hôm qua đã được hần muốn, hần là sẽ không lại xuất hiện thôi? Anh Phàm âm thầm nghĩ. Nhưng nàng không hối hận, ít nhất nàng không cần dùng rất nhiều thời gian đi đoán rằng nếu nàng đáp ứng hội như thế nào. Nhớ tới ôm của hần, nàng biết nàng hội cần một chút thời gian đến một lần nữa trở lại sinh hoạt của mình, nhưng là tổng hội làm được.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phải Vợ Trước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5

Cả một ngày Anh Phàm đều bận rộn công tác, mãi cho đến khi sắp tan tầm, mới phát hiện không khí trong văn phòng cũng bình thường không giống nhau. Bình thường đồng sự văn phòng bọn họ rất ít đúng giờ tan tầm, mỗi người tiếp những dự án bất đồng, người lưu lại tăng ca cũng không giống nhau, nhưng giống hôm nay như vậy, còn chưa tới thời gian tan tầm, mọi người cũng đã chuẩn bị tốt bộ dáng rời đi văn phòng, thực sự thực không bình thường. “Phát sinh chuyện gì sao?” Anh Phàm một bên xem tư liệu, một bên hỏi Tiểu Ngô vừa mới đi qua. “Người không biết sao? Hôm nay Lang tỉ nhận được một cái đại dự án, cho nên buổi tối mọi người muốn cùng nhau ăn cơm. Uy, người đều ở tại đây, vì sao lại không biết tình hình?” Tiểu Ngô vỗ vỗ bả vai nàng nói. “Thật vậy chăng? A, hôm nay thứ Sáu, khó trách mọi người xem xem hảo thoải mái. Vậy muốn đi đâu ăn cơm?” Anh Phàm thuận miệng hỏi. “Nhà người a!” Tiểu Ngô trả lời thật sự đương nhiên. “Cái gì? Các người khi nào thì quyết định đi nhà của ta ăn cơm? Còn có... vì sao chỉ có ta không biết—” Anh Phàm trừng hần liếc mắt một cái. “Hiện tại không phải đã biết sao? Bởi vì người sống một mình, những người khác không phải cùng sống với người nhà, chính là phòng ở quá nhỏ, căn bản cũng không thích hợp. Cho nên chúng ta thảo luận nửa ngày, quyết định đi nhà người ăn cơm. Yên tâm, sẽ không muốn người nấu cơm, người chỉ cần phụ trách mở cửa thì tốt rồi, đồ ăn chúng ta hội mua.” Tiểu Ngô nói. Anh Phàm đảo cặp mắt trắng dã. Trước kia sinh hoạt của nàng là thực phong bế, nhưng hiện tại suốt ngày có người muốn đi nhà nàng la cà, đây cũng khác biệt nhiều lắm đi? Có tình văn phòng nàng công tác này, mọi người bởi vì công việc đều có tình cảm gắn bó, mọi người cảm tình thực không sai, thường xuyên cùng nhau sống phóng túng, bọn họ cũng làm cho nàng rất ít cơ hội tịch tịch, điểm ấy nàng nhưng thật ra rất cảm kích. “Vậy sau khi ăn xong nhớ dọn dẹp mới được rồi đi.” Anh Phàm trước nhắc nhở vẫn hơn. “Làm ơn, người không nói chúng ta cũng sẽ làm, không thu sạch sẽ sẽ bị Lang tỉ mắng chết. Lang tỉ đối với người tốt nhất, người khẳng định là ở tại bên trái.” Tiểu Ngô dỗ nàng. “Cái gì ở tại bên trái?” Nàng không hiểu. “Bất công a! Tâm đều thiên tả, cho nên nói người là ở bên trái.” “Rất chê cười.” Anh Phàm lời bình cũng không lưu tình. Tiểu Ngô da da cười cười, sau đó ngẩng đầu nhìn chung. “Tan tầm, xuất phát đi!” Mọi người như là gắn đồng hồ báo thức trên người, toàn bộ nhảy dựng lên, nhanh chóng tắt đi máy tính, đứng ở cửa thang máy chờ. Thoảng chớp trong văn phòng còn ngồi tại trên ghế, cũng chỉ còn lại ngoài ý muốn Anh Phàm cùng người phụ trách Lang Tiểu Vân. “Mau một chút, Anh Phàm.” Mọi người thúc giục, bởi vì không có can đảm thúc giục Lang Tiểu Vân, cho nên mọi người đều thúc giục nàng. Anh Phàm cười cười, cố ý chậm động tác thu thập này nọ. Cũng tốt, đêm nay một đám người náo nhiệt náo nhiệt, đỡ phải nàng một người miên man suy nghĩ. Nguyên bản nàng còn muốn buổi tối nếu không có việc gì muốn đi ra ngoài xem phim, không nghĩ một người ở nhà. Hiện tại đến đây nhiều như vậy thực khách, vừa vặn. Cuối cùng mọi người rút cục âm thầm ly khai văn phòng. Bởi vì đại bộ phận mọi người là đón xe công cộng đi làm, cho nên xe của Lang Tiểu Vân nhồi đầy người, mà vài cái đồng sự có lái xe cũng đều chờ người, cuối cùng còn lại tiểu Ngô không xe để ngồi, cứng rắn đòi Anh Phàm chở hần. Anh Phàm vốn định cự tuyệt, nhưng trên xe máy còn giữ mũ bảo hiểm Sở Thác ngày hôm qua mưa, nàng ngay cả lấy có không có mũ bảo hiểm đều không được, đành phải đáp ứng rồi. Chính là những người khác vòng đi mua đồ ăn cùng đồ uống, nàng lái xe máy đi về. Mới tắt hần xe máy, nàng đều còn không kịp tháo xuống mũ bảo hiểm, Tiểu Ngô liền luôn luôn đẩy nàng. “Làm chi? Ta xe còn chưa có ngừng hần, không cần như vậy gấp, đồ ăn đều còn chưa tới, người gấp cái gì.....” Anh Phàm một bên oán giận một bên quay đầu. “Không phải, Anh Phàm, người quen cái tên bên kia sao? Người nọ cứ nhìn chăm chăm chúng ta bên này, sắc mặt rất khó xem nha, người là không phải thiếu nữ người ta?” Tiểu Ngô khần trương lui ở bên cạnh nàng, không dám nhìn thẳng nam tử cao lớn đứng ở dưới lầu nhà nàng. “Thiếu cái gì nọ?” Nàng tiếng cựa dứ, ánh mắt liền nhìn đến Sở Thác. “Ách..... Hần làm sao có thể đến đây?” Nàng còn tưởng rằng qua tối hôm qua, hần hần là sẽ không lại xuất hiện. Đại bộ phận nam nữ tình một đêm đều không phải như vậy sao? Hợp ở trên giường, xuống giường liền tự tìm cuộc sống chính mình, không cần có cái gì trách nhiệm. Nàng còn tưởng rằng hần hần là sẽ về cuộc sống qua ngày của hần, sẽ không lại xuất hiện đâu! Cho nên nàng ngay cả điện thoại của hần cũng không lưu. Sở Thác xa xa nhìn chăm chăm nàng, ánh mắt kia quả thật tràn ngập không tốt, khó trách Tiểu Ngô lo lắng. Lúc này điện thoại của nàng vang, nàng tưởng đồng sự khác gọi, mới tiếp nhận, chợt nghe đến một cái thanh âm âm trầm hỏi nàng: “Vì sao để tên kia đội mũ bảo hiểm của ta?” “Ách.....” Nàng kinh ngạc há ra di động, nhìn màn hình hiện thị phía trên, cư nhiên trên màn hình hiện thị số ghi Sở Thác. “Người..... Thế nào có điện thoại của ta? Còn có, điện thoại của ta thế nào có tên của người, ta căn bản không biết điện thoại của người.....” “Không chỉ có như thế, ấn phím cấp tốc đầu tiên, chính là số điện thoại của ta, ta thực săn sóc đi?” Sở Thác trên mặt bốc hỏa rồi cục xuất hiện một tia đắc ý ý cười. “Săn sóc cái quỷ?!” Khẳng định là đêm qua hần thừa dịp nàng ngủ động tay chân, còn tự động đem điện thoại của nàng thay đổi số khẩn cấp, thật sự là đủ. “Còn có, người đều nhìn thấy còn gọi điện thoại, người tiền nhiều nha?” Nàng nói xong gác điện thoại. Mới tắt điện thoại, nàng liền cảm thấy làm như vậy giống như không phải ý kiến hay, bởi vì Sở Thác hướng nàng thẳng tắp đã đi tới. “Anh Phàm, làm sao bây giờ? Hần hướng chúng ta đi lại đây.” Tiểu Ngô lại ở đây nàng. Anh Phàm tức giận trừng Tiểu Ngô liếc mắt một cái. Kết quả Sở Thác vừa đi đến bọn họ trước mặt, liền động thủ tháo mũ bảo hiểm trên đầu Tiểu Ngô xuống, sau đó dữ tợn nhìn Tiểu Ngô nói: “Có hay không bút lông?” “Ách, bút lông? Có..... Ta tìm xem.” Tiểu Ngô thực tự động phục tùng mệnh lệnh, chạy nhanh theo cặp tài liệu lí sở soạn ra một chi bút lông. Sở Thác tiếp nhận, mở ra cái nắp, liền ở một bên sườn mũ bảo hiểm viết đi xuống, “Người tới nơi này làm cái gì?” Anh Phàm buồn thanh hỏi. Sở Thác cũng không trả lời nàng, dường như thực chuyên tâm viết chữ, sau khi viết xong đẩy nắp lại, đem bút lông trả lại cho Tiểu Ngô, sau đó đem mũ bảo hiểm giơ lên trước mặt Tiểu Ngô, làm cho hần xem những chữ kia. “Đối..... Thực xin lỗi, ta không biết đây là của người.” Tiểu Ngô trừng lớn mắt, ngập ngừng trả lời. “Người viết cái gì?” Anh Phàm một phen đoạt lấy. Thấy bên sườn mũ bảo hiểm dùng bút lông viết “Cảnh cáo”—Sở Thác chuyên dụng, xin đừng đụng vào! (TT: Anh trẻ con quá đi a ~~~) Nàng xem mãnh mắt tròn trắng, đem mũ bảo hiểm nhét vào trong lòng Sở Thác. “Đã là của người, cầm lại đi! Nhà của ta rất

nhỏ, không có chỗ để!” “Anh Phàm, là bằng hữu của người nha?” Tiểu Ngô nhỏ giọng hỏi, bắt đầu có chút hiểu được vừa mới chính mình vì sao bị loại ánh mắt đáng sợ này trừng mình. Anh Phàm nhìn Sở Thác liếc mắt một cái. “Chính là người quen cũ không thân –” “Người nói cái gì quen biết hay không quen biết nhìn xem, ta sẽ cho hắn biết chúng ta có bao nhiêu quen thuộc.” Sở Thác tới gần bên người nàng, hạ giọng cảnh cáo. Anh Phàm cứng đờ, mồm khời miệng trừng hắn liếc mắt một cái. “Chúng ta đi thôi, Tiểu Ngô.” Sở Thác xem nàng dẫn nam nhân kia tránh ra, ánh mắt híp lại đến. Tức giận của hắn tan không ít, vừa mới bắt đầu nhìn đến nàng chờ một người nam nhân về nhà, hắn quả thực mau nổi điên, phản ứng đầu tiên chính là tưởng đem nam nhân kia tha xuống dưới đánh một chút rồi nói sau, bắt quả xem bọn hắn nói chuyện, người nọ cùng nàng tựa hồ không phải cái quan hệ này, con tức của hắn mới dần dần bình ổn xuống dưới. Đối với chính mình mãnh liệt phản ứng, hắn cũng thực kinh ngạc. Ai, không có biện pháp, tính chiếm hữu của nam nhân rất mạnh. Địa bàn hắn đã chiếm cứ, tuyệt đối không để nam nhân khác nhúng chàm, mặc kệ nàng hiện tại đối hắn là cái gì cảm giác. Hắn biết Anh Phàm đối hắn còn có tâm lý kháng cự, nhưng hắn cũng không đem chú ý ngại nhỏ xem ở trong mắt, hắn biết rõ chính mình nghĩ muốn cái gì, cũng tuyệt đối phải nhận được. Anh Phàm cùng Tiểu Ngô đi vào thang máy, cửa thang máy đang muốn đóng lại, còn có nhân ấn nút mở, cửa lại lần nữa mở ra, Sở Thác đi đến. “Người làm cái gì?” Anh Phàm theo dõi hắn. “Đồng sự chúng ta liên hoan, người đi về trước, buổi tối ta lại gọi điện thoại cho người.” “Đồng sự liên quan sao?” Hắn lại lộ ra cái loại này tươi cười đắc ý đáng giận. “Thêm ta vào cũng không nhiều đi? Vị tiền sinh này, có thể chứ?” Hắn nói xong lại chuyển sang hỏi tiểu Ngô bên cạnh. Tiểu Ngô nhìn hắn cùng Anh Phàm rất quen thuộc, hắn là không phải người đòi nợ đi, tâm tình lại nhẹ nhõm không ít. “Không thành vấn đề, hôm nay đồ ăn hắn mua rất nhiều, đã là bạn của Anh Phàm, cùng nhau vui chơi đi!” Anh Phàm nghe xong quay đầu trừng hắn. “Ngô Trí Minh, rốt cuộc ai là chủ nhân?” “Ai nha, không cần nhỏ mọn như vậy thôi! Nhiều người mới náo nhiệt.” Tiểu Ngô càng nói càng nhỏ giọng. Sở Thác khoe miệng có đạt được mục đích tươi cười, ở Anh Phàm nhìn chăm chăm nhanh chóng trở về bình thường, “Như vậy tốt lắm, để tránh bởi vì ta gia nhập mà làm cho mọi người ăn ít đi, ta cung cấp điểm tài chính, phiên toái Ngô tiền sinh đi nhiều mua một chút đồ ăn, có thể chứ?” Hắn lấy ra bóp da, rút ra mấy tờ một ngàn nguyên đưa cho Tiểu Ngô. Tiểu Ngô nhìn đến tiền mặt liền sáng mắt, vội vàng gật đầu, gần như thành kính tiếp nhận kia mấy tờ tiền kia. Sau đó tầng trệt nhà Anh Phàm, hắn ngay cả thang máy cũng chưa đi ra, đã nói: “Các người đi vào trước, ta đi mua đồ ăn, Anh Phàm, người muốn ăn cái gì?” Anh Phàm tức giận nói: “Ta no rồi, ăn không vô.” Nhưng Tiểu Ngô hoàn toàn không nhận thấy được khó chịu của nàng. “Ta đây tùy tiện mua, tối nay gấp.” Xem cửa thang máy ở trước mắt đóng lại, Anh Phàm xoay người nhủ chặt mày trừng hắn. “Sở tiền sinh!” “Àn?” Sở Thác thân sĩ nhân nhả tay cầm ở trong túi quần, nhẹ giọng ứng. “Người rốt cuộc chạy tới làm cái gì? Chúng ta không phải nói là chuyện tình một đêm sao, xuống giường không phải hắn là vỗ tay tán ra, không cần liên lạc, vậy người hiện tại rốt cuộc muốn gì?” Nàng xoay người lại chất vấn hắn. Sở Thác lấy chìa khóa trong tay nàng ra, lại lần nữa giúp nàng mở cửa, tự động cởi giày, vào nhà, sau đó ở trước sofa ngồi xuống. “Sở Thác! Người trả lời vấn đề của ta a!” Nàng tức giận xem bộ dáng nhân nhả của hắn, thật muốn đá hắn một cước. Nam nhân này thể nào da mặt dày như thế, vào nhà nàng lại giống như về nhà mình giống nhau, một chút khách khí cũng không có. “Tình một đêm?” Hắn nhún nhún vai. “Người ngày hôm qua đúng là có nói, nhưng ta có đáp ứng sao? Nói sau người là hạng người kia sao? Ta thấy thể nào người cũng không giống người thích chơi trò chơi tình yêu.” Hắn vừa nói vừa đem ánh mắt ở trên người nàng chậm rãi di động. Ánh mắt hắn làm cho da thịt nàng đều run lên. Nàng quần đỏ mặt cảm tức hắn. “Tuy rằng trước kia không chơi đùa qua, nhưng ta có thể học, năng lực học tập của ta không sai. Bất quá ta hiện tại không có hứng thú với người phát triển cái gì tình cảm lưu luyến, cho nên người đi đi!” Nàng không có biện pháp luôn luôn cùng hắn cùng nhau, mà không phải lòng hắn. Nàng quá rõ ràng nhược điểm chính mình, chỉ cần cấp chính mình một chút hy vọng, chỉ sợ nàng càng ngày càng lòng tham. Muốn hiện tại kết thúc, bằng không hậu quả khẳng định là nàng không thể gánh vác. Vài năm trước hắn cũng chưa yêu nàng, nàng không biết là lần này sẽ có cái gì thay đổi. Nàng không nghĩ lại mạo hiểm lần nữa. Không nghĩ tới Sở Thác sau khi nghe được lời của nàng nhảy dựng lên, dùng tốc độ nhanh nhất đứng trước mặt nàng. “Người tốt nhất đừng tùy tiện cùng nam nhân khác phát triển chó má gì đó tình cảm lưu luyến.” Hắn cảnh cáo cảnh cáo. Nàng sừng sốt, thể này mới nàng mặt nhìn hắn nói. “Người không dựa vào cái gì xen vào, người vừa không là ba ta, cũng không phải ca ta. Quần ta nhiều như vậy làm chi?” “Vậy người liền thử xem” Hắn nheo lại mắt nhìn nàng. Nàng bị hào quang kiên định ngay đây mặt của hắn dọa đến, nàng không có dự đoán được hắn cư nhiên đối với nàng có lớn như vậy dục vọng chiếm hữu. Kỳ thực sau khi gặp lại Sở Thác, rất nhiều hành vi của hắn đều ra ngoài dự đoán của nàng. “Vì sao? Người vì sao muốn như vậy?” Nàng nhỏ giọng hỏi. “Một người nam nhân nghĩ ở bên người nữ nhân, còn cần hỏi vì sao sao?” Hắn không phải là thích nàng, luyến tiếc buông ra nàng sao? Tuy rằng loại tâm tình này thực xa lạ, nhưng hắn hiện tại cũng tiếp nhận loại tình huống bất thành tình này. “Người.....” Nhìn mâu quang của hắn dần dần nồng cháy, nàng lại bắt đầu cảm thấy hai chân như nhũn ra. Sở Thác nắm bờ vai nàng, đang dần dần tiếp cận nàng, chuông cửa nhất thời mãnh liệt vang lên. (TL: khờ khờ, đúng lúc ghé...; TT: để ca biết đánh mất rồi, thì không phải dễ có lại được, sẽ luôn gặp cản trở cho xem * khờ khờ *, cho ca nhớ đời.)

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phải Vợ Trước* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

Anh Phàm tỉnh lại, cái cảm giác thứ nhất, là có trùng ở trong chăn của nàng chui động. Con trùng kia, không, giống như có rất nhiều ngón tay, đều đang ở trên mông của nàng sờ loạn, nàng nhăn nhu mày, thân thủ hắt ra, không bao lâu trùng lại đã trở lại. “Chán ghét.” Nàng chu miệng lên, thuận tiện đá đá chân, tưởng thoát khỏi quái trùng đang nhiều giác ngủ của nàng. Nhưng là lần này quái trùng chạy đến đỉnh đầu của nàng, phát ra tiếng cười thấp thẳm. Trùng cũng sẽ cười? Nàng kinh ngạc tròn to mắt, mạnh ngẩng đầu, trùng phía trên đầu phát ra tiếng kêu rên – “Ai nha! Đau.” “Sở Thác?” Nàng xem đến nam nhân mặt khổ vô về cảm, bỗng nhiên phát giác hắn chính là con trùng kia. “Ta đụng vào người? Đã kêu người ngủ trên đất thôi, ta không thói quen trên giường có người.” Nàng hiện tại cũng thật thanh tỉnh, nhớ lại ai đó vỗ lại ngày hôm qua lại ở nhà nàng ngủ. “Không quan hệ, ta sẽ giúp người thói quen,” Hắn nở nụ cười, tay lại sờ vú của nàng, vuốt ve xúc cảm mềm mại kia. Nàng cả người cứng đờ, thân mình hơi giật mình, nàng lập tức phát hiện khăn tắm trên người hắn đã sớm biến mất không thấy, mà ngay cả thân áo ngủ của nàng cũng cuốn đến giữa lưng, làm cho tay hắn tùy tiện vuốt ve phần mông dưới quần lót của nàng. “Lấy tay ra!” Nàng cảnh cáo, nhưng khuôn mặt đỏ ửng, cảnh cáo của nàng không có lớn uy hiếp. Hắn nở nụ cười, thực ngoan rút tay ra, khuôn mặt ở trước mặt nàng, con người sáng lượng. Sau đó khi nàng nhẹ nhàng thở ra, hắn khuyh thân hôn nàng. “Ngô.....” Nàng kêu rên, cảm giác được đầu lưỡi của hắn lui tiến miệng của nàng. Người này thực sự một chút cũng không hiểu cái gì gọi là xấu hổ. Nàng trừng hắn, lập tức vẫn bị cái hôn nhiệt tình kia thu mua. Tuy rằng hắn tối hôm qua quả thật là ngoan ngoãn ngủ, nhưng là ngủ no rồi, hai người lại lấy loại tư thế thân mật này tỉnh lại, hắn là không có khả năng tùy tiện buông tay. Lúc hắn hôn đủ khắp cả mặt, đồng thời lý trí của nàng dần dần hồng mắt, nàng chỉ biết, tối hôm

qua không đem hẳn đá ra cưa, liền nhất định phải nhận kết cục bọn họ làm tình. Hôn nồng nhiệt liên tục, tình ý phiêu động, trên giường đơn tiếp xúc chặt chẽ. Nàng cảm giác được bàn tay ấm áp của hắn cách áo ngủ của nàng bắt lấy mềm mại kiểu như, nàng nhẹ giọng rên rỉ, hẳn cúi người hôn tận tiếng kháng nghị kia của nàng. Nàng hơi hơi động thân thể, lại chính là làm cho chính mình mềm mại càng thêm gần sát lồng bàn tay của hắn, như là mèo nhỏ chọe người triu mến, trong phòng hương vị tán tỉnh trở nên nồng đậm. Nàng tức giận ở trong nụ hôn nồng nhiệt mở mắt ra trừng hắn, lại bị dục vọng chỉ hỏa cùng nét ôn nhu dưới đáy mắt của hắn làm cho kinh sợ. Nam nhân này từng phi thường thân mật cùng nàng kết hợp, nhưng nàng không biết hẳn lại có thần thái rung động lòng người đến thế. Trong lúc nhất thời nàng quên giãy dụa, vươn tay vuốt ve đuôi mắt của hắn, sau đó ngửa đầu hàm trụ môi dưới của hắn, nhẹ nhàng mà hút lên. Nàng ôn nhu lại gần như thành kính hôn lại câu dẫn toàn bộ dục vọng của hắn, khát vọng giữ lấy nàng của hắn như là thủy triều bình thường hướng hẳn vọt tới. “Thác!” Nàng nắm chặt cơ bắp trên cánh tay của hắn, ngón tay đều nhanh bầu vào da thịt của hắn. Nhưng hẳn không biết đau, xâm lược vẫn tiếp tục, chấp nhất buông ra. Hắn nâng lên khuôn mặt nàng, xem nàng hí lại mắt, xem khuôn mặt trắng nõn của nàng nhiểm lên tình triều mà trở nên khác lạ, xem nàng ở hẳn nhìn chăm chú mà dần dần không thể tự chủ cao trào. Hắn thỏa mãn nở nụ cười. “Ngươi.” Nàng tức giận trừng hắn, giận hẳn làm cho nàng như thể trần trụi thể hiển lộ tình dục, giận hẳn làm cho nàng ngay cả chút che giấu cũng không có thể có được. “Ngươi thật sự là cái vật nhỏ làm ta mê luyến.” Khóe miệng của hắn gọi lên một chút khêu gợi cười, trong ánh mắt hàm chứa hương vị sùng nịch. “Cái gì vật nhỏ? Buồn nôn.” Tức giận của nàng liền rút đi, đôi má ửng ửng phỉếm hồng. “Ha ha ha!” Hắn thấp thẳm tiếng cười quanh quẩn ở bên trong. Nàng dùng đỉnh đầu chui vào ngực hẳn một cái, ngăn trở hẳn cười. Nhưng mà tiếng cười ngừng lại, dục vọng cũng không từng giảm bớt. Hắn ôn nhu đem nàng ôm sát vào ngực, làm cho nàng thiếp dựa vào dục vọng nóng bỏng của hắn, sau đó cúi đầu lặng yên nhìn chăm chăm nàng. Nàng cảm giác được nóng bỏng của hắn ở da thịt trần trụi của nàng, như là phi nhanh nham thạch nóng chảy, cảm giác được hẳn kia bị câu cấm ở cuối cùng lý trí hạ mãnh liệt khát vọng. “Sở Thác.” Nàng khuynh thân, ở hầu kết của hẳn hôn một cái. Hơi thở của hẳn lập tức thay đổi dồn dập, hô hấp đều trở nên dồn dập hẳn lên. Nàng vừa lòng chính mình đối hẳn ảnh hưởng. Bàn tay đặt ngay môi của hắn, thân mình mềm mại kề hẳn, nhẹ nhàng mà cọ xát đường cong hình thể của hắn, cảm giác được hẳn cùng nàng đủ loại bất đồng. “Khương Anh Phàm.” Hắn thấp giọng cảnh cáo, lại không chân chính động thủ ngăn cản của nàng xao động. “Ân?” Nàng không chút để ý ứng, ngón tay ở ngực của hắn họa vòng, như có như không khiêu khích. “Ngươi.” Tay hẳn gọi lên mặt nàng. Nhưng nàng lại hướng hẳn cười, sau đó hàm trụ ngón tay thon dài của hắn. Hắn hung hăng đồ tru trầu khẩu khí, rốt cuộc không có biện pháp nhẫn nại rút ra, một cái động tác gọn gàng, hẳn đem một chân của nàng nâng cao dựa vào lưng của hắn, sau đó một cái động thân, không chút khách khí dùng động tác công khai biểu thị cảnh cáo của hắn. Lần này đến phiên nàng kêu lên tiếng. Lửa nóng dục vọng ở hoa tâm áp áp qua lại mà sát, đem dục vọng nguyên bản đang dần lên kia đưa đến đỉnh điểm. Nàng một tay ôm lấy bả vai rộng lớn của hắn, thân theo động tác của hắn mà đóng đưa, cảm giác tư vị ngũ vị tạp trần kịch liệt bao phủ nàng. Đủ loại cảm giác, đã vượt qua phạm vi thừa nhận của nàng. Nàng tại song triều kia lưu lạc chính mình, sở hữu sở hữu tình cảm theo dục vọng đều nổi lên.

“Bàn chải đánh răng này là mới, cho ngươi.” Anh Phàm đem khăn lông sạch sẽ cùng bàn chải đánh răng đưa cho đứng ở trong phòng tắm, Sở Thác. “Vi sao ngươi có bàn chải đánh răng mới? Chẳng lẽ sẽ có người ở tại nơi này?” Hắn neho lại mắt hỏi. Nàng mãnh mắt tròn trắng. “Chẳng lẽ trong nhà ngươi không có dự phòng sao? Vạn nhất muốn bỏ cái cũ, chẳng lẽ bỏ xong mới đi mua sao? Vạn nhất quên đâu? Còn có, có hay không có người ở nơi này, cũng không liên quan chuyện của ngươi, ngươi chính là một vị khách không mời mà đến.” “Khách không mời mà đến? Ân, cùng với người không quen biết so sánh với, tốt hơn nhiều?” Hắn nhũ mảy, sờ sờ râu mới ra của chính mình. Nàng liếc trắng mắt. Sau, hẳn vẫn là ngoan ngoãn rửa mặt chải đầu, cuối cùng còn mặc vào quần áo bản ngày hôm qua. “Là ai nói hẳn không mặc quần áo bản?” Nàng hai tay sáp hông gắt. Sở Thác chính là nhún nhún vai. “Cho nên chúng ta đi trước nhà của ta thay quần áo đi!” “Vi sao là chúng ta? Ngươi trở về của ngươi, cái gì chúng ta?” Nàng hỏi lại. “Ai nha, không cần so đo thôi!” Hắn cư nhiên đáp lại nàng một câu. Nàng nghe xong thiếu chút cười ra. Thế nào có người như vậy vừa phá hư, vừa đáng yêu đâu? Sau nửa tiếng, hai người thực sự về tới nơi ở của hẳn. “Ta đổi cái quần áo, cạo râu, chính ngươi ngồi đi, tưởng uống chút gì đi tù lạnh tim” Hắn nói xong liền xoay người đi vào phòng ngủ chính. Anh Phàm đứng trong phòng khách tại căn nhà to của hẳn, nhìn chung quanh phòng ở của đàn ông độc thân, cùng nàng tưởng kém không xa. Phòng ở rất lớn, khả năng chứa hơn năm mươi người tả hữu, sáng sủa sạch sẽ, nhìn ra được đều có người làm thường xuyên quét dọn. Phòng ở trang hoàng thực hiện đại, đại bộ phận sử dụng màu đen cùng sắc gỗ thô trang hoàng, cùng tính cách Sở Thác đồng nhất. Nàng ngồi ở trên sofa, tùy tay lật lật tạp chí của hẳn, phát hiện hẳn xem gì đó thật đúng là nhiều. Khi nàng còn xem tạp chí, hẳn theo trong phòng đi ra, trong tay còn cầm một cái túi xách lừ hành. “Ngươi không phải nói muốn thay quần áo, lấy cái kia làm gì?” Ánh mắt của nàng thường thức lướt qua thân thể rắn chắc của hẳn, hẳn thay một bộ thường phục màu đen, phối với một chiếc quần tây dài, cả người thoát nhìn so với người mẫu tạp chí còn đẹp mặt hơn rất nhiều. Sở Thác không phải loại hình tuần mỹ, nhưng làm cho nữ nhân luyến tiếc đem ánh mắt dời. Vị nam nhân trên người hẳn khả năng hội tàn mất ra nào đó lực hấp dẫn, hại ánh mắt của nàng luôn luôn lưu lại ở trên người hẳn. “Ta mang điem quần áo đến nhà của ngươi, để tránh lần sau phải mặc quần áo bản về nhà.” Hắn hướng nàng vẫy vẫy tay. “Đề ở nhà ta? Ai cho ngươi đề?” Nàng thật sự bị hẳn đá bại. Nếu nàng dám dùng chiêu này, công trạng của nàng so với hẳn càng xuất sắc. “Ngươi lại không thích căn phòng lớn, cho nên ta đành phải ở lại nhà ngươi, trình độ phối hợp của ta rất cao.” Hắn còn lộ ra cái loại này thảo thường biểu cảm. Anh Phàm thật sự là không biết nên giận hay nên cười. “Đi thôi!” Hắn đem nàng kéo ra khỏi nhà, xoay người khóa lại cửa. Hai người theo thang máy đi đến bãi đỗ xe, hẳn ngồi vào trong xe, thuận tay đưa cho nàng một tấm giấy. “Cho ngươi, đây là chương trình nghiên cứu cứu học lần trước đã nói với ngươi, ba ngày, ở khách sạn Khải Duyệt.” Nàng tiếp nhận tờ roi, nhìn nhìn khóa học gọi giới thiệu vẫn tất bên trong. “Chương trình học này thoát hẳn thật chuyên nghiệp nha, thu phí lại cao, hơn nữa hết hạn ghi danh a!” “Nhìn ngươi có hay không hứng thú, ta và vừa khéo cùng chủ sự này có chút giao tình, thật muốn học, ta có thể giúp ngươi báo. Nghe nói thầy giáo cũng không tệ, suy nghĩ đi.” Hắn vụng trộm liếc mắt nàng một cái. “Đúng là có hứng thú, nhưng thực sự còn có thể ghi danh sao? Còn có học phí quá cao, công ty khả năng sẽ không chi trả trợ cấp.” Nàng lo lắng. “Ngươi chỉ cần muốn đi, cái khác giao cho ta.” Hắn đánh gãy băn khoăn của nàng. “Ân, vậy ngươi giúp ta ghi danh. Cám ơn.” Nàng đem ra giấy tờ cần thiết. “Này cho ta, thứ Hai ta muốn đi điền đơn, nộp hồ sơ.” “Tốt, giao cho ta làm.” Hắn nói xong khóe miệng còn gọi lên cười. “Ngươi vì sao thoát nhìn rất cao hứng, chẳng lẽ. Ngươi cũng ghi danh chương trình học này?” Nàng hoài nghi hỏi. “Không có, ta không ghi danh.” Hắn chắc chắn trả lời. (TL: phải rồi, anh không có ghi danh nhưng anh lại. .>_<; TT: gian trá, giáo hoạt ==>) Nàng hồ nghi nhìn hẳn, quay đầu nhìn lại, vừa vặn nhìn đến hẳn đem xe đỗ tại trạm thu phí nội thành. “Chúng ta muốn đi đâu?” Nàng hoang mang hỏi. “Dạo phố, ăn cơm.” Hắn đáp dường như rất sự rất đương nhiên. Hắn đem xe ngừng hẳn, hai người xuống xe, mới đi ra bãi đỗ xe, hẳn thân thủ rất tự nhiên, đem tay nàng nắm chặt, sau đó thẳng tắp đi về phía trước. Anh Phàm bị động tác của hẳn dọa đến, còn ngây người vài giây, thế này mới giãy dụa bỏ ra tay hẳn. “Ta. Cũng không phải tiêu hải tử, không cần dắt tay.” Hắn một tay cầm ở trong túi, trên mặt đeo kính đen, quay đầu nhìn chăm chăm nàng, sau đó hướng nàng vươn một ngón tay trở. “Làm chi?” Nàng phòng bị xem hẳn. “Ta không để ý làm tiêu hải tử, ngươi dắt ta tốt lắm” Hắn một mặt nghiêm túc nói. Nàng cắn miệng, kỳ quái xem hẳn. Sau đó hẳn cất vài bước hướng nàng đi tới, thân thủ nắm lên tay nàng, làm cho nàng nắm chặt tay hẳn. Tiếp theo hẳn ý bảo nàng đi trước. Nàng bỗng nhiên cảm thấy chính mình có chút kỳ quái, ngưng ngưng liếc hẳn một cái, tự động đưa tay nắm lấy tay hẳn, cùng hẳn mười ngón đan vào nhau. Hắn vừa lòng đem nàng kéo qua đến, hôn cái trán của nàng một cái. Nàng đỏ mặt, đem mặt vui vào bả vai của hắn. bộ dạng ngưng ngưng thật sự đáng yêu vô cùng, làm cho hẳn thật muốn đem nàng làm tiến trong lòng. Bất quá để tránh nàng quá thẹn thùng, vẫn là không có thực sự làm ra hành động thân mật gì. Nàng tổng hội quen thuộc, này đó động tác cùng hành vi thân mật, hẳn sẽ làm nàng quen thuộc. “Đôi sao? Ăn cơm trước?” Hắn thấp giọng hỏi, lấy ra hộp thuốc lá cùng điem quẹt, mới hút hai khẩu, chợt nghe đến thanh ho khan của nàng. “Thật có lỗi.” Hắn nhanh chóng tắt điếu thuốc, không cần thận sợ phun trúng nàng. “Không quan hệ, là ta đôi mũi khó bị mắc cảm, bởi vì ta khí quản không được tốt.” Nàng một bên ho khan một bên nói. “Đáng chết.” Hắn thấp rửa mặt

tiếng, chạy nhanh tìm cái thùng rác bỏ tàn thuốc đã tắt, sau đó quay lại giúp nàng vỗ lưng, làm cho nàng hô hấp thông thuận một chút. “Thực xin lỗi.” Anh Phàm khụ vài cái, rót cục thông khí. Nghe được hắn nói xin lỗi, nàng chạy nhanh an ủi hắn. “Không có việc gì! Chính là có chút dị ứng.” Sở Thác buồn nghiêm mặt, miệng than thờ chút cái gì. Nàng vụng trộm cẩn thận nghe, giống như nghe được cái gì đó cai thuốc. “Người nói cái gì? Cai thuốc? Không như vậy khoa trương, chỉ cần trước khi hút thuốc nói với ta trước 1 tiếng là được rồi, ta cách người xa một chút sẽ không sao, không cần vì ta cai thuốc.” Nàng chạy nhanh nói. “Hút thuốc cũng không phải thói quen tốt, người làm chi ngăn cản ta?” Hắn buồn cười hỏi. “Cũng Không phải, người có thói quen hút thuốc không phải không hút thuốc sẽ rất thống khổ sao? Kỳ thực người bỏ đáng người ngâm thuốc còn rất suất nha.” Nàng ngưng ngưng nói. Hắn nhíu mày, cảm xúc tựa hồ rất tốt. “Kia về sau ta liền nó cho người xem.” Hắn nói xong xuất ra hộp thuốc lá, lấy ra một điếu thuốc ngâm ở miệng, cũng không đốt lửa, cứ như vậy ngâm. “Nào có người như vậy?” Anh Phàm cười khanh khách ra tiếng. “Suất hay không suất?” Hắn cố ý hướng nàng phao một cái mị nhãn. Nàng mới ngừng cười lại bùng lên, vỗ vỗ tay nói: “Suất, rất suất.” Sau đó hắn ở trên mặt chính mình điểm điểm, đòi được thưởng. Nàng chu miệng lên, do dự một chút, vẫn là nhón chân, hôn lên má của hắn một cái. Chỉ thấy hắn vừa lòng nhếch môi, ôm lấy nàng đi về phía trước. Cứ như vậy, cả một ngày này, chỉ thấy hắn ngẫu nhiên xuất ra điếu thuốc ngâm ở miệng, cũng không đốt lửa, quả thực là làm cho đỡ nghiện. Có thể thấy được hắn nói muốn cai thuốc, tựa hồ không phải thuận miệng nói nói mà thôi. Trong lòng nàng có chút cảm động, cảm thấy có loại hạnh phúc được che chở. “A, bên kia có cửa hàng gia dụng, chúng ta đi dạo đi.” Nàng lôi kéo hắn đi vào. “Người muốn mua cái gì? Sofa? Bàn sách?” Hắn vừa đi vừa hỏi. Anh Phàm không có trả lời, nhìn một cái giường thông qua tủ kính trưng bày, nghiêm túc xem, sau đó nhìn trúng một cái giường đôi trong đó, quay đầu đối hắn nói: “Người nằm trên đó.” “Làm chi? Muốn nhìn ta nằm ở lên suất hay không suất sao?” Hắn cố ý không đứng đắn hỏi, sau đó nằm lên giường, hướng nàng bày ra một bộ dáng câu dẫn. Nàng hoành nhiên liếc mắt một cái. “Nhìn người nằm lên đủ rộng hay không! Không có việc gì lớn lên cao quá làm chi, giường không thể mua quá nhỏ đi?” “Ai nói muốn mua giường? Không phải nói giường đơn tốt lắm sao? Không đôi.” Hắn mãnh lực lắc đầu, theo trên giường bò xuống. “Ai hỏi người? Đó là ta muốn mua, đặt ở nhà của ta.” Nàng thực nghiêm túc có vẻ cứng rắn, mặc kệ kháng nghị của hắn. “Anh Phàm, thực sự không cần.....” “Sở Thác.” Nàng bỗng nhiên dừng lại xoay người đối mặt hắn. “Người trước kia có như vậy nhiều lời sao? Ta thế nào cảm thấy người theo ấn tượng của ta không đồng nhất.” “Nhiều lời? Người lại còn nói ta nhiều lời?” Sở Thác chán nản. Ai ngờ đến nàng cư nhiên hướng hắn cười ngọt ngào, sau đó hỏi: “Giường này được không? Ta đặt hàng nha?” Hắn đành phải đem kháng nghị nuốt trở lại đi, rút ra bóp da, đem thẻ tín dụng đưa cho người bán hàng. “Chúng ta muốn trưng giường này.” Anh Phàm cũng không ngăn cản hắn đi trả tiền, liền ý cười trong suốt xem hắn. Đêm qua cho tới hôm nay, nàng đã biết nam nhân này dự tính xâm nhập sinh hoạt của nàng, mà nàng không có khả năng có ý chí cùng lực kháng cự như vậy, đó là cuộc sống nàng mơ tưởng đã lâu, nàng như thế nào có thể kiên định cự tuyệt đâu? Hắn nói một người nam nhân muốn ở bên cạnh một người nữ nhân, còn có thể là vì cái gì? Cho nên nàng thỏa hiệp, tuy rằng không biết bọn họ có thể ở cùng nhau bao lâu, nhưng là nếu còn có duyên cùng nhau, năng lại đối hắn hữu tình, là như thế nào đều kháng cự hắn không được. Không nghĩ tới thời gian gần nhau ngắn ngủi, nàng đã rất quen thuộc tồn tại của hắn. Nếu hắn hiện tại tương cùng nàng cùng nhau, muốn ngủ ở nhà của nàng, trên giường của nàng, như vậy nàng cũng nguyện ý tiếp nhận hắn. Hai người ra khỏi khu gia cụ, lại đến hiệu sách đi mua một ít bộ sách kinh tế, Sở Thác cho nàng không ít đề nghị, làm cho nàng tìm được rất nhiều sách hay. Trước kia cho tới bây giờ nàng không nghĩ tới, hắn cùng với nàng thế nhưng hội đọc cùng một loại sách, cảm giác cùng trước kia khác nhiều lắm. Mới ra hiệu sách, đồng hồ đã điểm 5 giờ, hắn đang muốn hỏi nàng có muốn ăn hay không cơm, di động liền vang. “Uy, A Thác, người không phải nói hôm nay muốn mang xe đến bảo dưỡng sao?” Trong điện thoại là hảo bằng hữu của Sở Thác, Vệ Hải (TL: anh này là nam chính trong chi thứ hai này.), nói chuyện thoải mái cũng không khách khí. “Hôm nay sao? Ta lần trước là nói hôm nay sao?” Sở Thác nhíu mày, muốn lấy thử PDA cá nhân xem thử, lại phát hiện chính mình ngay cả PDA cũng không mang theo. Ai, hắn chỉ nghĩ đến muốn cùng Anh Phàm đi dạo, ngay cả vật dụng tùy thân cũng không mang. “Thế nào? Lại có bạn gái mới? Không rảnh tới sao?” Vệ Hải chế nhạo hỏi. “Ta lần khác lại đi, dù sao xe hiện tại hảo hảo, chính là định kỳ bảo dưỡng mà thôi.” Hắn hiện tại thâm nghĩ ước hội, ai đi quản xe. Lúc này đáp khả năng làm cho Vệ Hải kinh ngạc. “Chính là định kỳ bảo dưỡng mà thôi? Ha ha, lần này người hiền nhiên yêu quý cô em này đi, điều này không giống cá tính của người. Mang đến cho ta nhìn một cái đi!” “Ta tại sao phải đưa đến cho người xem? Ta chính mình đều xem không đủ. Cứ như vậy, cúp máy đây.” Sở Thác ở bên kia đầu dây nghe một trận cười chế nhạo, quyết đoán tắt điện thoại. Hắn cúp hảo điện thoại, liền nhìn đến Anh Phàm ánh mắt xán lạng nhìn hắn, trên má còn có khả năng đỏ ửng. “Làm sao vậy?” Hắn hỏi. “Không có.” Nàng lắc lắc đầu, trong lòng nghĩ đến hắn vừa mới nói câu kia “Ta chính mình đều xem không đủ”, bỗng nhiên cảm thấy trong lòng ngọt ngào. “Thế nào? Xe người làm sao vậy sao?” “Chính là định kỳ bảo dưỡng, ta có cái bằng hữu mở xưởng xe, nguyên bản ước hảo hôm nay đi, ta đã quên.” Hắn giải thích. “Kia muốn hay không đi qua, dù sao chúng ta cũng không muốn làm cái gì? Hắn làm đến mấy giờ? Là bằng hữu tốt của người sao?” Nàng tò mò hỏi. Nàng thật đúng là chưa thấy qua bằng hữu của hắn, trừ bỏ ngày đó đi mua xe, gặp nghiệp vụ viên Kha Vũ Lương. “Người muốn đi sao? Tên kia cũng không lễ phép, thực làm càn nha.” Hắn trước cảnh cáo. “Là bằng hữu của người, ta cũng tưởng nhìn thấy.” Nàng cười cười nói. Sở Thác do dự một chút. “Vậy được rồi, ta gọi điện thoại đã.” Về sau bọn họ không chỉ có đi, còn mang theo hai hộp pizza cùng đồ uống hộp. Xe của Sở Thác hướng ngoại ô Đài Bắc chạy, cuối cùng tiến vào một xưởng xe rất lớn. Xưởng xe cùng nàng tưởng tượng cũng không giống nhau, ngoại trừ không quá bản, thoạt nhìn còn thực chuyên nghiệp. Bọn họ hai cái mới xuống xe, vài cái nam nhân trong văn phòng chạy vọt ra, vây quanh bọn họ. “Trời ạ, ta lần đầu tiên cảm thấy mấy tên này giống con gián, như vậy xông ra rất dọa người.” Sở Thác che chở Anh Phàm, liền ngăn cách nam nhân “Thô lỗ” dọa đến nàng. “Thế nào nói như vậy.” Anh Phàm trách cứ liếc hắn một cái. Mới quay đầu, nàng liền nhìn đến ngày đó bán xe cho nàng, Kha Vũ Lương. “A, là người, Kha tiểu sinh, người cũng ở nơi này?” “Đúng vậy, đã lâu không thấy. Bảo ta A Lương là tốt rồi, không cần khách khí.” Kha Vũ Lương vỗ vỗ bả vai Anh Phàm, hoàn toàn không phát hiện Sở Thác đang trừng hắn. “Xe mới của người có được không? Có vấn đề cứ trực tiếp gọi cho ta, ta nhất định lập tức vì mỹ nữ phục vụ.” “Xe đều tốt lắm, cảm ơn người.” Anh Phàm cười meo meo nói. “Nghe nói các người đều chưa có ăn cơm, chúng ta mua một chút pizza cùng đồ uống, cùng nhau ăn đi?” “Nha nha, cảm ơn người, người thật sự là thiên sứ. Ta có thể gọi người Anh Phàm sao? Khương tiểu thư.” A Lương nhiệt tình nói. “Không thể.” Sở Thác tiến vào trung gian hai người, đem đồ ăn trong tay đưa cho hắn. “Người ta với người rất quen thuộc sao? Anh Phàm là người có thể kêu sao?” “Ta.....” A Lương vô tội trừng mắt nhìn, phát hiện Sở Thác ánh mắt thực dã man, chạy nhanh thu liễm. “Ách, ta trước đem đồ ăn đi vào, mọi người đi vào văn phòng ăn đi, trời lạnh a.” Hắn nói xong nhanh mang theo pizza chạy trời chết đi, để tránh bị lửa giận Thác ca đốt tới. Anh Phàm đang muốn nói với Sở Thác, liền nhìn đến một người nam nhân cao lớn hướng nàng đi tới, nam tử mặc quần bò cũ cùng màu đen áo phông, trên cánh tay cơ bắp ròi rầm, bẻ bẻ ngoài tục tăng hơn nửa hai mắt sáng ngời có thần, nam nhân này thoạt nhìn có chút thuận mắt. “Nhĩ hảo, ta là Vệ Hải, là lão bản của xưởng xe này, cũng là bằng hữu A Thác.” Nam tử hướng nàng rộng rãi vẫy tay. Nàng hướng hắn cười cười, cầm tay hắn. “Ta gọi là Khương Anh Phàm, người có thể bảo ta Anh Phàm.” Nàng nói xong còn khiêu khích xem Sở Thác liếc mắt một cái, Sở Thác mãnh mắt tròn trắng. “Ta giúp người giới thiệu, những người này đều là nhân viên xưởng xe của chúng ta, mọi người đều rất quen thuộc.” Vệ Hải bẻ ngoài có chút thô, nhưng là tâm tư rất tinh tế. Bắt đầu giúp nàng giới thiệu, thuận tiện đem biệt danh từng người đều nói cho nàng, giúp nàng nhận thức. Sở Thác hiển nhiên đối hắn có vẻ yên tâm, gặp Vệ Hải cùng nàng, đã bị những người khác kéo đi nói chuyện phiếm. Vệ Hải giúp nàng chọn một vị trí thoải mái ngồi xuống, sau đó giúp nàng mang đến pizza cùng đồ uống lại đây. “Ta lần đầu tiên gặp A Thác đối một nữ nhân như vậy, cho nên đối với người rất hiếu kỳ, hy vọng không có làm phiền đến người.” “Không có, thật cao hứng nhận thức các người.” Anh Phàm cực hữu lễ cười đáp. “Nghe người nói như vậy, hắn giống như từng có rất nhiều bạn gái?” Chỉ thấy Vệ Hải nhếch miệng cười cười. “Nói thật cũng không ít, bất quá ta có thể cam đoan hắn không bắt cá hai tay. Mới lúc trước chia tay không bao lâu, nguyên nhân hình như là..... Cái gì tới?” Anh Phàm mở to mắt, muốn nghe xem nguyên nhân Sở Thác cùng bạn gái trước chia tay. “A, nghĩ tới, loạn quăng rác.” Hắn vỗ vỗ đầu gối. “Rất quý dị, cho nên trong lúc nhất thời nghĩ không ra. Hắn bởi vì bạn gái của hắn trong lúc hắn lái xe quăng rác ra ngoài, cho nên liền nói chia tay.” “Cái gì?” Nàng phi thường kinh ngạc trừng lớn mắt. “A Thác người này bình thường không

nhieu lời lảm, thoát nhìn giống như rất dễ ở chung, kỳ thực là không thêm đề ý. Mà một khi đập trúng tử huyết của hắn, hắn không lưu tình chút nào liền chia tay, đã có rất nhiều nữ nhân ‘bị hại’ như thế!” “Không nhiều lời? Thật vậy chăng? Thế nào theo ta nhận thức hắn không giống nhau, hắn rõ ràng thực nhiều lời.” Nàng khó nén vẻ mặt kinh ngạc. Kết quả Vệ Hải nghe xong chính là cười đến thực thần bí. “Nhiều lời? Ngươi là nói A Thác đối với ngươi thực nhiều lời? Đây có thể có điểm kỳ quái. Đợi chút, ta nhớ ra rồi, lần trước A Lương nói qua, ngươi là vợ trước của hắn?” Anh Phàm gật gật đầu. Lúc này Sở Thác từ bên ngoài đi vào đến, miệng ngậm một miếng thuốc, hít mắt nhìn hắn, sau đó cùng Anh Phàm nói: “Nếu người này nói xấu ta, thay ta đánh hắn.” “Hắn mới không có.” Anh Phàm thay Vệ Hải nói chuyện. Sở Thác cảnh cáo trừng hắn liếc mắt một cái, thế này mới xoay người đi đến trước bàn đi tìm đồ ăn. A Lương vừa thấy đến hắn đi tới, mà bắt đầu nói: “Thác ca, bên trong không thể hút thuốc! Hải ca cũng không cho chúng ta ở văn phòng hút thuốc.” Sở Thác khó chịu trừng hắn liếc mắt một cái, thẳng tắp hướng hắn đi qua, sau đó cầm lấy miếng thuốc trực tiếp ấn lên mặt A Lương, sợ tới mức hắn thiếu chút thét chói tai. Miếng thuốc này căn bản không có đốt, cho nên nguyên bản cho rằng chính mình cũng bị nóng đến A Lương may mắn chính mình tránh được một kiếp. “Không. Không đốt nha?” A Lương run run hỏi. “Ta cai thuốc.” Sở Thác trừng mắt hắn, phun ra như vậy một câu. “Kia. Kia làm chỉ còn ngậm miếng thuốc, ta cho rằng.” A Lương càng nói càng nhỏ giọng, căn bản không dám tưởng tượng Thác ca hội cai thuốc. “Ngậm đồ nghiện không được sao?” Sở Thác vỗ sau ót hắn một cái. Anh Phàm nhìn mãnh liệt đầu, người này thật muốn cai thuốc sao? Một ngày không hút thuốc giống như khiến cho hắn rất táo bạo, xem hắn cư nhiên như vậy chính A Lương. “Được, đương nhiên được.” A Lương chạy nhanh cầm pizza của hắn thối lui đến góc tường đi, ô, thật đáng sợ! Anh Phàm đứng lên. “Sở Thác.” Hắn xoay người xem nàng, miếng thuốc không đốt còn ngậm ở miệng. Anh Phàm hướng hắn vẫy vẫy tay, đẩy ra cửa ban công, đi ra ngoài xuống xe. Sở Thác đi theo nàng đi ra. “Bên ngoài muỗi nhiều, ngươi đi ra làm cái gì? Cơm cũng chưa ăn.” “Lấy đến.” Nàng thân thủ. “Lấy cái gì?” Hắn đột nhiên không hiểu rõ. “Hộp thuốc lá cùng bật lửa của ngươi.” Nàng nói. Hắn tuy rằng không biết nàng muốn thứ này làm cái gì, vẫn là ngoan ngoãn đem hộp thuốc lá cùng bật lửa giao ra đi. Dù sao hắn đều phải cai thuốc, cho dù nàng muốn tịch thu cũng không quan hệ. Nàng mở ra hộp thuốc lá tinh xảo, xuất ra một miếng thuốc, sau đó động thủ đem miếng thuốc trong miệng hắn lấy xuống, đem miếng thuốc mới nhét vào trong miệng hắn, sau đó mở ra bật lửa giúp hắn đốt lên. Hắn thực tự nhiên hít vào một hơi, làm cho tàn thuốc cháy lên, lập tức phát hiện không thích hợp, nhanh chóng rút ra miếng thuốc, ném tới trên đất dập tắt. “Ngươi làm cái gì?” Hắn cau mày ngẩng đầu hỏi nàng, hắn nhìn một ngày, nàng cư nhiên còn tự tay đốt thuốc cho hắn? “Hút đi! Không thuốc hút tính tình hội táo bạo, ngươi vẫn là hút thuốc đi!” Nàng nghiêm túc nói, trên mặt không có gì trách cứ. “Không cần.” Hắn đoạt lấy hộp thuốc lá cùng bật lửa trong tay của nàng. “Nói muốn cai sẽ cai, ngươi không cần phải xen vào.” Anh Phàm thờ dài. “Vậy không cần như vậy táo bạo, A Lương đều bị ngươi dọa đến.” Sở Thác nhấp hé miệng. “Ta xem ngươi rất quan tâm A Lương, hắn với ngươi rất thân.” “Ngươi sẽ không là ghen đi? A Lương cũng là bằng hữu của ngươi. Còn có, ta vừa mới rõ ràng nghe nói ngươi đối nữ nhân đều không thêm đề ý, cô gái trước kia vì loạn quăng rác mà bị chia tay.” “Cái tên nào cùng ngươi nói? Ngươi thể nào không thay ta đánh hắn, phá hủy danh dự của ta.” Sở Thác trịnh trọng phủ nhận. Anh Phàm lạnh lạnh liếc hắn một cái, hiển nhiên hoàn toàn không tin hắn nói. “Ta hiện tại chỉ có ngươi.” Hắn kéo qua nàng, giống như làm nũng với nàng. “Ta lại chưa nói cái gì.” Mặt nàng ửng đỏ, khóe miệng có ý cười. “Anh Phàm.” Hắn ôm nàng thờ dài. “Làm sao vậy?” Nàng mềm mại tựa vào trong lòng hắn. “Ta cả một ngày không hút thuốc, có phải hay không nên thưởng cho ta.” Hắn bắt đầu đòi quyền lợi. “Cái gì thưởng cho?” Nàng cười hỏi. “Nhìn thành ý của ngươi đâu!” Hắn quyết khởi miệng tới gần nàng. Nàng cười khanh khách bên má của hắn thân một chút. “Ngao.” Hắn không vừa lòng trừng mắt nàng. “Được rồi!” Nàng thờ dài, lại ở trên mặt của hắn thân thêm một cái. “Không đúng.” Hắn nheo lại mắt nhìn nàng. Nàng cười khanh khách ôm lấy cổ của hắn, bồng chốc thân cái mũi của hắn, bồng chốc thân cằm của hắn, như thế nào chính là không phải đem “Thưởng cho” dừng ở trên môi hắn. Cuối cùng người nào đó thực sự khó chịu, bắt trụ nàng, dùng sức cho nàng hôn xuống. Xem thế này ngay cả lợi tức đều đòi lại đến đây.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phải Vợ Trước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

áng thứ hai, Anh Phàm đứng giờ đi làm, nhưng nàng hôm nay không lái xe cũng không chạy xe máy, bởi vì ai đó ở cùng nhà với nàng nhất quyết muốn đưa nàng đi làm. Khi xe đến dưới lầu công ty, hắn còn giữ chặt nàng hôn một chút mới thả nàng ra, nói là phúc lợi hắn nhận hôm nay không hút thuốc lá. Nàng bị hắn đã bại, mãi cho đến khi vào công ty, khóe miệng còn mang theo cười.

Mãi cho đến hiện tại, đi làm hai giờ, nàng nghĩ đến hắn vẫn là nhìn không được khóe miệng vì câu.

“Khương Anh Phàm, mùa xuân còn chưa tới, thu hồi nụ cười ghê tởm của ngươi lại đi.” Lang Tiểu Vân lạnh lạnh cảnh cáo.

“Ghê tởm?” Anh Phàm cầm lấy gương trước bàn, còn thực sự soi. Nhìn đến khí sắc nàng thật tốt, nàng đồng chiều tây chiều, đối chính mình nhưng thật ra rất vừa lòng.

Ngồi ở bên cạnh Lang Tiểu Vân mãnh mắt tròn trắng. “Ta phải cùng tên họ Sở đòi bồi thường tổn thất, hắn đem ngươi biến thành một cái cô nương ngốc hề hề.”

“Ta nào có ngốc hề hề? A, đúng rồi, ta nghĩ đi tham gia một chương trình học, thoát nhìn rất có ích.” Anh Phàm theo bao da rút ra phần thông tin chương trình học Sở Thác đưa, đưa cho Lang Tiểu Vân. “Liên cuối tuần này, tính luôn thứ sáu. Có ba ngày. Ta có thể đi sao? Công ty không thể trợ cấp, ta tự trả tiền cũng có thể.” Chương trình học ba ngày thu phí vài vạn tệ, Anh Phàm đoán rằng công ty không có khả năng trợ cấp.

Lang Tiểu Vân vừa thấy đến phiếu đăng ký kia, dừng một chút. “Chương trình này không phải sớm ghi danh đầy sao? Ai đưa cho ngươi phiếu đăng ký?”

“Sở Thác a, hắn nói nhận thức chủ sự đơn vị, có thể giúp báo danh.” Anh Phàm giải thích. “Ta xem giới thiệu nội dung chương trình học, rất thực dụng, đều là những người đứng đầu doanh nghiệp đến làm lão sư, hắn là rất đặc sắc đi? Chính là không biết thầy giáo có ai.”

Lang Tiểu Vân nhìn chằm chằm tờ giấy kia. “Chương trình học này rất có tiếng, chỉ mở một kì, mới ngày đầu tiên đã ghi danh đầy, ta vốn cũng muốn học.

Hắn chỉ cho một tờ? Không có ghi đội ngũ giáo viên?”

Anh Phàm lắc lắc đầu. “Không có nha, ta là xem giới thiệu văn tắt chương trình học tựa hồ rất hay, nhưng là Sở Thác nói có thể báo danh, không biết hắn có biết hay không không còn thu hồ sơ.”

“Ngươi đợi chút.” Lang Tiểu Vân dùng tư liệu sưu tầm trên mạng, rất nhanh nàng xác minh đoán, trong đội ngũ giáo viên có một cái tên rất quen thuộc. Trên thực tế loại đội ngũ hoàng kim như thế giảng dạy lại thu phí quá đắt nhưng lại ghi danh đầy, bởi vì nếu có thể một lần mời đến nhiều như vậy xí nghiệp gia giảng bài, không phải chuyện dễ dàng.

“Làm sao vậy? Trên mạng còn có thể báo danh sao?” Anh Phàm nhón người hỏi.

Lang Tiểu Vân đóng lại trình duyệt, ngẩng đầu nhìn nàng. “Như vậy tốt lắm, ngươi cùng Sở Thác nói nếu hắn có thể làm cho chúng ta hai cái điều đi lên lớp, ta không chỉ chuẩn người nghỉ làm đi học, còn có thể giúp người xin công ty phí đi học.”

“Thật vậy chẳng?” Anh Phàm kinh hi hỏi. “Ta đây gọi điện thoại hỏi hắn.”

Nàng lấy ra di động của mình, khi chuẩn bị ấn xuống nút gọi cấp tốc, tò mò mở ra xem, xem hắn trừ bỏ đem chính mình vào gọi cấp tốc, còn động cái gì tay chân. Không nghĩ tới nàng càng xem ánh mắt càng tròn to, bởi vì gọi nhanh nút số 1, Sở Thác, nút số 2, Sở Thác, nút số 3, Sở Thác.....

Người này đem sở hữu tất cả gọi cấp tốc có thể đặt ra đều ghi thành tên của mình, thật là đủ.

Nàng ấn xuống gọi cấp tốc, gọi cho hắn, điện thoại vang không đến hai tiếng đã bị tiếp.

“Sở tiên sinh, ta có thể xin hỏi một chút, vì sao gọi cấp tốc di động của ta thế nào đều là số của ngươi?” Nàng ngay từ đầu liền hỏi.

Đầu kia điện thoại Sở Thác sững sốt một chút, sau đó cười nhẹ hai tiếng. “Ta sợ ngươi rất nhớ ta, cho ngươi tùy tiện ấn đều có thể gọi cho ta, ta thực sẵn sàng đấy?”

Anh Phàm sẵn cười. “Hiện tại có rảnh nói chuyện sao? Có chuyện tình muốn hỏi ngươi.”

“Nói đi!” Sở Thác trực tiếp trả lời.

“Chính là chương trình học lần trước ngươi nói, Lang ti nói bên ngoài đã hết ghi danh, ngươi thực sự có thể hỗ trợ báo danh sao?” Anh Phàm chần chờ hỏi.

“Hắn là không thành vấn đề. Thủ trưởng ngươi đồng ý ngươi nghỉ sao?” Hắn hỏi.

“Ách, có một chút vấn đề, Lang ti nói nếu ngươi có thể giúp chúng ta hai cái điều báo danh chương trình học, nàng không chỉ có chuẩn ta nghỉ, còn giúp ta xin công ty trợ cấp. Nhưng là như vậy khả năng sao? Ta nghĩ bên ngoài đều hết chỗ.....” Nàng vẫn là cảm thấy có chút không ổn, không biết làm cho hắn hỗ trợ có thể hay không hại hắn thiếu người ta nhân tình.

“Không thành vấn đề, ta giúp ngươi ghi danh. Chỉ cần nói cho ta biết tên của Lang ti ngươi, ta ghi danh xong, sẽ có người gửi email cho các ngươi.” Sở Thác sáng khoái nói.

“Thật vậy chẳng? Kia thật tốt quá, Lang ti nói nàng cũng muốn đi, hại ta hiện tại cũng chờ mong, giống như thực sự rất đặc sắc.” Anh Phàm vui vẻ nói. “Tên của nàng là Lang Tiểu Vân, đối, Tiểu trong tươi cười, Vân là đám mây có ba chấm thủy. như vậy đã định, không quấy rầy ngươi công tác, trước như vậy.”

“Hảo, vậy ngươi ngoan ngoan đi làm, buổi tối mang ngươi đi ăn.” Sở Thác thanh âm mang theo ý cười.

“Ân, bye bye.” Nàng gác điện thoại, bên miệng còn hàm chứa cười.

Bên cạnh Tiểu Vân quay đầu hỏi nàng, “Đã xong?”

“Ân, hắn nói sẽ giúp chúng ta xử lý.” Anh Phàm tươi cười rạng rỡ.

“Được rồi, ta hiện tại phát hiện tươi cười của ngươi cũng không phải như vậy ghê tởm, liền cho phép ngươi cười vài giây, trước giữa trưa nhớ đem hồ sơ Triệu Phong cho ta.” Tiểu Vân một bên nói giỡn còn không quên nói rõ công tác.

“Tốt, Lang ti.” Anh Phàm gật gật đầu, chạy nhanh trở về công tác.

Ngày đó cái giường Anh Phàm cùng Sở Thác đặt được mang đến, cho nên buổi tối bọn họ đành không có thời gian ra ngoài mà ở nhà thu dọn phòng. Trong phòng ngủ để một cái giường đôi, cùng phía trước hương vị lại không giống nhau. Nàng di chuyển tủ quần áo cùng bài trí khác, thuận tiện đem bố trí trong phòng thay mới.

“Giá sách này, đẩy đi qua một chút.” Anh Phàm hai tay chống thắt lưng, nàng động khẩu, có người hội động thủ.

“Như vậy có thể chứ?” Sở Thác khi đến là mặc tây trang thắt caravat, hiện tại hắn không biết đi nơi nào thay đổi quần áo, nửa người trên chỉ có nhất

kiện áo trong, lộ ra cơ ngực rắn chắc.

“Ân, có thể, sau đó thay khăn trải giường mới, ta sắp xếp lại bàn làm việc.” Nàng chủ động phân phối nhiệm vụ.

“Cũng may bàn làm việc của người rất lớn, bằng không phải lại mua một cái bàn khác.” Sở Thác tiếp nhận khăn trải giường nàng đưa, bắt đầu động thủ trải giường.

Lại lần nữa cùng nàng gấp lại, vào ở trong nhà của nàng, hắn mới phát hiện nàng chuyện gì đều chính mình đến, cùng Khương Anh Phàm trước kia chuyện gì cũng có người hầu hạ khác nhau rất lớn. Tuy rằng nàng có được tài sản làm cho nàng không lo ăn mặc cả đời, nhưng là nàng lại ở trong căn hộ nhỏ, đi xe bình thường, xem ra nàng tựa hồ tương đương thích cuộc sống bình dân.

“Bàn làm việc?” Nàng dừng lại động tác thu dọn bàn làm việc. “Người sẽ không phải muốn dùng chung bàn làm việc với ta đi?” Nàng nhìn xem bàn làm việc của mình.

Nàng thích bàn làm việc lớn, cho nên lúc trước khi đi gia cụ, không chút do dự mua bàn làm việc lớn nhất, trên bàn để đầy các loại bút dùng dây cột vào sở tay ghi chép điện tử, mặt bên lại để đầy sách cùng tư liệu.

“Đúng vậy, hay là... ta chỉ có thể chia sẻ giường của người?” Hắn lại lộ ra cái loại biểu cảm đáng thương hề hề.

Nàng tròn mắt. Nam nhân này thật sự là đủ! Sở Thác mà Vệ Hải hình dung với nàng, thế nào cùng nàng nhận thức cũng không giống nhau đâu? Người này thực sự bởi vì người ta quảng rác bữa bãi mà chia tay bạn gái sao? Tên đáng chết, da mặt lại dày có nhà lớn không ở, chạy đến căn hộ nhỏ của nàng tá túc cùng Sở Thác kia là cùng một người sao?

“Đem bàn làm việc kéo ra thành hình vòng cung, như vậy một người ngồi một bên, bằng không như bây giờ là không có biện pháp hai người cùng nhau dùng.” Anh Phàm nói. Cũng may bàn làm việc có thể biến đổi, bằng không bàn làm việc lại lớn, muốn hai người đồng thời sử dụng cũng rất khó khăn.

“Ta đến làm đi, người sửa sang lại giá sách là tốt rồi.” Hắn trải xong khăn trải giường liền rảnh tay.

Kết quả gần một giờ kể tiếp, bọn họ hai cái tựa như chuyển phòng tân hôn giống nhau, cố gắng sửa sang lại phòng ở. Đợi đến hết thấy đều sửa sang lại tốt lắm, Anh Phàm kéo ra ghế dựa trước bàn làm việc, liền ngồi nghỉ.

“Mệt mỏi quá nha, hết hơi rồi.” Nàng dựa lưng vào ghế dựa, nhắm mắt lại dưỡng thần.

“Ta kiểm tra mail một chút.” Hắn cũng ngồi kế bên nàng, mở ra máy tính, lên mạng xem email.

Xem bộ dáng hắn nghiêm túc đọc mail, nàng dứt khoát nằm sấp trên bàn làm việc, nghiêng mặt nhìn lên hắn. Không biết vì sao, nàng thích nhất nhìn hắn, tổng cảm thấy xem trăm lần không chán. Mỗi một lần nàng đều rất nghĩ miêu tả ngũ quan của hắn, thậm chí là khoe miệng cười của hắn.

Trong khoảng thời gian này hắn không hề báo động trước xâm nhập sinh hoạt của nàng, nàng lại không thể làm gì hắn. Làm nàng thường xuyên có thể nhìn đến hắn, đều cảm thấy đây là một loại hạnh phúc, nàng lại nên thế nào cự tuyệt đâu? Tuy rằng nàng cũng sẽ sợ hãi, lo lắng đây là tràng ảo giác, lo lắng khi tỉnh lại nàng vẫn là Khương Anh Phàm kia làm cho hắn chán ghét. Nhưng là khi thấy hắn nhoeo miệng cười, đáy mắt hàm chứa ôn nhu nhìn nàng, lòng của nàng thế nào có thể không hòa tan?

Không biết qua bao lâu, Sở Thác đột nhiên quay đầu, mới phát hiện nàng quả thật nhìn chăm chăm vào hắn. Hắn hướng nàng nháy mắt một cái, nàng cảm thấy quần khi bị hắn phát hiện, liền thoải mái vươn tay, ngón trỏ vẽ dọc theo mi âm đến cánh mũi thẳng của hắn, một đường tình tứ miêu tả, sau đó điểm cao nhất chop mũi, đi xuống môi mềm mại của hắn.

Hắn há mồm ngậm lấy ngón trỏ của nàng, sau đó khẽ cắn hai cái, nàng cặp mắt nhìn thẳng nàng.

Đón nhận hắn nhìn chăm chú, mặt nàng thế này mới chậm rãi phỉếm hồng.

“Người biết không? Mỗi khi người đỏ mặt, ta đều sẽ nghĩ.....” Hắn ngừng nói, đem tay nàng kéo đến bên môi, hôn lòng bàn tay của nàng.

“Nghĩ cái gì?” Mắt nàng xán lạng, trên má phỉếm phấn nộn hồng, như đánh má hồng giống nhau, xinh đẹp vô cùng.

“Muốn nhìn bộ vị khác trên thân thể của người có phải hay không cũng phỉếm đỏ.” Hắn khàn khàn thanh âm dừng ở bên tai nàng.

“Sở Thác.....” Nàng run rẩy, cảm giác tiếp theo là vành tai bị ngậm lấy.

“Ân?” Hắn không yên lòng ứng, miệng vội vàng ở bên tai nàng khéo léo thi triển ma pháp.

“Người ta còn không có tắm rửa!” tay nàng bắt lấy tóc hắn, chủ ý kéo ra hắn, nhưng vẫn là bị hắn nắm lấy.

“Ta có thể giúp người.” Cái miệng của hắn tập kích nàng. “Nhớ sao? Ta đã từng giúp người gội đầu, lần này ta có thể giúp người tắm rửa chỗ khác.”

Lời hắn nói làm nàng nhớ lại tình cảnh lần trước, trong phòng bệnh, quá trình hắn ôn nhu giúp nàng gội đầu.

“Ta đây hôm nay cũng giúp người gội đầu.” Nàng ngồi dậy, giang hai cánh tay. “Ôm ta đi vào, ta mệt mỏi.” Nàng tùy hứng nói.

Hắn cười cười, trong cười còn có hương vị dung túng. “Hào, ta ôm ngươi, ôm ngươi đi vào giúp ta gội đầu.”

Hắn xoay người ôm lấy nàng, nàng tựa như tiểu hầu tử toàn bộ vòng ôm lấy hắn, bắt tại trên người hắn, làm cho hắn mang tiến phòng tắm. Kết quả nguyên bản hai người là vì sửa sang lại phòng ở mà mỗi một, cứ nhiên ở trong phòng tắm ngoạn bong bóng đại chiến, đầu gội đầu, xà phòng, tình đầu nhất tề bay loạn xạ. Đợi đến hai người thực sự tắm rửa đi ra, Anh Phạm mệt rã rời vừa ngã lưng xuống giường liền ngủ.

“Anh Phạm, sấy khô tóc hãy ngủ.” Hắn vỗ vỗ bên má nàng.

“Àn, hảo……” Nàng nhẹ giọng ứng, nhưng là thân thể động cũng không động.

Sở Thác cảm thấy buồn cười, đành phải chính mình tìm máy sấy tóc của nàng, đem nàng kéo ôm lên, dựa vào ngai trên người hắn, làm cho hắn giúp nàng sấy khô một đầu tóc dài ẩm ướt.

Ngón tay chơi tóc nàng, nhìn bộ dạng của nàng tựa vào người hắn ngủ say, trong lòng hắn bỗng hiện lên nhu tình.

Hắn cho tới bây giờ không nghĩ tới chính mình sẽ thích một nữ nhân như vậy.

Hắn cho tới bây giờ không nghĩ tới từng ái một người lại cảm thấy hạnh phúc như thế. Kỳ thực nàng muốn đều là săn sóc cùng hạnh phúc tầm thường, gần nhất cùng nàng cùng nhau, hắn mới phát hiện mặc dù làm chút chuyện tình phi thường tầm thường, cũng có thể cảm giác được vui vẻ. Có đôi khi chính là nhìn nàng, cái gì cũng không làm, lại cảm thấy thỏa mãn vô cùng.

Hiện tại hắn thậm chí nghĩ vì nàng làm càng nhiều, càng nhiều, càng nhiều.

Son đạo nhỏ hẹp.

Độ dốc rất lớn, xe không ngừng chạy về phía trước, nàng cố gắng đạp thắng đều không có tác dụng. Sở Thác đi trên đường phía trước lại một lần cũng không từng quay đầu lại.

“Sở Thác! Sở Thác!” Nàng kích động khàn giọng gào thét tên của hắn, nhưng dùng sức kêu thế nào, cũng không có nửa âm thanh trả lời lại.

Xe tải đối diện như con quái vật hướng nàng lao đến, nàng không ngừng mà kêu tên của hắn, hắn lại nghe không đến, vẫn là không ngừng mà đi về phía trước…… đi về phía trước……

Nàng hét chói tai, hét chói tai, lại hét chói tai.

Va chạm cùng cảm giác đau đến xé rách là kết quả nàng nhận được, nàng ôm lấy đầu, chuẩn bị thừa nhận khủng bố hủy diệt……

“Anh Phạm!” Một thanh âm xao động vội vàng kêu gọi nàng. “Anh Phạm, ngươi tỉnh tỉnh. Chính là ác mộng, ngươi mau tỉnh lại!”

Thanh âm xuyên thấu qua sương mù sợ hãi, dần dần thấm thấu tiến vào ý thức của nàng. Nàng chậm rãi mở mắt, chớp chớp, lại chớp chớp.

“Ngươi mơ ác mộng, không có việc gì.” Sở Thác ôm lấy nàng, vỗ vỗ lưng của nàng.

“Sở…… Sở Thác.” Nàng run run phun ra tên của hắn, sau đó nhào vào trong lòng hắn, bắt đầu khóc lớn lên.

Hắn ôm lấy nàng, nhậm nàng dựa vào hắn khóc, giống như chỉ có như vậy mới có thể phóng xuất ra năng lượng sợ hãi mà nàng tích tụ. Nước mắt của nàng là ủy khuất, sợ hãi, lo lắng cùng đủ loại cảm xúc đánh sâu vào nàng. Làm cho nàng đang nhìn đến hắn đồng thời phát hiện vừa rồi chính là giấc mộng, khiến nàng hồng mắt.

Hắn ôm nàng, vỗ lưng nàng, thân thể của nàng loạn choạng, một hồi lâu, nàng mới chậm rãi bình tĩnh lại.

“Thực xin lỗi, dọa đến ngươi?” Nàng lau nước mắt trên mặt, ngẩng đầu lên nhìn hắn.

“Ngươi mơ thấy vụ tai nạn kia, đúng không?” Hắn nhíu mày, lo lắng cho sự sợ hãi của nàng. “Sau khi vụ đó xảy ra, ngươi thường xuyên mơ thấy sao?”

“Không có thường xuyên.” Nàng tiếp nhận khăn giấy hắn đưa, lau khô mồ hôi trên cổ của mình.

“Thì phải là mơ thấy qua.” Hắn nhất thời cảm thấy yết hầu khô ráp. “Ta thật hy vọng ta khi đó ở tại bên cạnh ngươi.”

Sau khi làm ác mộng, một mình trong bóng đêm tỉnh lại, cảm giác kia khẳng định là rất cô đơn đi?

Cho dù hắn biết nàng mấy năm nay cố gắng thay đổi rất nhiều, nhưng nghĩ đến nàng cô đơn một người đối mặt với những thứ này, hắn liền cảm thấy đau lòng. Hắn năm đó không nên để nàng rời đi, hắn chưa từng nghĩ tới khi đó ngoài ý muốn lưu lại bóng ma trong lòng nàng. Đương nhiên, ngay cả người lái xe thiếu chút toàn bộ đều rơi xuống núi, thế nào có thể không mơ ác mộng? Nhớ tới bộ dạng nàng vừa khóc hô tên của hắn, hắn biết lúc ấy sự rời đi của hắn khẳng định tạo thành nỗi đau rất lớn với nàng.

“Ta không sao, thực sự.” Nàng nuốt nuốt nước miếng. “Ta cũng thật lâu không nằm mộng thấy nó, ngươi không cần lo lắng.” Nàng còn an ủi hắn.

“Về sau người lại mơ ác mộng, ta sẽ ở đây, ta sẽ đánh thức người.” Hấn hứa hẹn.

“Ân.” Nàng nhìn hấn mỉm cười. “Ta nghĩ uống nước, có thể giúp rớt sao?”

“Hào.” Hấn xuống giường, chân trần đi đến phòng bếp rót ly nước trở về.

Khi hấn trở về nàng đã ngồi dậy, dựa lưng vào đầu giường.

“Không nghỉ ngủ? Hiện tại mới sáu giờ, có thể ngủ tiếp một chút.” Hấn đem ly nước đưa cho nàng, ở bên cạnh nàng ngồi xuống, hai người đều quỳ gối dựa vào đầu giường.

“Sở Thác..... Ta nghĩ hỏi người một vấn đề.” Nàng dựa vào bờ vai của hấn, từ từ nhắm hai mắt nghỉ ngơi.

“Người hỏi.” Hấn nhẹ giọng ứng.

“Vì sao người sẽ nghỉ ở cùng ta?” Nàng mở mắt nhìn hấn. “Ngày đó ở trung tâm ô tô Triển Thụ gặp lại, người vì sao muốn xem tư liệu của ta, lại vì sao tới tìm ta?”

“Bởi vì ta phát hiện người hấp dẫn ta, ta không có cách nào quên tất cả của người, cho nên thực tự nhiên lại đi tìm người.” Hấn thân nhiên trả lời.

Sau ngày đó, bởi vì nàng bị tai nạn giao thông, hấn càng buông tay không được. Khi lại quay đầu, hấn cư nhiên đã như vậy thói quen ở bên cạnh nàng. Lúc này đây nàng không có buộc chặt hấn, hấn cũng rớt cuộc không nghĩ gãy thoát, không bao giờ nữa nghĩ rời đi. Chính hấn cũng cảm thấy kỳ diệu.

“Ta nghĩ đến người rất nhanh hội rời đi, nghĩ đến người phát giác ta cùng trước kia giống nhau không thú vị, sẽ ly khai, nhưng là người..... Ta không hiểu.” Nàng hoang mang nhìn hấn.

“Người hy vọng ta rời đi sao?” Hấn nghẹn hỏi, bỗng nhiên phát giác chính mình cư nhiên sợ hãi đáp án.

Nàng lắc đầu. “Nhưng là sự tình không phải ta hy vọng như thế nào có thể như thế ấy. Năm đó ta cũng không hy vọng cùng người tách ra, nhưng chúng ta vẫn là tách ra. Vì sao lúc này đây người sẽ nghĩ lưu lại đâu?”

“Anh Phàm.” Hấn thân thủ đem nàng tựa vào ngực của mình. “Lại lần nữa nhìn thấy người, ta nghĩ đến người thay đổi rất nhiều. Anh Phàm này là như vậy dừng cảm mà ương ngạnh, cho dù gặp được khó khăn, cũng sẽ không dùng thời gian oán giận, mà là dùng rất nhiều phương thức khác nhau đi giải quyết. Ta nhìn thấy bản đồ chính người vẽ, cùng với vì nhận thức đường đi mà cố gắng, làm cho ta thực cảm động. Nhưng là về sau ta hiểu được, không phải người thực sự thay đổi nhiều như vậy, mà là ta trước kia cũng không từng lưu sự chú ý đến trên người người, cho nên căn bản không có cơ hội hiểu biết chân chính người.”

“Không, ta vẫn là sợ hãi, sợ hãi, lo lắng Khương Anh Phàm.” Nàng nói xong. “Ta còn như xưa yếu đuối, vẫn là sẽ nghĩ trốn tránh.” Nàng sợ ngày nào đó hấn thấy được mặt này của nàng, cũng sẽ đổi nàng thất vọng.

“Ai không có nhược điểm? Ta cũng vậy có rất nhiều khuyết điểm, ngay cả ta đều biết được. Nếu ta không phải luôn tự xem mình là trung tâm, lúc trước sau khi cùng người kết hôn nên hảo quan tâm nhu cầu của người, mà không phải đem người ném ở nhà, bận rộn sự nghiệp của ta. Muốn nói ta không có sai, đó chính là nói dối.”

“Nhưng là người vì ba ba ta mới cùng ta kết hôn, không phải xuất phát từ tự nguyện, cho nên người không có nghĩa vụ muốn quan tâm ta, chiếu cố nhu cầu của ta, người không có sai!” Nàng phản bác hấn.

“Bất luận như thế nào, ta thích chính là người như vậy. Ta hiện tại nghĩ ở bên cạnh người, không nghĩ rời đi, ngay cả ánh mắt cũng không nghĩ dời, loại này tâm tình người hiểu không?” Hấn cúi đầu xem nàng.

Nàng nhìn tình cảm trong ánh mắt kia của hấn, nhìn đến không muốn rời xa kia, lòng của nàng ổn định lại.

“Biết, làm sao có thể không hiểu? Tâm tình ta đối với người luôn luôn là như thế.” Nàng thân thủ vỗ về cằm của hấn.

“Anh Phàm!” Hấn lặng thanh kêu, cúi đầu hôn nàng.

Nàng thân thủ ôm lấy cổ của hấn, đón lấy nụ hôn đắm thiết của hấn.

Tay hấn đẩy ra drap giường, đem nàng phóng ngã vào trên giường, thân mình phủ trên nàng, cảm giác được chính mình mỗi một tác đều cùng thân thể mềm mại của nàng va chạm vào nhau, thỏa mãn phát ra – thanh thở dài.

“Thực sự, thực sự không nghĩ đem tay của ta dời đi.” Hấn hôn nàng, kỹ càng hôn lên mặt nàng, trên cổ, mà tay hấn thực sự không ly khai nàng, dọc theo da thịt nóng bỏng dần dần vuốt ve.

Nàng nhẹn không được khinh ngậm ra tiếng, dưới thân hấn nhấp nháy.

Tay hấn xuyên qua vạt áo ngủ của nàng, trực tiếp tiếp xúc đến nàng mềm mại da thịt, lúc hấn tìm được chỗ ẩn cảm trước ngực, hấn cùng với nàng đồng

thời phát ra thở dài.

Da thịt cùng da thịt chạm nhau, miệng cùng miệng tương liên, hai người lòng tràn đầy quyến luyến, lòng tràn đầy ôn nhu phiêu tán ở trong không khí.

“Thác.” Nàng ở hân dưới thân hô hấp càng lúc càng dồn dập.

Nhiệt độ theo bên ngoài cơ thể cháy lan tiến trong cơ thể, thật chặt tiếp xúc cũng từ nơi này lại đến nơi đó. Đến chưa xong, ai cũng phân không rõ bộ phận kia là thuộc loại chính mình, bộ phận kia là thuộc loại đối phương.

Hắn cùng với nàng thành một cái hoàn chỉnh.

(TT : Ngượng quá, edit đến đoạn này, chủ nhà hơi bối rối, nên cắt bớt vài chi tiết nha, * đồ mặt * * chắc mọi người cũng hiểu mà *, do ta thật sự không thể nào edit chỗ này được, nên có gì mọi người thông cảm, tìm bản convert đọc bù chỗ này nha).

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phải Vợ Trước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Thứ Sáu bắt đầu, Lang Tiểu Vân cùng Khương Anh Phàm song song xin phép nghỉ làm, lên lớp đi học.

Sở Thác thực hiện hứa hẹn của hắn, quả thật giúp hai người đăng kí lên lớp, ngày đầu tiên các nàng thuận lợi đi vào, ngoài ý muốn phát hiện toàn bộ chương trình học chỉ nhận năm mươi người, thêm vào hai người các nàng, hiện tại biến thành năm mươi hai người.

Chương trình học như dự đoán trước, tương đương đặc sắc, rất nhiều nhà doanh nghiệp nổi danh đứng ra thuyết trình, cung cấp không ít khái niệm kinh doanh đáng giá. Tiểu Vân đeo mắt kính liên tục bút kí, Anh Phàm tắc vội vàng dùng bút ký kỹ thuật số ghi lại một ít trọng điểm. Các nàng hai cái đều ghi âm lại, hy vọng có thể chia sẻ cho các đồng sự khác không thể lên lớp.

Có lẽ bởi vì rất nghiêm túc, chương trình học đến ngày thứ ba, hai người đều cảm thấy có chút mệt mỏi. Cũng may khóa học ngày thứ ba chỉ có nửa ngày, buổi chiều là có thể nghỉ ngơi.

“Lang tí, nội dung chương trình học này thực sự thực phong phú, ta xem chúng ta làm một báo cáo về nó, thời gian họp cung cấp thông tin cho các đồng sự khác, được không?” Anh Phàm cùng ngồi ở cách vách Tiểu Vân nói.

“Kia đương nhiên hảo. Đúng rồi, nhớ nhắc nhở ta, lần khác mời chồng trước của người người kia... ăn bữa cơm, lần này hắn thực sự giúp một việc lớn.” Tiểu Vân là người yêu ghét rõ ràng, chuyện này nàng là thật cảm tạ Sở Thác, tuy rằng nàng thực hiểu được Sở Thác không phải vì nàng, mà là bởi vì Anh Phàm.

“Cái gì chồng trước, căn bản là một trận hôn nhân hữu danh vô thực, cho nên đừng nói nữa. Chờ lên xong buổi cuối cùng này, chúng ta cùng đi ăn cơm đi!” Anh Phàm bĩu môi nói.

“Tin tưởng ta, sau buổi học ngày hôm nay, người sẽ đi hẹn hò.” Tiểu Vân trong tay bút xao mặt bàn, khoe môi nhếch lên cười.

“Không có khả năng! Buổi sáng lúc ra cửa Sở Thác đã nói hân hôm nay có việc muốn bận đi, cho nên hân không có khả năng chạy tới đón ta.” Anh Phàm chắc chắn nói.

“Kia..... Muốn hay không cá cược?” Tiểu Vân nụ cười giả tạo.

Anh Phàm hoang mang nhìn nàng, không biết nàng vì sao như vậy chắc chắn. “Tốt, cá cược gì?”

“Như vậy đi, cuối tuần nhân viên ngành chúng ta có bữa tối du lịch, người thua thì phải mời mọi người ăn cơm, ta thua thì ta sẽ mời.” Tiểu Vân trả lời.

“Du lịch nhân viên?” Anh Phàm trừng mắt nhìn. “À, là cuối tuần sao? Ta đều quên có chuyện này nha.” Nàng nhớ lần trước mở cuộc họp các phòng giống như có đề cập qua, nói du lịch nhân viên sẽ tổ chức gần đây, nhưng không nghĩ đến là thật đâu !

“Khương Anh Phàm, người lại xuất thần. Trước khi công tác kết thúc, ta liền đem người lưu lại công ty đi.” Tiểu Vân mặt đe dọa nói.

“Sẽ không, ta sẽ đem công tác làm xong.” Anh Phàm nghĩ đến nàng đều quên chuyện du lịch nhân viên, tự nhiên cũng không cùng Sở Thác nói. Nếu hân biết nàng có năm ngày không ở, không biết sẽ có cái gì phản ứng? “Cái kia..... Là ngày kia muốn xuất phát nha?”

“Khương Anh Phàm!” Tiểu Vân cảnh cáo găm nhẹ.

“A, lên lớp.” còn may giờ lên lớp cứu nàng.

Học viên vừa mới ra ngoài nghỉ ngơi đều trở về chỗ ngồi, không bao lâu cửa phòng học bị mở ra, một thân ảnh quen thuộc đi đến.

“Sở..... Sở Thác?” Anh Phàm hô nhỏ.

“Hắc hắc, đừng quên mời mọi người ăn bữa tối nha!” Tiểu Vân đắc ý giơ lên hai ngón tay hình chữ v.

“Ngươi..... Đã sớm biết ” Anh Phàm quay đầu, trừng mắt khiển trách Tiểu Vân.

Tiểu Vân liền giải thích, chỉ chỉ mặt trên giáo trình. “Phía trên đều có viết, là ngươi chính mình không thấy được.”

“Chán ghét.” Anh Phàm phùng má đối.

Tiểu Vân cười trộm

Bất quá Sở Thác cũng không lộ ra biểu cảm nhận thức các nàng, như bình thường giảng bài. Buổi học này cung cấp kiến thức về chuyển đổi cơ cấu của các công ty, nội dung bài giảng của hắn tương đương phong phú.

Nhưng là Anh Phàm cũng không nghiêm túc nghe, nàng mỗi lần nhìn đến nam nhân đứng trên bục giảng kia, nhìn nhìn liền ngốc đến, bởi vì nàng cảm thấy hắn rất dễ nhìn, giờ tay nhắc chân đều hấp dẫn người. Hôm nay hắn mặc một kiện áo sơ mi đen, tương xứng với quần tây đen, caravat màu sáng cùng với ghim cài màu bạc, hiện ra hình tượng gọn gàng hữu lực.

Nếu không phải gặp qua một mặt xấu kia của hắn,(TL : mặt xấu gì vậy ta ???) nàng sẽ nói hôm nay hắn thật sự là nhã nhặn. Bất quá thú vị là, Sở Thác tuy rằng có chút hàm xúc, làm cho hắn thoát nhìn trừ bỏ có phong cách ở ngoài, còn cực có nhân vị, nhưng là chính thể mà nói, hắn vẫn là một nam nhân được nhiều nữ giới hâm mộ. Như vậy một người nam nhân, ai ngờ đến hắn hội bởi vì không thể hút thuốc loạn cáu kinh, tàn thuốc liền đặt trên mặt A Lương, hù chết người ta.

Kết quả cả buổi học này, Anh Phàm luôn phân tâm nhìn hắn, bút ký cũng nhớ không bao nhiêu. Rất cực, Sở Thác giảng xong chương trình học, cùng mọi người tạm biệt ly khai lớp học.

“Uy, nhìn không ra đến Sở Thác còn rất biết cách giảng bài.” Tiểu Vân khép lại bút ký nói. “Uy, bút ký của ngươi thế nào như vậy ngắn? Có thể hay không rất khoa trương ? Mấy buổi giảng trước kia ngươi đều nhớ thực kỹ càng tí mĩ a!”

“Ách..... Ta tinh thần không phải tốt lắm, có chút muốn ngủ.” Anh Phàm chạy nhanh tìm lý do.

“Không phải đâu?” Tiểu Vân nheo lại mắt thấy nàng. “Ánh mắt luôn luôn mở to, nơi nào mệt nhọc?”

“Ta.....” Anh Phàm nhếch lên miệng, liếc mắt một cái.

“Ha ha ha! Ta đi trước, ngươi đón xe Sở tiên sinh về!” Tiểu Vân thu thập tốt, cầm lấy túi xách.

“Ta lại chưa nói muốn cùng hắn ước hội, ta còn không có thua.” Anh Phàm cũng đem đồ đạc thu thập hảo, đi theo nàng đi ra ngoài.

Kết quả hai người mới đi ra phòng họp, liền nhìn đến Sở Thác tà ý ở cạnh cửa.

“Đi thôi, xe của ta ở dưới lầu. Ngươi hôm nay không lái xe đi?” Sở Thác hướng Tiểu Vân gật gật đầu, giữ chặt tay Anh Phàm.

Tiểu Vân cười trộm, đẩy nàng một phen. “Hảo hảo ước hội đi thôi, chúng ta ngày mai gặp.”

Anh Phàm ảo não liếc mắt Sở Thác một cái.

“Ta lại làm sao vậy?” Sở Thác một mặt vô tội hỏi.

“Ngươi hại ta thua một bữa tối.” Anh Phàm mím môi. “ Tại sao không nói với ta ngươi tới làm lão sư giảng bài? Lang ti đều biết đến, hại ta ngây ngốc cùng nàng cá cược.”

Sở Thác nghe vậy nhếch môi nở nụ cười. “ Lang tiều thư đều biết đến, ngươi thế nào không biết ? Ngươi thực sự thua một bữa tối ? Ta đây buổi tối bù lại cho ngươi, như thế nào?”

“ Ta thua là bữa tối cho cả ngành công ty ta.” Nàng tà nghệ liếc mắt một cái. “ Vậy ngươi muốn bù bao nhiêu bữa cho ta mới đủ ?”

“Ân, ngành các ngươi có bao nhiêu người, ta liền bồi ngươi bao nhiêu bữa. Như vậy tốt lắm, ta về sau mỗi ngày bữa tối đều bồi ngươi, như vậy ngươi lời đi?” Hắn hướng nàng trừng mắt nhìn, nắm tay nàng đi đến xe của mình.

“Ngươi.....” Anh Phàm hậu tri hậu giác phát hiện hắn đang ở hứa hẹn điều gì đó, thế này mới chậm rãi đỏ mặt. “Chúng ta hiện tại đi đâu?”

“Ăn cơm trước, buổi chiều muốn làm gì tùy người, về phần bữa tối ta phải bồi người, đã quên sao?” Hấn cười nói.

Nàng chính là nhìn hấn không nói lời nào, trong lòng lại hình như có rất nhiều cảm xúc trộn lẫn, làm cho nàng suy xét quan hệ phát triển lẫn nhau giữa hai người.

Nàng nguyên bản cho rằng hấn sẽ lưu bên người nàng không lâu lắm, chính là hấn lần này chẳng những lưu lại, còn lấy tốc độ tương đối khủng bố thâm nhập vào sinh hoạt của nàng. Hiện tại, cuộc sống của hấn cùng nàng so với trước khi ly hôn càng giống vợ chồng. Có đôi khi, khi hấn ngủ, nàng nhìn hấn cương nghị kiêu ngạo, hội nhìn không được cảm thấy đây là một chàng mộng, không có cảm giác chân thật. Dù sao trước kia hấn thời gian hấn cho nàng quá keo kiệt, mà nay hấn lại gói ghém đồ đạc chân thành đến nhà nàng ở, cả ngày liền dán nàng, làm cho nàng cảm thấy có chút không thói quen.

“Như vậy nha, ta đây muốn xem phim tình yêu lãng mạn nhất, có thể chứ ? ” Nàng cô ý nghiêng đầu hỏi.

“Phim tình yêu lãng mạn nhất ? ” Hấn lộ ra biểu cảm hoảng sợ, sau đó cố gắng mà làm gật gật đầu, “Có..... Có thể a.”

Về mặt của hấn làm cho nàng nở nụ cười.

Cuối cùng bọn họ cũng không có đi xem phim tình yêu làm cho hấn hoảng sợ kia, ngược lại chọn một bộ phim trinh thám. Bởi vì thời gian chiếu phim, chờ bọn họ ra khỏi rạp, đồng hồ đã điểm sáu giờ.

“Ta hối hận.” Sở Thác tuyên cáo.

“Hối hận cái gì?” Anh Phàm dừng lại bước chân, hoang mang quay đầu nhìn hấn.

“Hối hận xem bộ phim lừa đảo này, hấn là theo ý người xem phim tình yêu linh tinh.” Hấn trả lời, lại theo quán tính lấy ra điều thuốc bỏ vào miệng. Chính là hiện tại hấn chỉ mang hộp thuốc lá, không mang theo bật lửa, để tránh chính mình chút bất tri bất giác liền điểm mỗi thuốc, gián đoạn thành quả hấn cai thuốc lá.

“Vì sao? Bộ phim vừa rồi rất hay a, thật sự khấn trương, trái tim ta đều nhanh nhảy ra ngoài.” Anh Phàm vỗ vỗ ngực nói.

“Đó mới chính là trọng điểm. Người ngấm lại, nếu là xem phim tình yêu, người còn không phải sẽ tựa vào vai ta, lúc xem có thể ôn nhu liếc mắt một cái. Nhưng là vừa xem bộ phim kia, cánh tay của ta đều ứ thanh bầm tím.” Hấn vươn tay, một mặt ủy khuất nói.

Anh Phàm không thể tin hé miệng.

“Ta..... Ai nói ta sẽ tựa vào trên vai người, còn ôn nhu nhìn người liếc mắt một cái? Rạp chiếu phim tôi như vậy, thế nào thấy ôn nhu hay dữ tợn, mới mà có quý a. Bất quá ta nhéo lớn lực một chút, thật có lỗi!” lời nói cuối cùng nàng vẫn lộ ra tia áy náy.

Ai làm cho hấn thích nắm tay nàng, nàng đầy khấn trương liền nhéo cánh tay hấn, thực thuận tay a! Nhưng nhìn đến hồng ngân trên tay hấn, nàng vẫn cảm thấy không tốt.

“Vậy người thế nào bồi thường ta?” Hấn ánh mắt nhẹ nhàng phiêu.

“Bồi thường?” Nàng sừng sốt một chút. “Thế nào bồi thường? Mua thuốc cho người hút?”

“Khương Anh Phàm” Hấn khép môi, cắn răng nói. “Ta phát hiện chân chính cần xem phim tình cảm là người, thực không có tể bào lãng mạn.” Lại còn nói muốn mua thuốc cho hấn hút?

“Thế ý người muốn thế nào?” Nàng hoang mang nhìn hấn biểu tình bất mãn.

Hấn tà trừng nàng liếc mắt một cái, sau đó vươn ra ngón tay điểm ở miệng của mình, ám chỉ thật rõ ràng.

Nàng quay đầu nhìn nhìn bốn phía, mặt bắt đầu dần dần phỉếm hồng. “Không được, nơi này nhiều người như vậy, về nhà nói sau.”

“Tay của ta bị nhéo thật sự đau, chờ không được về nhà.” Hấn xấu lắm.

Nàng nhú mày, đã bắt đầu dĩ lại tức giận, sau đó hai người liền giằng co ở cửa rạp chiếu phim.

Cuối cùng nàng rốt cục chịu không nổi, giữ chặt tay hấn đưa hấn kéo tới trong góc, trước nhìn sau xem... một cái, xác định nơi này không có người nào, nàng mới nhón cao chân, ở trên môi hấn lướt qua một chút.

Nhưng là Sở Thác đầu chịu nàng làm lấy lệ như thế, giữ chặt thân mình muốn rời đi của nàng, hấn đem nàng áp tựa vào trên vách tường, há mồm thật sâu hôn nàng.

Ban đầu nàng cũng kháng nghị từ chối vài cái, về sau ở sự kiên trì của hấn vẫn là buông tha cho. Dù sao người này nghĩ hôn liền hôn đến khi hài lòng mới thôi, xem hấn vì nàng mà cai thuốc, coi như là thưởng cho hấn đi! Nàng ôm lấy cổ của hấn, khấn thiết hôn hấn.

Hấn cái trán đè lên cái trán của nàng, thấp giọng rên rỉ. “Chúng ta về nhà đi, Anh Phàm”

Thanh âm của hắn thật mỏng, nghe tới tương đương gọi cảm. Nàng đỏ mặt, đang suy nghĩ găt đầu, điện thoại của hắn vang, đánh gãy bầu không khí vì điệu này.

Hắn cau mày nghe di động, nguyên bản mặt không kiên nhẫn sau khi nghe đến thanh âm đối phương lập tức biến mất, sau đó chỉ nghe hắn nói: “Đi ra. Ân, ngay tại phụ cận, ta hỏi nàng một chút.”

Anh Phàm xem hắn tắt điện thoại, nàng một mặt nghi hoặc nhìn hắn.

“Anh Phàm, ta nghĩ mang người gặp một người, có thể cùng nhau ăn cơm sao? Nàng ngay tại phụ cận. Nguyên bản ta nghĩ tìm cái thời gian hẹn lại đi, nhưng hôm nay vừa khéo có cơ hội, cùng nhau ăn bữa cơm đi!” Sở Thác thấp giọng hỏi.

“Ai a? Bằng hữu của người sao? Là A Hải sao?” Nàng tò mò hỏi.

“A Hải ? Khi nào thì người cùng hắn như vậy thân?” Hắn nhíu mày.

“Các người không phải đều như vậy gọi hắn? Ta không thể như vậy kêu sao? Nhưng là hắn cũng chưa phản đối.” Anh Phàm kinh ngạc hỏi.

“Không có việc gì, tùy người thích kêu như thế nào.” Sở Thác cũng cảm thấy chính mình phản ứng có chút buồn cười. “Là thân nhân của ta, ta hy vọng người có thể trông thấy, có thể chứ?”

“Thân nhân?” Nàng kinh ngạc nói rộng ra mắt. Hắn không phải không có thân nhân sao? Theo nàng biết, phụ thân của hắn ở hắn rất nhỏ liền qua đời, cho nên hắn luôn luôn đều đối phụ thân của nàng thực tôn trọng, đem ba nàng làm như phụ thân chính mình. Hay là hắn còn có thân thích nào? Nàng thế nào chưa từng nghe hắn nhắc tới qua?

“Ai nha, đi sẽ biết.” Sở Thác sợ nàng không chịu, bắt lấy tay nàng liền hướng phương hướng nhà hàng đi.

“Không được, ta hôm nay ăn mặc thực tùy tiện, là trường bối sao?” Có thể hay không là thức thức hay a di của hắn? Nàng bỗng nhiên khẩn trương lên.

Hắn hôm nay mới nói bởi nàng đi ăn tối thôi, hôm nay lại mang nàng gặp thân nhân, đây là ý tứ gì?

“Nơi nào tùy tiện? Cái này váy rất xinh đẹp, mặc áo cũng thực thích hợp người.” Hắn lôi kéo nàng dạo qua một vòng. “Hoàn mỹ đến không được, cho nên không cần khẩn trương, đi theo ta.” Hắn một bên gọi điện thoại cho đối phương, nói bọn họ vài phút liền đến nhà hàng, một bên nói. “Nàng dâu xấu sớm muộn gì cũng muốn gặp cha mẹ chồng.”

“Đợi chút, cái gì nàng dâu xấu, người..... Ý của người là.....” Nàng kinh ngạc xem hắn. Chẳng lẽ hắn thực sự dự tính cùng nàng kết hôn?

“Trước khi kết hôn ra mắt trường bối, mọi người đều là như vậy. Trước kia chúng ta không có dựa theo trình tự bình thường đến, lần này chúng ta muốn truyền thống một chút.” Hắn giữ chặt tay nàng.

“Cái gì? Cái gì kết hôn?” Nàng muốn hỏi rõ ràng, nhưng hắn cũng không cho nàng thời gian tiêu hóa tin tức này, chạy nhanh mang theo nàng phó ước.

Anh Phàm đành phải áp chế đi vấn đề đến cửa miệng, trước đi theo hắn đi rồi nói sau.

Cứ việc Anh Phàm bắt đầu khẩn trương lên, nàng vẫn là một đường bị kéo hướng nhà hàng đi. Nàng không ngừng mà kéo kéo tóc, sờ sờ quần áo, sợ chính mình bỗng nhiên có điều thất lễ. Mãi cho đến đi vào nhà hàng, nàng còn tại lo lắng cho mình trang điểm không hợp ý trường bối ??? Váy có thể hay không quá ngắn linh tinh ???.

“A, ở bên kia.” Sở Thác lôi kéo tay nàng đi vào một gian của nhà hàng.

Anh Phàm nhìn đến một cái trung niên nữ nhân đứng lên hướng bọn họ vẫy tay, nàng nhìn không được đánh giá đối phương. Càng chạy càng gần, nàng cũng thấy rõ ràng mặt đối phương. Đó là cái trung niên nữ tính rất có khí chất, thoát nhìn ước chừng năm mươi mấy tuổi, trên người mặc đơn giản đồ vest, hào phóng lại có khí chất, lại đeo một cặp kính đen, có vài phần phong độ của người trí thức.

“Khương tiểu thư sao ??? Ngượng ngùng, phá vỡ các người hẹn hò. Thường nghe A Thác nhắc tới người, vừa mới biết các người đã ở phụ cận, muốn nói chọn ngày không bằng trùng hợp.” trung niên nữ nhân kia đứng dậy, ý bảo bọn họ ngồi vị trí đối diện nàng.

Anh Phàm nghe vậy nhìn Sở Thác liếc mắt một cái, đoán rằng người này có thể là a di của hắn đi, bởi vì vị nữ sĩ này mặt mày cùng thân vận cùng Sở Thác thực giống nhau.

“Mẹ, nàng tên là Anh Phàm, người kêu tên nàng là có thể. Anh Phàm, vị nữ sĩ này tên là Hách Đôn Viện, là mẹ ta.” Sở Thác kéo nàng ngồi xuống.

Mẹ ???

Động tác Anh Phàm ngồi xuống cứng lại rồi, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn đối phương, nhìn lại bên cạnh Sở Thác. Bỗng nhiên sắc mặt của nàng toàn bộ trở nên trắng, nếu không phải nàng bị nhốt ngồi ở phía bên trong, chỉ sợ lúc này đã chạy đi mất rồi.

Mẹ nó ??? Hắn cư nhiên có lão mẹ ???

Cho dù lúc trước khi kết hôn, bởi vì phụ thân nàng sinh bệnh, không có tổ chức hôn lễ, chỉ có đi công chứng kết hôn mà thôi, nhưng là nàng ngay cả hân có lão mẹ đều không biết, này có thể hay không rất không được ?

Sở Thác cho rằng nàng chính là quá khản trương, vì thế cầm tay nàng, “Không có quan hệ, mẹ ta rất dễ ở chung.”

Nàng ngẩng đầu lợi hại liếc hán một cái, lập tức thu liễm đi đáy mắt tức giận, ngẩng đầu hướng Hách Đôn Viện lộ ra một chút cứng ngắc cười.

Bởi vì nàng thu liễm quá nhanh, Sở Thác còn tưởng rằng chính mình vừa mới nhìn nhầm.

“Hách nữ sĩ, nữ hảo.” Anh Phàm lễ phép chào hỏi.

Nhưng là Hách Đôn Viện cũng không giống như con mình như thế tri độn, nàng xem ra đến tiểu thư này khi ở biết chính mình là mẫu thân Sở Thác, có một loại biểu cảm kinh ngạc.

“Tiểu tử này cũng chưa đề cập qua ta với người đi ??? Hân rất sớm liền tự lập, phụ thân của hân cũng qua đời sớm, cho nên cho tới nay hân đều là dựa vào chính mình lớn lên, hân khả năng cho rằng chính mình không cần cha mẹ là có thể trưởng thành.” Hách Đôn Viện nửa trách cứ ngắm con liếc mắt một cái.

“Mẹ, ta chỉ trước đây có về bạn, cho nên.....” Sở Thác kháng nghị.

“Một khi đã như vậy, người liền tiếp tục bạn đi !!! Tự ta cùng Anh Phàm ăn cơm là tốt rồi, người đi về trước.” Hách Đôn Viện có ý trách cứ hân, đơn giản là hy vọng Anh Phàm có thể bớt giận.

Nàng xem ra đến, vừa mới Anh Phàm vừa nghe đến nàng là mẹ của Sở Thác, sắc mặt liền thay đổi, có thể thấy được nàng căn bản không nghĩ tới chính mình sẽ bị mang đến gặp mẫu thân hân. Giữa bọn họ có vấn đề gì nàng không rõ ràng, nhưng gần nhất khó mà nghe được con nhắc tới một nữ nhân số lần như vậy thường xuyên, còn nói hân dự tính kết hôn, điều này sao có thể bảo nàng không hưng phấn ??? Nàng cũng không hy vọng nàng dâu tương lai của mình bị tức chạy.

“Mẹ —” Sở Thác chịu không nổi tròng mắt lão mẹ.

Nếu không phải hân nghĩ trước cấp Anh Phàm chuẩn bị một chút tâm lý kết hôn, hân cần gì phải mang nàng tới gặp mẫu thân của hân ??? Cổ tình lão mẹ của hân một chút cũng không phối hợp.

“Anh Phàm, chúng ta đừng đề ý đến hân. Chúng ta coi hân như không tồn tại đi !!! ” Hách Đôn Viện thân thiện lời kéo Anh Phàm nói chuyện. Hai người nhìn một chút thực đơn, liền tự chủ trương kêu vài đạo đồ ăn, cũng không quản Sở Thác bị bỏ qua một bên.

Anh Phàm bởi vì tâm rất rối loạn, cũng không quản Sở Thác có phản ứng gì. Cũng may mẫu thân của hân rất cởi mở, người rất ôn hòa, làm cho nàng có thể đem lực chú ý đặt tại trên người nàng, mà không thêm nghĩ đến Sở Thác tồn tại, bằng không nàng thực sự sợ chính mình không thể chống đỡ hết bữa cơm này.

Sau khi nói chuyện phiếm, Anh Phàm mới biết được Hách Đôn Viện là phó giáo sư một trường đại học, ngày thường cũng là sống một mình, cùng con cũng là ngẫu nhiên ăn bữa cơm. Bởi vì nàng bận, con nàng càng bận, cho nên thật nhiều năm đều là như vậy qua. Bất quá nàng hiện tại xác nhận Sở Thác trong nhà chỉ có hân là con độc nhất, sẽ không lại bật ra thân thích bất ngờ linh tinh.

Hách Đôn Viện tương đối hay nói, bữa cơm này ăn hơn hai giờ mới kết thúc.

Cuối cùng Anh Phàm cùng Sở Thác ở ngoài cửa nhà hàng tiễn bước Hách Đôn Viện, xem nàng đón taxi rồi đi.

“Chúng ta đi thôi, về nhà sao ??? Hay là người còn muốn dạo phố ??? ” Sở Thác cầm chìa khóa xe trong tay hỏi.

Sắc mặt Anh Phàm tái nhợt, lặng yên không nói một chữ, sau một lúc lâu mới nói: “Ta nghĩ chính mình về nhà.”

Lúc này Sở Thác mới nhìn đến nàng sắc mặt dị thường. “Người làm sao vậy ??? Không thoải mái sao ??? ”

“Là không thoải mái, trong lòng phi thường, phi thường... không thoải mái.” Nàng ngay cả nhìn cũng không muốn nhìn hân, sợ chính mình mất đi không chế.

Nghe được nàng ngữ khí tức giận, hân há mồm lại cảm miệng, hai tay chấp thắt lưng. “Người tức giận ??? Vì sao ??? Bởi vì ta không có thông báo trước phải gặp mặt mẹ ta ??? Đó là ta hy vọng cho người chuẩn bị tâm lý trước, sau lại đề chuyện kết hôn với người —”

“Kết hôn ??? Cùng ta ??? ” Nàng cười lạnh đánh gãy hân.

“Bằng không là cùng ai đâu ??? Người nghĩ rằng ta và người cùng nhau là hảo ngoạn sao ??? Ta thích người, nghĩ luôn luôn ở bên cạnh người, cũng hy vọng người có thể luôn luôn tại bên người ta.....” Hân không thích thái độ lạnh lùng này của nàng, nàng chưa bao giờ từng như vậy đối đãi hân.

“Kết hôn sẽ không cần. Ta đã từng kết hôn, cũng ly hôn, nếu người không như vậy mau quên, hân là còn nhớ rõ, là theo các hạ người kết hôn. Ly hôn một lần là đủ rồi, ta không nghĩ ly hôn hai lần, cho nên không cần, ta không nghĩ nhận hảo ý của người.” Nàng lãnh đạm nói. Trong lòng cũng là đau muốn chết.

Nàng chưa bao giờ biết đoạn hôn nhân kia để lại cho nàng ám ảnh sâu đến thế, nàng thể nhưng hiện tại mới biết được hấn có mẫu thân, hấn không phải là cô nhi. Tuy rằng nàng biết hấn không phải bởi vì yêu nàng mới cùng nàng kết hôn, nhưng là ngay cả mẫu thân chính mình đều không có giới thiệu cho nàng, có thể hay không hơi quá đáng ??? Hấn đại khái theo kết hôn kia một khắc sẽ chờ ly hôn đi ???

Châm chọc là, đêm nay hấn cư nhiên nhắc tới hôn sự, hấn nói muốn cùng nàng kết hôn ??? Hấn như vậy khẩn cấp thoát khỏi cuộc hôn nhân với nàng, hiện tại lại nói nghĩ cùng nàng kết hôn ??? Đồng thời biết hấn có mẫu thân, còn có hấn dự tính cùng nàng kết hôn hai kiện sự này... có thể hay không rất châm chọc một chút ???

Nhưng lời của nàng làm cho hấn bạo phát. “Cái gì ly hôn hai lần ??? Còn chưa có kết hôn, người trước hết nghĩ ly hôn ???”

Bởi vì không nghĩ ly hôn hai lần mà cự tuyệt cầu hôn của hấn, này tính cái gì cự tuyệt ??? Nếu nói nàng không thích hấn, hấn liền nhận thức, vấn đề là nàng đối hấn là có cảm tình, điểm này hấn ít nhất còn có nắm chắc.

“Đúng vậy, còn chưa có kết hôn trước hết nghĩ ly hôn, lần trước là người, lần này là ta, chúng ta tính huê nhau.” Anh Phàm phần nộ nói.

“Khương Anh Phàm, người là làm sao vậy ???!” Hấn nhanh điên rồi, hấn cho tới bây giờ chưa thấy qua nàng cái dạng này. Rốt cuộc nàng là vì sao tức giận đâu ??? Chẳng lẽ là bởi vì lúc trước hấn rời đi, đến bây giờ vẫn làm cho nàng để ý sao ???.

“Đúng vậy, ta là làm sao không thích hợp, thế nhưng không học được ngoan, còn muốn dây dưa với người ???” Nàng nói xong hốc mắt hơi hơi đỏ, nhanh chóng rũ mắt xuống, che giấu một phần yếu ớt.

“Anh Phàm, lời nói châm chọc không thích hợp người. Bất luận ta làm cái gì chọc giận người, người liền thẳng thắn nói ra, ta mới biết được.....”

“Không thích hợp ta sao ??? Kỳ thực ta phát hiện ta còn có tiềm năng đâu. Sở Thác, người đến bây giờ còn không biết ta vì sao tức giận sao ??? Trọng điểm không ở người làm cái gì, mà là người trước kia cái gì cũng chưa làm !!!” Nàng hướng hấn gầm rú lên, sau đó chịu không nổi đẩy ra hấn, chính mình đi đến đường cái phía trước đón taxi.

Sở Thác sững sờ một chút, đuổi theo bắt lấy tay nàng. “Người có ý tứ gì ??? Nói rõ ràng !!!” Tình tình của hấn cũng không thể nào tốt, đến bây giờ còn không rõ nàng vì sao phát hỏa, càng làm cho hấn bất an. Mắt thấy nàng muốn đi, ngữ khí của hấn thật sự rất bất an.

Một chiếc taxi dừng lại trước người nàng, nàng quay đầu trừng mắt hấn, liếc mắt một cái. “Ta vừa mới biết được, nguyên lai người có mẹ a, ta luôn luôn nghĩ đến cha mẹ người không còn tại.....”

Hấn nhìn đến đáy mắt nàng nồng đậm bi thương, còn có thần sắc tràn đầy bị thương, hấn bỗng nhiên bị kinh sợ. “Ta cho tới bây giờ chưa nói cha mẹ ta mất.....”

“Đúng, trọng điểm chính là cho tới bây giờ chưa nói.” Nàng thương tâm nhìn hấn một cái, sau đó bỏ tay hấn chần trên xe, xe rất nhanh ly khai.

Sở Thác sững sờ ở đương trường, nói không nên lời một câu.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phải Vợ Trước* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Sở Thác lái xe ở trên đường Đài Bắc chạy băng băng, trước mắt hấn luôn hiện lên đôi mắt bi thương kia, lúc nào cũng đau lòng hấn.

“Ta cho tới bây giờ chưa nói phụ mẫu ta mất.....”

“Đúng, trọng điểm chính là cho tới bây giờ chưa nói.”

Hấn rốt cục đã hiểu chính mình làm cái gì, nhất thời hối hận như thủy triều trào lưu bao phủ hấn. Người là không thể hoàn toàn quên đi điều đã qua, đi qua hết thấy sớm muộn gì sẽ ảnh hưởng đến hiện tại của người, không phải sao ???.

Khi hấn cưới nàng là căn cứ vào nghĩa khí bằng hữu, cũng căn cứ vào Khương Chấn tín nhiệm hấn, hồi báo ân tình của ông, nhưng hấn cũng không từng thật tình quan tâm Anh Phàm. Cho dù hấn lúc trước không yêu nàng, cũng nên dùng nhiều tâm tư một chút chiếu cố nàng. Khương Chấn đã đem nữ nhi duy nhất phó thác cho hấn, cũng là hy vọng hấn có thể làm cho nữ nhi của ông vui vẻ, làm cho nữ nhi của ông vượt qua đoạn thời gian cô độc mất đi người thân duy nhất. Nhưng là hấn chưa bao giờ từng quay đầu liếc nhìn nàng một cái.

Hấn có lẽ có cơ hội sớm một chút yêu nàng.

Nhưng hắn chỉ nguyện ý nhìn hắn muốn nhìn, bởi vì là xuất phát từ tính chất bắt buộc, hắn cố ý không nhìn đến thể từ trên danh nghĩa của hắn, không cho chính mình phí nhiều tâm lực đi chú ý nàng. Mà nay hắn hồi tưởng lại, thế nhưng không biết nàng là như thế nào vượt qua tháng ngày mất đi phụ thân kia.

Bởi vì hắn chưa bao giờ xem đó là một cuộc hôn nhân, cho nên hắn tuy rằng chuyển đến Khương gia sống, lại mỗi ngày tăng ca, ngay cả ngày nghỉ cũng không ở. Cho nên hắn chưa từng nghĩ đến giới thiệu mẫu thân chính mình cho nàng nhận thức, nhưng lại ngay cả nhắc tới cũng không từng nhắc tới qua, không thể trách nàng sẽ cho rằng cha mẹ cũng đều không tại thế.

Hắn có thể tưởng tượng khiếp sợ của nàng.

Theo khiếp sợ ngấm lại, hắn là tình huống nhìn đến thái độ của hắn trong cuộc hôn nhân đã qua.

Hắn thương tổn nàng, trong lúc vô tình thương tổn, cũng là như vậy sâu.

“Đáng giận !!!” Hắn hất đầu vào tay lái xe, đem chân ga đạp mạnh, nhanh chóng hướng nhà nàng chạy tới.

Qua không bao lâu, hắn rốt cục đến căn hộ của nàng, nhưng là đi thang máy đến tầng lầu căn hộ, phát hiện bên trong không có thấp đèn, nhìn ra được là nàng còn chưa có về nhà.

Đứng ở trong bóng đêm, hắn chờ đợi, một mặt lại sợ hãi nàng ngay cả nhà cũng không trở lại. Nghĩ đến tâm mình đang sợ hãi, hắn rốt cục hiểu được, hắn không chỉ có là phi thường thích nàng, chỉ sợ là yêu nàng đã sâu đậm.

Không biết thời gian qua bao lâu, hắn ở ngoài cửa đi thông thả khoan thai, một bên phiền chán lấy ra điều thuốc, lại phát hiện chính mình căn bản cai thuốc, ngay cả bật lửa cũng không có. Vì thế hắn chỉ có thể tức giận vịn gậy điều thuốc, cái này ngay cả ngậm điều thuốc cũng không thể giải tỏa tâm trạng của hắn. Nếu lúc này trong tay hắn có bật lửa, chỉ sợ chính hắn sẽ phá giới hút thuốc.

“Thế nào còn không trở về ???” Hắn lấy điện thoại di động bấm số của nàng, không bao lâu liền phát hiện nàng tắt điện thoại.

Hắn nắm đầu tóc ngắn của mình, phiền chán tưởng nhỏ vài cái. Hắn phát hiện nếu nàng không nghĩ đến ý hắn, hắn thật đúng là một chút biện pháp đều không có. Anh Phàm có thể hay không quyết tâm rời đi hắn ??? Tựa như lúc trước hắn không để ý nàng khóc kêu cũng muốn rời đi ???

Rốt cục, trước khi bị ý nghĩ của mình hù dọa đến khủng hoảng, Anh Phàm đã trở lại.

“Anh Phàm” Hắn bước ra khỏi bóng tối, ra tiếng kêu nàng.

Nàng ngẩn ra, chìa khóa trong tay cũng rơi.

Hắn khom người nhặt lên chìa khóa, giúp nàng mở cửa ra, sau đó đi theo nàng cùng nhau đi vào, hắn mở đèn lên.

Khuôn mặt tái nhợt của Anh Phàm lập tức ánh vào mi mắt của hắn.

“Anh Phàm, chúng ta nói chuyện.” Hắn yết hầu khô ráp nói.

Sắc mặt của nàng không phải rất đẹp mắt, nhìn ra được là vừa mới khóc, ánh mắt còn hơi hơi sưng. Trong lòng hắn một trận nhói đau, dang tay nghĩ sờ mặt nàng, nàng lại né tránh.

“Ta hiện tại mệt quá, ngươi về nhà đi !!!” Nàng đem túi xách trong tay để ở bên sofa, người cũng ngã vào sofa ngồi xuống.

“Thực xin lỗi, ta cho tới bây giờ không nghĩ tới thương tổn ngươi.” Hắn không yên nhìn khuôn mặt mệt mỏi của nàng, thật muốn đem chính mình bóp chết. (TL: được đó, em ủng hộ anh ><; TT : đáng đời chưa anh, tự làm tự chịu, biết thế lúc trước hành động cho tử tế vào đi, để giờ ăn hận =.=”)

Nàng lắc lắc đầu. “Không có gì đáng để xin lỗi, lúc trước ngươi cũng không phải tự nguyện cùng ta kết hôn, ta hiện tại lại trách ngươi không giới thiệu mẫu thân cho ta biết, đó là không đúng.”

Nàng ở một quán cà phê đầu đường suy nghĩ lung tung, cũng luôn luôn nói với chính mình như vậy, nhưng là cái loại tư vị chua xót không được người xem vào mắt theo trong ký ức bừng tỉnh, nàng luôn luôn không quên được cảm giác kia.

Nàng từng truy đuổi thân ảnh của hắn lâu như vậy, thật vất vả buông tha cho. Khi gặp lại, nàng cứ ngỡ dễ dàng trở về đường cũ, nghĩ đến chính mình hôm nay chỉ chăm chú ngắm nhìn hắn trong giờ dạy của hắn, căn bản không chuyên tâm lên lớp, nàng liền cảm thấy một trận khổ sở.

Cái loại ánh mắt truy đuổi này quả thực thành bản năng của nàng, xâm nhập cốt nhục của nàng. Nhưng nàng cũng không thể nào lại quên cái loại không được để ý, tình huống khó xử này, cái loại cảm giác tràn ngập chua xót nhớ lại này. Cùng hắn gặp lại tới nay, nàng qua thật sự hạnh phúc, cơ hồ đã quên tịch mịch cùng cô đơn đã qua.

Nhưng là hôm nay, cảm giác nàng nghĩ quên đi này đã trở lại, từ từ phục sinh trong tâm trí nàng, cười nhạo nàng không biết lượng sức mình.

Nàng biết chính mình không nên như thế, nhưng là cái loại tâm tình phi thường phức tạp này, phức tạp đến nàng hiện tại không nghĩ đi đối mặt hắn.

“Anh Phàm, không cần như vậy. Ta thực sự thật xin lỗi, ta không nên đối với người như vậy, lúc trước là ta không nên, là ta làm sai rồi.” Hân vội vàng nói, rất sợ hãi nằng rồi hân càng ngày càng xa.

Hân rất muốn cùng nằng nói hân yêu nằng, nhưng là trước mắt hiển nhiên không phải là thời cơ tốt bày tỏ tình cảm.

Nằng lắc lắc đầu. “Ta không nghĩ là người sai, nhưng ta hiện tại không muốn nhìn đến người.”

“Anh Phàm” Hân chân chờ kêu, thật muốn đi qua ôm lấy nằng, ngay cả đau xót của nằng đều muốn chính mình nhận lấy.

“Người trở về đi !!!” Nằng mở cửa ra, đẩy hân ra ngoài.

“Anh.” giây giữa của hân khi nhìn đến ánh mắt mệt mỏi của nằng thì dừng lại. “Được rồi, ta đi về trước. Người trước ngủ một giấc, ta ngày mai lại đến.” Hân nói xong lại sợ nằng từ chối hân lại đến, không cho nằng cơ hội nói chuyện liền lập tức rời đi.

Anh Phàm trừng mắt đóng lại cửa nhà, ngã ngồi trên sofa, sau đó cả người đều cuộn tròn lại như con tôm lớn nằm trên sofa, cảm giác nước mắt từ trong hốc mắt chảy ra, nhiễm lên da thịt lạnh lẽo.

Vì sao cảm giác lại khổ sở như vậy đâu ??? Thậm chí so với lúc trước khi nhận hân không yêu nằng càng khổ sở !!! Là vì nằng rất chìm đắm bên trong hạnh phúc sao ??? Cho nên khi thực tế hiện ra, nằng mới có thể như thế không thể nhận sao ???

Lý trí của nằng biết không nên trách hân, nhưng là cảm tình của nằng khi biết sự tồn tại của mẫu thân hân là điều mà nằng cũng không biết, lòng nằng bị thương.

Hân ngay từ đầu liền dự tính ly hôn thôi ???

Cho nên hân đại khái cũng không có làm cho mẫu thân của hân biết hân từng cùng nằng kết hôn. Hôm nay nghe cách nói của mẫu thân hân, tựa hồ cũng không biết giữa bọn họ từng có một cuộc hôn nhân. Với hân mà nói, cùng nằng kết hôn chính là nhiệm vụ không thể không chấp hành mà thôi, một khi nhiệm vụ chấp hành xong, hân liền bỏ đi, không hề quyến luyến. Cho nên nằng lúc ấy gọi hân không cần đi, khi nằng nói không cần ly hôn, khẳng định là phi thường khó xử hân.

Nằng quên không được bóng lưng rời đi kia của hân, quên không được bước chân kiên định của hân, quên không được tuyệt vọng trong lòng mình. Yêu một người sâu như vậy, đến cuối cùng phát hiện. . . thì ra là chính mình nhất sương tình nguyện, cái loại cảm giác này thật sự là tàn nhẫn.

Hân hiện tại đối nằng cảm giác bất đồng, hân tưởng nằng ở bên người hân, lần này là hân muốn kết hôn, nhưng là nằng lại không có dũng khí không chút do dự gật đầu.

Nằng vẫn là ba năm trước cái kia Khương Anh Phàm. Mỗi bộ phận nằng còn phi thường tinh tường cảm nhận được cái loại này cô đơn tịch mịch cảm. Nằng không biết hân thích rốt cuộc là chân thật nằng, hay là hân cho rằng nằng ??? Có thể hay không có một ngày tỉnh lại, hân phát hiện chính mình kỳ thực làm, hân đối nằng kỳ thực chẳng phải chân chính cảm tình ???

Nằng rất sợ hãi.

Nằng tưởng đối với hân phát giận, phát cáu, nhưng là nằng nhớ tới ba năm trước tình huống, bỗng nhiên không dám. Nằng có cái gì tư cách đâu ???.

Nằm ở trên sofa, nằng biết chính mình đêm nay sẽ không lên giường đi ngủ. Giường đơn tuy rằng cô đơn, một người nhập miên đúng là bình thường, nhưng là làm song nhân trên giường chỉ còn lại có nằng khi, cái loại cảm giác này chỉ sợ càng cô đơn đi !!!

Chính là nằng đã rất thói quen, muốn gì đó bình thường không thể như nguyện. Nằng muốn mẹ, nhưng mẹ rất sớm liền đã qua đời. Nằng muốn ba ba bởi nằng, nhưng ba ba vĩnh viễn đều đang vội, cuối cùng vẫn là đi rồi. Nằng muốn Sở Thắc, nhưng là Sở Thắc không cần nằng, hôn nhân duy trì nửa năm, cũng chỉ là bởi vì của nằng phụ thân.

Nằng không nên lại hy vọng được đến cái gì, bởi vì kia sẽ chỉ làm chính mình thống khổ mà thôi. Nằng cũng tưởng phải làm cái tiêu sái nhân, cho dù lúc hân ngăn ngừa người yêu đều có thể vui vẻ, nhưng là nằng lại phát hiện chính mình trong khung vẫn là một Khương Anh Phàm yếu đuối.

Nằng muốn quên đi qua, nhưng đi qua một ít cảm giác cũng không buông tha nằng.

Nằng quá mệt mỏi, ngay cả nước mắt đều không chảy xuống. Nếu không có người ở bên cạnh giúp người lau nước mắt, như vậy nước mắt chỉ gia tăng ưu phiền cùng sự ngổ ngán cho mình đi?

Nằng chỉ mong chính mình có thể dừng cảm một chút, lại dừng cảm một chút.

Ngày hôm sau đi làm, công tác nhiều đến không thể tưởng được, làm cho Anh Phàm tạm thời không cần suy nghĩ đến phiền não nữa. Nằng biết chính mình không thể quên Sở Thắc, không thể tiêu sái cùng hân nói lời chia tay, tránh khỏi tương lai càng thêm đau lòng. Nhưng là tạm thời nằng còn không muốn đi đối mặt vấn đề, cho nên ngay cả điện thoại đi động đều khóa.

“Anh Phàm, họp đồng mới đã làm xong sao ??? Trước khi chúng ta đi du lịch, mọi dự án phải làm xong, chỉ còn hai ngày.” Lang Tiểu Vân gõ xao của nằng cái bàn, nhắc nhở nói.

“Hai ngày mà thôi ??? Ngày kia sẽ đi sao ???” Anh Phàm kinh ngạc hỏi.

Tiểu Vân lại tròn trố mắt. “Thứ Tư xuất phát, ngày ba bốn năm sáu, vừa khéo năm ngày. Như vậy người đã hiểu sao? Yên tâm, buổi tối hai ngày này khẳng định có người cùng người tăng ca.”

“Nha, ta đây đem hợp đồng mới đêm nay làm xong, ngày mai buổi sáng nhất định giao cho người.” Anh Phàm tính toán, biết chính mình đêm nay không thể không tăng ca.

Hơn nữa hôm nay không làm xong không được, nàng còn phải cho Tiểu Vân một chút thời gian thuyết minh kết quả cho khách hàng, không thể đem báo cáo phân tích thị trường trực tiếp quảng cho khách hàng, kêu khách hàng tự mình xem đi ???.

“Người thực sự có thể chứ ??? Ta xem cái này ít nhất cũng phải làm đến mười giờ.” Tiểu Vân thân đầu lại đây xem của nàng tiến độ. “Người hôm nay tinh thần giống như rất kém cỏi, chống đỡ đi xuống sao ???”.

“Ấn, ta ngày hôm qua không ngủ được.” Anh Phàm nhu nhu ánh mắt, che giấu chính mình mệt mỏi. Hôm nay buổi sáng nàng vẫn là chườm túi nóng, khiến cho mắt bớt phù sưng đau.

“Gọi Sở tiên sinh nhà người kiểm chế một chút, người cũng là phải đi làm. Vẫn là nghĩ đến có năm sáu ngày không thấy được người, liền chịu không được ly biệt ???” Tiểu Vân ái muội đẩy nàng một chút.

Anh Phàm mặt lúng túng không nói lời nào. Tiểu Vân không biết Sở Thác ngày hôm qua căn bản không ở cùng nàng, theo hần cùng nàng sống chung đến nay, đây là lần đầu tiên.

Hoàn hảo Tiểu Ngô từ bên ngoài mang theo một túi lớn đồ ăn, giải vây cho nàng.

“Các vị, bên này có một chút lương thực, người muốn tăng ca chính mình động thủ nha !!!” Tiểu Ngô hô.

Nhóm đồng sự nghe thế liền hoan hô một tiếng, cơ hồ toàn chạy tới đầu nhập vào đóng đồ ăn, Anh Phàm vẫn như cũ ngồi trên ghế, cũng không có khẩu vị gì, chính là Tiểu Ngô lại hướng nàng kêu: “Đúng rồi, Anh Phàm, có người ở dưới lầu chờ người, người chạy nhanh đi xuống.”

Anh Phàm cứng đờ, ngưng thanh hỏi: “Ai ???”

“Chính là tiên sinh mỗ bảo hiểm a, chẳng lẽ người còn có tình yêu khác ???” Tiểu Ngô nhún nhún vai, truyền đạt thông báo rồi quay trở lại chỗ làm việc.

Anh Phàm chần chờ, rất muốn kêu Tiểu Ngô đuổi Sở Thác đi, nhưng là Sở Thác từ Tiểu Ngô đã biết nàng ở tại công ty, nàng lại không đi xuống, hần có thể hay không chạy đi lên ???

Tiểu Vân tựa hồ phát hiện do dự của nàng, nhìn nàng một cái. “Không muốn gặp thì tìm người xuống bên dưới đuổi hần đi.”

Anh Phàm cau mày, lắc lắc đầu. “Lang tử, ta đi xuống một chuyến, đợi chút sẽ về đến đem công tác làm xong”

Tiểu Vân chưa nói cái gì, Anh Phàm liền đứng dậy đi hướng thang máy, không bao lâu nàng đã đi xuống đại môn của công ty. Quả nhiên xa xa liền nhìn đến thân ảnh nóng hổi của Sở Thác, hần ở trước cửa đi qua đi lại, cùng bộ dáng tiêu sái ngày thường của hần khác xa nhau.

Nàng nhìn thân ảnh của hần ngăn người, cảm xúc vạn phần phức tạp. Cho dù là đối bóng lưng của hần, nàng đều như thế quyến luyến, như vậy nàng làm sao có thể chịu được mất đi hần ??? Chẳng lẽ thực sự đáp ứng đề nghị của hần, cùng hần kết hôn sao ??? Nàng có thể như vậy không hề băn khoăn lại lần nữa bước vào hôn nhân sao ??? Nàng không đủ sức lại một lần nữa mất đi hần rồi...

Đang lúc nàng lo lắng có nên hay không kêu hần, hần xoay người nhìn đến nàng.

“Anh Phàm !!!” Hần cất bước tiến lên, vẻ mặt lo lắng khó nén. “Thế nào không mở di động ??? Ta gọi cả một ngày, vốn muốn gọi đến công ty của người, sợ quấy rầy đến công tác của người.”

“Sao người lại tới đây ???” Nàng không biết cảm giác chính mình, nhìn đến hần nàng thật cao hứng, nhưng lại có chút không muốn đối mặt với hần.

“Anh Phàm, Anh Phàm.” Hần nhìn chằm chằm nàng, sau đó liên tục thấp giọng gọi tên của nàng, rốt cục chịu không được cất bước về phía trước, đem nàng kéo vào trong lòng. “Không cần thương tâm, không cần theo ta tức giận, ta đem qua ngay cả ngủ cũng không ngủ được, ta nhanh điên rồi.”

Nàng không có gãy dựa, cũng không có ôm lại hần, chính là tựa vào trong lòng của hần, chậm rãi nhắm mắt, dường như nghỉ ngơi, quên đi đêm qua cô đơn cùng tịch mịch.

“Ta. Chính là cần một chút thời gian.” Nàng khô ráp nói,

“Ta cho người thời gian, nhưng là ngàn vạn đừng nghĩ phải rời khỏi ta.” Hần buộc chặt cánh tay. “Ta thực không nghĩ rời đi, đáng giận !!! Đáp ứng ta, chờ ta trở lại, xin người phải chờ ta trở về.”

“Người muốn đi đâu ???” Nàng đẩy ra hần, hoang mang nhìn hần,

“Ta phải đi Los Angeles, vấn đề độc quyền của công ty xảy ra chút vấn đề, ta phải tự mình đi qua xử lý. Nhanh thì hai, ba ngày, chậm thì có thể lâu hơn một chút. Ngươi không cảm thấy di động, để cho ta tìm được ngươi, được không ???” Hấn thực sợ hãi sau khi trở về phát hiện nàng đã chạy mất người. Tuy rằng biết chính mình sợ hãi có chút buồn cười, nhưng hấn thật sự thừa nhận không nổi kết cục đó.

Đột nhiên nghe được tin tức hấn phải rời khỏi, nàng cũng bắt đầu cảm thấy không ổn, còn chưa có tách ra mà đã bắt đầu tưởng niệm! Nếu sớm biết rằng là như thế này, ngày hôm qua có phải hay không không nên đuổi hấn đi?

“Ân, ta sẽ mở di động. Chính ngươi cần thận một chút, hiện tại phải lập tức đi sân bay sao ???” Nàng nấp máy miệng, liếc đi mặt mày không đành lòng. Nàng không nghĩ lúc này rằng buộc hấn, làm cho tâm tình hấn còn có gánh nặng.

“Đúng vậy, bởi vì thời gian cấp bách, ta chỉ có thể trực tiếp lại đây tìm ngươi. Chờ ta trở lại, chúng ta mới từ từ nói chuyện, được không ???” Hấn nắm lấy tay nàng, chậm chạp không nghĩ buông ra.

“Ân, ngươi không cần quan tâm ta, ta có thể chiếu cố chính mình. Không phải đang gấp rút sao ??? Ngươi vẫn là đi mau, bằng không không kịp lên máy bay.” Nàng thúc giục hấn, nhưng trong mắt hiện lên tia không đành lòng khó giấu.

Hấn cúi đầu hôn nàng, tiếc nuối không đành buông ra nàng, sau đó mới xoay người lên chiếc xe hơi màu đen đang chờ bên đường.

Xe nhanh chóng ly khai, nàng nhìn bóng xe rời đi, đáy lòng đã bắt đầu nhớ hấn.

Sở Thác đi nước Mỹ, mỗi ngày đều sẽ gọi một cuộc điện thoại cho nàng, nhưng nàng phát giác chính mình thật sự rất nhớ, rất nhớ hấn. Sớm biết rằng hấn phải đi, ngày đó sẽ không cùng hấn giận dỗi.

Liên tiếp hai cái buổi tối, nàng đều bận rộn chuyện của công ty, tăng ca đến khuya. Ngày thứ ba, cũng chính là thứ Tư, toàn bộ nhân viên trong công ty tự lái xe, bắt đầu chuyến du lịch năm ngày. Mà Anh Phàm dọc theo đường đi cũng không nói gì nhiều, mọi người cho rằng nàng tăng ca mệt muốn chết rồi, kỳ thực nàng là đang nhớ đến Sở Thác.

“Anh Phàm, ăn một chút gì đi, ngươi đã đủ gầy, đừng giảm béo.” Đồng sự mở chuyện.

Hiện tại một đám người đang ở bờ biển cát vàng nướng thịt, có người đang chơi đùa sóng biển. Công ty bọn họ du lịch thật thoải mái, có người chuẩn bị xe, có hành trình dự định, nhưng là đi một chút thì ngừng, muốn chơi liên chơi, muốn đi thì đi. Anh Phàm đem chiếc xe mới mua của mình làm phương tiện giao thông, nhưng là lấy tinh thần an toàn là trên hết, nàng không có tự mình lái xe.

“Cảm ơn.” Anh Phàm tiếp nhận đồng nghiệp đưa đến một xâu thịt nướng, khẽ cắn một ngụm.

“Uy, các ngươi ai mang theo di động ??? Cho ta mượn gọi một cuộc điện thoại.” Hai chân đang ngâm trong nước, Tiểu Ngô hướng mọi người ở trên bờ cát hô.

Rất nhiều người đều lắc lắc đầu, người chơi với nước khẳng định cũng chưa mang, nhưng những người đang phụ trách nướng thịt cũng không để ý Tiểu Ngô. Anh Phàm đành đi đến phía trước, xuất ra di động của mình.

“Ta cho ngươi mượn đi !!!” Nàng chân trần, bước từng bước đi qua, đứng trên cạnh đưa di động cho Tiểu Ngô.

“Cảm ơn !!!” Tiểu Ngô cảm kích hướng nàng nháy mắt mấy cái. “Chờ một chút, ta lập tức trả lại ngay.”

Vì thế Anh Phàm đứng ở trong nước, ăn thịt nướng, chờ hấn. Tiểu Ngô quả nhiên nói nói mấy câu liền cúp máy.

“Trả lại cho ngươi, cảm ơn !!!” Hấn đưa di động ra.

“Chờ một chút.....” Anh Phàm vốn muốn đưa tay cầm lại, lại nhìn đến tay mình dính tương cà, nàng xoay người dùng nước biển rửa tay, còn chưa đứng dậy, liền nhìn đến di động từ trong tay Tiểu Ngô rơi xuống biển.

“A !!!” Tiểu Ngô giống một con tôm nhảy, ở chỗ cạnh nhảy tới nhảy lui. “Ta nghĩ đến ngươi đưa tay bắt lấy, làm sao bây giờ ??? Xong đời !!!”

Hai người vội vội vàng vàng ở trong nước tìm di động, đương nhiên di động đã bị nước vào, ngay cả mở máy cũng không được.

“Ngu ngốc Tiểu Ngô, ngươi muốn gọi điện thoại thì không thể đi lên bờ sao ??? Ngươi xem ngươi, đem di động của Anh Phàm làm hỏng rồi.” Tiểu Văn trừng liếc mắt Tiểu Ngô một cái.

“Này..... Thực xin lỗi thôi! Bởi vì quá nóng, ta không nổi rời khỏi nước biển.” Tiểu Ngô lắc lắc một tấm mặt, tràn ngập xin lỗi chuyển hướng Anh Phàm “Anh Phàm, ta sẽ mua cái khác đền cho ngươi, thực xin lỗi.”

Anh Phàm lắc lắc đầu. “Ta cũng không đúng, nếu ta không khom người rửa tay, cũng sẽ không như vậy. Chính là hiện tại di động hỏng rồi, trên đường không biết có hay không cửa hàng điện thoại, có thể mua một cái khác.”

Sở Thác mỗi ngày đều sẽ gọi điện thoại cho nàng, nếu nàng không có di động, như thế nào tiếp điện thoại của hấn ??? Nhưng, nàng đã đem số di động của hấn quên mất, chỉ chép vào điện thoại lại không chép vào sim máy, nếu có mượn điện thoại của đồng nghiệp cũng không thể gọi cho hấn. Đương

nhân nàng có thể mượn đi động người khác, chờ Sở Thác gọi cho nàng, nhưng là không thể cả ngày cầm đi động của người khác dùng, chỉ vì chờ một cuộc điện thoại không biết khi nào thì gọi có về không được đi.

Mà đi động này đã ngấm nước biển, chỉ sợ là không có khả năng dùng lại được.

“Anh Phàm, đừng để ý đến hần, cho hần bồi thường đi, Tiểu Ngô vốn là quá sợ ý.” Tiểu Vân lên tiếng.

“Không sao !!!” Anh Phàm không nghĩ mọi người mất hứng, nhìn Tiểu Ngô cười cười. “Chúng ta đến ăn thịt nướng đi !!!”

Nàng cũng không muốn cho tiểu Ngô bồi thường đi động cho nàng, nàng biết tiền lương của Tiểu Ngô cũng không nhiều lắm, mà điện thoại của nàng trị giá ít nhất cũng một vạn đồng đi, nếu đến đi động cho nàng, tháng này hần chỉ sợ hội sống thực vất vả. Tiền đổi nàng mà nói không phải chuyện khó khăn, hiện tại chỉ là không thể nhận được điện thoại của Sở Thác nên có vẻ ảo não.

Nàng đến bây giờ cũng chưa cùng Sở Thác nói chuyện nàng cùng đồng nghiệp đi du lịch, ngày đó nàng vốn muốn nói, kết quả không biết bị đề tài gì chuyên hướng, tắt điện thoại xong mới nhớ là quên nói. Nguyên bản cũng nghĩ đến gọi lại, nhưng nàng cảm giác hần bẽ bộn nhiều việc, cuối cùng vẫn là không gọi. Dù sao, đến khi hần trở về Đài Loan, nàng chắc cũng đã về Đài Bắc. Ngày hôm qua Sở Thác nói hần cần hơn ba ngày nữa mới trở về, mà bọn họ thì ngày kia sẽ trở về Đài Bắc.

Dù vậy, Tiểu Ngô vẫn là bị những người khác mắng đến không thể ngẩng đầu lên nữa.

Chuyến du lịch tiếp tục, nhưng là dọc theo đường đi này cũng chưa nhìn đến nơi có thể mua đi động. Nguyên bản những người khác muốn vì nàng vòng vào nội thành đi tìm, lại bị nàng ngăn trở.

“Dù sao chúng ta ngày mai sẽ tới Khẩu Đỉnh, bên kia thực nóng nực, khẳng định sẽ mua được, mọi người không cần lo lắng, một, hai ngày không đi động cũng sẽ không như thế nào.” Anh Phàm cười cười nói.

Tiểu Vân vụng trộm đẩy nàng một chút. “Sớm biết như thế, người hần là cùng hần đi nước Mỹ mới đúng, hiện tại cũng không cần nóng ruột nóng gan như vậy.”

Anh Phàm đỏ mặt, ảo não đẩy trở về. “Ta cùng hần đi nước Mỹ làm gì ??? Đây là kỳ nghỉ du lịch của ngành chúng ta, là phúc lợi của ta nha.”

“Được rồi, xem ra kỳ nghỉ sang năm của ngành chúng ta phải hỏi trước lịch làm của Sở tiên sinh.” Tiểu Vân thần bí nói.

“Vì sao ???” Anh Phàm hỏi.

“Làm cho hần tham gia a, để người khỏi tiếp tục thất hồn lạc phách.” Tiểu Vân chế nhạo.

“Ta nào có thất hồn lạc phách ??? Ta rất tốt.” Anh Phàm rụt bả vai. “Đúng rồi, lần trước cá cược thua, đêm nay mời đi, muốn ăn cái gì ??? Đại tiệc hải sản ???”

“Hào, liền ăn đại tiệc hải sản, ăn hết tiền của người luôn.” Tiểu Vân đắc ý nói. “Dù sao người người cứ đi đòi tiền của hần lại, chính hần hại người thua.”

Nói đến đây, Anh Phàm đã nghĩ đến bữa tối đó, Sở Thác nói muốn cùng nàng cả đời. Đột nhiên, nàng rất nhớ hần.

Mấy ngày nay nàng thường ở trong xe ngăn người, suy nghĩ một lần những gì hai người đã từng trải qua, nàng cũng dần dần nhận rõ tình cảm của chính mình.

Kỳ thực nói trắng ra nàng chính là cảm thấy bị thương, cảm thấy khó chịu đi !!!

Hần trước kia đối đãi cùng hần kết hôn, Anh Phàm, không tốt, xử lý không đủ thích đáng, ngay cả kết hôn cũng không thông báo cho mẫu thân của mình biết, nên tức giận hần là không phải nàng, mà là mẫu thân của hần mới đúng.

Từ sau khi gặp lại, hần đối với nàng chưa từng có lãnh đạm hoặc bỏ mặt, cả quá trình gặp lại hần luôn kiên nhẫn cùng nàng đến với nhau, cho dù là ngay từ đầu, thời điểm nàng còn kháng cự hần. Nàng có thể cảm giác được hần thay đổi, cũng có thể cảm giác được hần đối nàng không muốn xa rời. Cho dù hần còn chưa có yêu nàng, không có giống nàng thương hần nhiều như vậy, như vậy về sau hần cũng sẽ làm được như thế.

Cho nên nàng cần gì vì sự tình trong quá khứ mà tra tấn chính mình, làm cho chính mình nhớ lại những ngày đau khổ kia làm gì? Chuyện đã qua thì cho nó qua, hiện tại cũng không giống như ba năm trước. Nàng biết chính mình không thể từ bỏ hần, đã thế thì cần gì làm khó lẫn nhau?

Nàng quyết định chờ Sở Thác trở về, nàng sẽ nói với hần, nếu hần không hối hận, nàng nguyện ý lại cùng hần kết hôn một lần nữa. Dù sao không phải mỗi người đều lại có một lần nhân duyên nữa, nàng nguyện ý quý trọng sự an bài của ông trời, để đoạn tình cảm này có một kết thúc tốt đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phải Vợ Trước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Buổi tối ngày cuối cùng, đoàn người bọn họ đi đến Khẩn Đình, dự tính ở lại một đêm cuối trong hành trình du lịch.

Buổi tối sau khi mọi người đem hành lý để ở nhà trọ, liền cùng nhau đi ra ngoài ăn cơm.

Đêm qua mọi người ăn một bữa đại tiệc hải sản xa hoa, là Anh Phàm mời khách. Tối hôm nay, mọi người nói muốn họp lại mời Anh Phàm ăn cơm, làm cho nàng cảm thấy thực ấm áp. Kết quả sau khi cơm nước xong, mọi người lại đi Pub uống rượu, nháo đến rất khuya mới trở về nhà trọ.

Mới định đến cửa nhà trọ, mọi người liền ngăn cả người.

Tên kia ngâm điều thuốc, ở cửa nhà trọ đi tới đi lui, giống một con gấu táo bạo, thoát nhìn thực quen mắt.

“Sở..... Sở Thác ???” Anh Phàm kinh ngạc kêu.

Sở Thác mặc một chiếc áo somi màu đen, áo sơ mi có vài cái nút vẫn chưa gài, tay áo cuộn lên, lộ ra cánh tay cường tráng, đầu tóc ngắn ngày xưa gọn gàng, nay có phần rối loạn. Râu cũng dài ra vì hai ngày chưa cạo, trong ánh mắt tràn ngập tơ máu.

“Trời ạ, Anh Phàm” Hấn bước một bước dài, đem nàng kéo vào trong lòng. “Ngươi đã chạy đi đâu ??? Ta nghĩ rằng tìm không thấy ngươi !!!”.

“Ngươi..... Thế nào đã trở lại ??? Không phải nói còn một, hai ngày mới có thể kết thúc sao ???” Khuôn mặt nàng dựa vào lồng ngực đang đập mạnh của hấn, vẫn là cảm giác thực không chân thực.

“Ta bị ngươi làm sợ hãi, trước bỏ lại hết công tác, quay trở lại.” Hấn vẫn như cũ ôm chặt nàng, kiên trì không buông tay.

Anh Phàm là thực thích hấn ôm, nhưng bọn hấn hiện tại đứng ở trước cửa nhà trọ, mà nhóm đồng sự của nàng chính là một mặt hứng thú nhìn xem bọn họ.

“Đợi chút, chúng ta đổi địa điểm nói chuyện.” Anh Phàm khẽ đẩy hấn ra.

Sở Thác lúc này mới buông nàng ra, quả nhiên phát hiện có một đồng trông mắt nhìn chăm chăm bọn họ, hấn nhất khép mi, dường như là quái vật đang bị triển lãm.

Tiểu Vân cười cười đi lên phía trước. “Đi trong phòng nói đi !!! Anh Phàm, ta đến quầy tiếp tân đăng kí thêm một phòng, phòng của chúng ta cho ngươi sử dụng. Ách, chi phí ngoài dự toán đương nhiên do ngươi chi trả.”

Sở Thác cảm kích nhìn Tiểu Vân liếc mắt một cái. “Không thành vấn đề, cảm tạ.”

“Được rồi, các vị, trở về phòng của các ngươi ngủ đi !!!” Tiểu Vân lên tiếng đuổi những người khác đi, không bao lâu đám đông đã tán ra.

Tiểu Vân trở lại phòng trọ dùng chung với Anh Phàm, sau khi lấy hành lý, liền đem không gian lưu lại cho đôi tình lữ có nhiều lời muốn nói này.

Cửa vừa đóng lại, Anh Phàm đã nghĩ mở miệng hỏi rõ ràng, vì sao hấn biết tìm đến Khẩn Đình này. Nhưng là nàng mới hé miệng, ngay cả vấn đề cũng chưa hỏi ra miệng, Sở Thác liền ôm cổ nàng, nhiệt liệt hôn nàng.

“Trời ạ, thật là ngươi. Ngươi không biết, hai ngày này, ta là thế nào qua.....” Hấn hôn như mưa sa vào mặt của nàng, nụ hôn mang theo nồng đậm tình cảm tưởng niệm, công kích tới nàng.

Nàng rất nhanh hòa tan, từ khi hấn đi nước Mỹ cho tới hôm nay đã hơn năm ngày, tưởng niệm của nàng so với hấn cũng không thiếu.

“Thác, ta rất nhớ ngươi !!!” Nàng ôm lấy cổ của hấn, khẩn thiết đáp lại hấn hôn.

Đáp lại của nàng giống như là loại cổ vũ, tay hấn nhanh chóng đẩy ra quần áo của nàng, cố gắng muốn gần sát càng nhiều da thịt quang lỏa của nàng.

Hấn xé rách áo somi của nàng, nàng cũng đem áo sơ mi của hấn, kéo xuống dây nịt của hấn, trong thời gian ngắn, cả hai người đều bận rộn, bốn cánh tay ôm vào nhau càng chặt.

Nàng cười khanh khách ra tiếng, hấn liếc mắt trừng nàng một cái, rõ ràng dùng sức đem nút thắt kéo xuống, đưa tới nàng kinh hô.

“Sở Thác !!!” Nàng hô nhỏ, xem áo somi của mình bay nhanh, ly khai thân thể. Sau đó nàng ảo não liếc mắt trừng hấn một cái, cũng động thủ muốn ném đi áo somi của hấn, bất đắc dĩ khí lực quá nhỏ, căn bản không thể giống hấn dễ dàng cởi bỏ. “Chán ghét !!!”.

“Ha ha !!!” Hấn thấp thỏm tiếng cười chấn động ngực, vươn tay trợ giúp nàng kéo mở áo somi của mình, rất nhanh nút thắt áo sơ mi của hấn cũng hư. “Như vậy vui vẻ thôi ???” Hấn dung túng cười cười.

Nàng hướng hân lộ ra một nụ cười ngọt ngào, sau đó cúi người hôn lên ngực quang lỏa của hân. Da thịt của hân bóng loáng mà có co dãn, cơ bắp ngực rắn chắc cũng làm cho ngón tay của nàng yêu say đắm qua lại vuốt ve, chộc hân liền tiếp hít thở không thông.

Hân đẩy ra bra của nàng, một tay nắm lấy đầy đà tròn trịa của nàng trong tay, bắt đầu đáp lại nhiệt tình của nàng. Không bao lâu, liền đòi nàng xin tha thứ.

“Sở Thác.” Nàng đối hân khinh ngâm.

“Anh Phàm, ta chờ không được.” Tay hân tham tiến lần váy của nàng, đụng đến cái mông mềm mại.

Nàng hừ nhẹ dựa vào hân, tình tường cảm giác được dục vọng của hân dâng trào, nóng lòng muốn thử.

Hân kéo quần lót của nàng, cũng cỡi ra dây lưng của mình, sau đó hân ôm lấy nàng, làm cho nàng ôm lấy thắt lưng của mình. Nàng cả người nằm tại trên người của hân, hai tay ôm gáy của hân, nơi mềm mại nấn cảm nhất dựa vào trung tâm dục vọng của hân, khiến cho cả người từng trận sợ run.

Nàng thấp giọng kêu tên của hân, hân một cái gằm nhẹ, nhanh chóng tiến công, làm cho chính mình vọt vào bên trong của nàng, cùng nàng chặt chẽ kết hợp.

“Anh Phàm. Anh Phàm của ta.” Hân cúi đầu hôn cái trán của nàng, thả lỏng ở tại chỗ sâu của nàng, cảm giác được nàng ôn nhu vây quanh.

Hơi thở của nàng dần dần thoát phá, khuôn mặt tựa vào bả vai quang lỏa của hân, cảm giác được chính mình phi thường yếu ớt.

Sau đó hân bắt đầu ở bên trong nàng lướt động, ngay từ đầu là chậm nhịp, thẳng đến hồ hấp của nàng đi theo nhanh hơn, tay nàng nắm chặt cơ bắp phía sau bả vai của hân, hân dần dần nhanh hơn tốc độ, đem lẫn nhau đẩy đến đỉnh cao.

Nàng cảm giác được chính mình được lý giải, cảm giác được chính mình bị phóng thích.

Hơi thở của hân có mặt khắp nơi, giống trong trí nhớ vậy, làm say lòng người.

Nàng nhắm mắt lại, để khoái cảm mãnh liệt lan tỏa khắp toàn thân, cảm giác chính mình đang trong trong một trận hòa diễm nhanh nổ mất. Sau đó dư vị nổ mạnh kia chưa qua, một cảm giác hoa mắt đánh tới. Cuối cùng, nàng chỉ có thể làm cho chính mình hoàn toàn giải thoát, phiêu phù ở trạng thái không trọng lực, hư thoát một hồi.

Hân ôm nàng thờ dốc, cứ như vậy đem nàng ôm lên giường, làm cho nàng nằm tựa vào lồng ngực của hân.

Sợi tóc Anh Phàm buông xỏa, rơi trên lồng ngực quang lỏa tạo thành hình ảnh tuyệt mỹ, hân nhin không được đùa với tóc của nàng, quấn quanh ngón tay.

“Ngươi còn chưa nói, tại sao về trước thời gian a ??? Lần trước ngươi không phải nói còn phải vài ngày mới xử lý xong công việc sao ??? A, ngươi làm sao mà biết ta ở Khẩn Đình ???” Nàng theo trong ngực hân ngẩng đầu lên.

Hân lộ ra một chút cười khỏ. “Ngươi vì sao không mở máy ??? Ta thiếu chút bị ngươi làm điên rồi.”

Nàng nghe vậy nhúu mày. “Ta vừa mới mở máy a, thời điểm đi ăn cơm rồi cục tìm được một cửa hàng di động, ta mua di động mới. Hôm kia di động không cẩn thận rơi xuống biển, trên đường lại không chỗ nào bán, đành phải tiếp tục chuyến du lịch.”

“Vậy ngươi không gọi điện thoại thông báo cho ta sao ??? Biết ta gọi điện thoại cho ngươi không được, có bao nhiêu khăn trương sao ??? Ngay từ đầu lo đến, kế tiếp mỗi lần gọi cũng chưa bắt máy, ta quả thực sắp nổi điên, ta lại không ở Đài Loan, không thể lập tức đi tìm ngươi.” Hân nhắc tới một đoạn này, hiện tại nghĩ đến còn cảm thấy dày vò.

Hân từng kết giao qua rất nhiều bạn gái, hân chưa từng để ý qua các nàng ??? Nếu bạn gái của hân mất tích, hân nhiều lắm nhún nhún vai, coi như đối phương lười chia tay. Nhưng là Anh Phàm bất đồng, hân trước tiên đã nghĩ đến nàng khả năng chịu không nổi, rồi đi hân. Hân rất sợ hãi, khi trở lại Đài Loan nàng đi mất.

Hân thấy qua nàng sợ hãi bùng tình trong giấc mộng, biết trong lòng nàng vẫn không có cảm giác an toàn, dù sao giữa bọn họ đã từng có đoạn hôn nhân hữu danh vô thực, chịu khổ là nàng. Hân nghĩ tới sẽ đối nàng hảo, làm cho thời gian chôn vùi đi những bất an kia, nhưng là nàng có thể hay không chờ không kịp hân đối với nàng tốt, rồi cục chịu không nổi, quyết định muốn kết thúc cuộc tình này ???.

Cái loại lo sợ nghi hoặc này khiến cho tâm tình của hân rối rắm, thậm chí không có tâm trí công tác, rồi cục sau một ngày không có tin tức của nàng, hân vội vàng bỏ lại công tác, liền đón chuyến bay sớm nhất, bay trở về Đài Loan.

“Ta không nhớ được số điện thoại của ngươi, ngươi cài đặt nhiều số điện thoại khẩn cấp như thế, khiến cho ta ngay cả nhớ một chữ số cũng không cần thì có thể gọi cho ngươi. Cho nên di động vừa hư, ta căn bản không có biện pháp đánh cho ngươi. Ngươi. Nghĩ ta đi đâu ??? ” Nàng hoang mang hỏi. “Ta là một người trưởng thành, không cần lo lắng như vậy.”

“Ta nghĩ ngươi. bỏ đi.” Hân có chút ngượng ngùng nói.

“Bỏ đi ???!” Nàng trừng lớn mắt. “Ngươi là nói ngươi đã cho ta..... Ta... bỏ ngươi ???” Nàng lấp bắp nửa ngày, vẫn là nói không nên lời, bởi vì rất chán kinh rồi.

Hắn làm sao có thể cho rằng nàng bỏ hắn ???.

“Không thể trách ta nha, thời gian trước chúng ta có chuyện không vui, ta sợ ngươi suy nghĩ một chút cảm thấy theo ta cùng nhau quá mệt mỏi, quyết định rời đi ta.” Hắn lúc ấy lo lắng đến không được, hiện tại nói đến đã có điểm ngượng ngùng, chính mình tựa hồ thực sự phản ứng quá mức.

“Ta.....” Nàng há miệng thật lớn, sau đó lại hợp lại. “Ta không có khả năng bởi vì chuyện nhỏ đó mà rời đi ngươi nga. Lúc ngươi rời đi, ta đều đáp ứng là chờ ngươi trở lại a !!! Đều do ta, di động không cẩn thận làm hỏng rồi, lại không kịp thời báo cho ngươi. Ngươi là bỏ lại công tác trước chạy về Đài Loan đi ???”

Xem hắn gật đầu, nàng không thể tin. Sờ Thác nàng biết trước kia, là một tên cuồng công tác !!! Làm sao có thể vì gọi điện thoại tìm không thấy nàng mà bỏ lại công tác đâu ??? Nói sau, hắn vội vàng đi nước Mĩ một chuyến, sự tình khẳng định thực nghiêm trọng lại thực khẩn cấp đi, thế nào có thể cứ như vậy trở về ???.

“Vậy ngươi không giận ta ???” Hắn nhẹ giọng hỏi, đem mặt nàng nâng lên, cẩn thận xem phản ứng của nàng.

Nàng lắc lắc đầu. “Ta vốn không có tức giận, ta chỉ là..... Chính xác mà nói là tâm tình không tốt.”

“Tâm tình không tốt ???” Hắn nhún mày.

“Àn.” Nàng có chút ngượng ngùng, lại đem mặt giấu trong ngực của hắn. “Kỳ thực ta luôn luôn đều có điểm lo lắng, lo lắng ngươi có một ngày sẽ phát hiện ta cùng ba năm trước cũng không có gì khác nhau, lo lắng ngươi bị ta hấp dẫn là một loại ảo giác, lo lắng ngươi ngày nào đó tỉnh lại, sẽ phát hiện ngươi thích cái kia dừng cảm, kiên cường Khương Anh Phạm cũng không tồn tại.”

“Lo lắng ??? Trời ạ, chúng ta thật là một đôi tình nhân không có cảm giác an toàn.” Ngón tay hắn vuốt tóc nàng, nhẹ giọng thở dài.

“Đúng vậy.” Nàng nhìn hắn ngại ngùng cười. “Ngày đó ta phát hiện ngươi cư nhiên có mẫu thân, ta cảm thấy trước kia chính mình rất ngốc, rất buồn cười. Bởi vì có thể cùng ngươi kết hôn, ta thực vui vẻ, ta hy vọng có một ngày ngươi hội chậm rãi thích ta, giống như ta thích ngươi. Nhưng là khi đó ta tình tường nhìn đến Khương Anh Phạm đơn phương lưu luyến si mê, cảm thấy..... rất đau thương, cũng rất mất mặt.”

Hắn kéo xuống bờ vai của nàng, ở nàng bình thân tự thuật, cảm thụ được đến đau thương của nàng.

“Kỳ thực ta chỉ là không vượt qua được chính mình. Nhưng là cảm xúc gần đây, hơn nữa cái loại cảm giác không có an toàn này khiến ta bỗng nhiên không có tự tin. Ngươi không biết ta khi đó rất muốn đối với ngươi phát giận, xấu lắm, nhưng là ta không dám.” Trong lời nói của nàng mang theo nhân nhật phiền muộn.

“Vì sao ??? Ta khi đó cũng hy vọng ngươi đối ta phát giận, tốt hơn nhiều so với ngươi đem chính mình nhốt tại trong phòng. Ta rất lo lắng ngươi không bao giờ nữa để ý ta, ngày đó kỳ thực không nghĩ rời đi ngươi, nhưng là ta nhìn đến ngươi như thế mệt mỏi.....”

“Ta không biết chính mình có hay không có cái tư cách kia, phát giận, xấu lắm, tùy hứng, là đặc quyền của những người yêu nhau. Khi đó ta do dự, hoài nghi, cũng bởi vậy tâm tình càng kém. Nhất thời không biết thế nào đối mặt ngươi, đành phải trước cho ngươi đi.” Nàng thân thủ vòng ôm lấy hắn.

“Vì sao nói không có tư cách ??? Chẳng lẽ ngươi đã không yêu ta ???” Hắn kéo nàng đứng dậy, phi thường nghiêm túc bẽ khuôn mặt của nàng đối diện mình hỏi.

Nàng sùng sốt một chút, lắc lắc đầu.

“Ta nghĩ ta chưa từng có định chỉ yêu ngươi.” Ánh mắt nàng ôn nhu lưu lại ở trên người hắn.

“Anh Phạm.” Hắn ngó nghiêng nhìn nàng, thật sâu nhìn vào chỗ sâu trong ánh mắt của nàng. “Một khi đã như vậy... như vậy ngươi còn có tư cách đối ta phát giận, xấu lắm, đùa giỡn tùy hứng, bởi vì ta..... cũng yêu ngươi.”

Nàng nghe đến tiếng nói trầm thấp thổ lộ ra tin tức, nhìn khuôn mặt của hắn chứa đựng ôn nhu cùng tình yêu, hốc mắt nàng dần dần ẩm ướt, sau đó nàng nhẹ giọng khóc lên.

Nước mắt của nàng làm cho khuôn mặt hắn đang tươi cười lập tức biến sắc, nhanh chóng nắm lấy cánh tay của nàng, ngữ khí khẩn trương hỏi: “Tại sao lại khóc ???”

Nàng cúi đầu xuống mảnh liệt lắc đầu.

“Làm sao có thể không có ??? Ngươi chính là khóc a !!!” Hắn vẫn là không hiểu, vẫn muốn nàng nói ra nguyên nhân.

Nàng nhanh chóng khịt khịt mũi, lau đi nước mắt, lộ ra một chút lúm đồng tiền ngại ngùng. “Ta chỉ là..... Cảm thấy giống như đang nằm mơ. Trước kia ta cứ nào hy vọng nghe câu này, nhưng là về sau ta buông tha cho, không nghĩ tới..... Không nghĩ tới sau khi chúng ta ly hôn, cư nhiên còn có cơ hội gặp nhau.”

“Trời ạ !!!” Hân thở hắt ra. “Ngươi làm ta sợ muốn chết.”

Nàng xem hân liếc mắt một cái, xả ra tươi cười. “Nguyên lai ngươi cũng sẽ bất an ??? Ngươi thực sự sợ ta chạy trốn sao ???”

Hân bị hỏi càng phát quần bách. “Vô nghĩa, ngươi lại không chịu đáp ứng kết hôn, ngày đó lại đem ta đuổi đi, ta có thể nghĩ như thế nào ??? Ta chẳng lẽ sẽ không có nguy cơ ý thức sao ???”

“Ngươi. Thực sự nghĩ lại cùng ta tái hôn sao ???” Nàng nhẹ giọng hỏi.

“Là chân chính kết hôn. Lần trước chúng ta chỉ có đi công chứng, không có đãi tiệc, không có áo cưới, cái gì đều không có. Lúc này đây ta cái gì cũng không nghĩ tính lược, muốn một hôn lễ hoàn toàn chính chính.” Hân đem nàng kéo vào trong lòng. “Cho nên ngươi đáp ứng ta sao ???”

Mặt nàng tựa vào lồng ngực của hân, nghe tiếng tim đập cường kiện hữu lực của hân. “Chỉ cần ngươi xác định người yêu của ngươi là ta, ta đây liền nguyện ý lại thử một lần.”

Hân ngậy người hai giây, sau đó mới trừng lớn mắt, đem nàng ôm lấy, ở giường trên giường xoay quanh. “Ha ha ha !!! Ngươi đáp ứng rồi !!!”

“Sở Thác !!!” Nàng kinh hoảng hô, hai tay ôm chặt hân.

Không nghĩ tới chân của hân câu đến drap, bỗng nhiên cứ như vậy ôm nàng ngã đi xuống, cũng may ngã ở trong chăn bông nên cũng không đau.

“Ai nha !!!” Nàng rên rỉ, di chuyển thân mình bị hân đặt dưới thân thể. “Đề nặng ta !!!”

“Biến sao ???” Hân có ý hơi chút đứng dậy, cúi đầu nhìn về phía bộ ngực của nàng. “Àn, giống như có một chút biến, ta đến giúp ngươi—” Hân nói xong liền cúi người hôn lên nụ hoa trước ngực nàng.

Nàng đỏ mặt đẩy hân ra.

Hân vốn định trơ mặt ra tiếp tục trộm hương, không nghĩ tới bụng cô lỗ kêu làm cho hân phá công.

“Ngươi còn chưa có ăn cơm ???” Nàng đẩy đẩy bả vai của hân hỏi.

Hân cười khò. “Ai, con người bằng sắt cũng cần phải ăn cơm, lời này thực không sai, xem, khí khái nam nhân đều không có.”

Nàng mân miệng, nhìn hai giây, lập tức ha ha cười ra tiếng. “Đi thôi, ta cùng ngươi đi ra ngoài tìm ăn, hy vọng còn có chỗ bán.”

Sở Thác cả một ngày chưa ăn cái gì vậy, đành phải ngoan ngoãn đứng dậy, nhặt lên quần áo rơi trên đất mặc vào. Bất quá ở thời điểm khấu nút áo, hân phui phui áo somi nói: “Mất vài cái nút, làm sao bây giờ ???”

Anh Phàm đã mặc xong quần áo, xoay người nhìn hân, áo somi của nàng cũng là không có một loạt nút áo, nhưng cũng may nàng còn có quần áo để thay. “Đổi một bộ mới, trở lại Đài Bắc ta giúp ngươi khâu lại.”

“Nhưng là ta chỉ có một bộ này.” Hân bất đắc dĩ nói.

“Cái gì ???” Nàng kinh ngạc hỏi. “Ngươi cái gì cũng chưa mang theo ???”

“Ta theo nước Mĩ trở về, thẳng đến công ty của ngươi. Thật vất vả ở công ty của ngươi hỏi ra nơi các ngươi đi du lịch, biết các ngươi đêm nay sẽ đến đây, ta liền theo Đài Bắc thẳng đến Khán Đình, nào có thời gian xếp hành lý ???” Hân nhìn nàng thành thật nói xong.

“Trời ạ, ngươi thực sự muốn chết rồi đi ???” Nàng không tha vồ vồ gương mặt hân. “Ta đi hỏi dưới lầu có hay không kim khâu, chờ ta chút !!!”

Nàng đi ra ngoài, năm phút sau trở về, trên tay tuy rằng cầm châm tuyến, nhưng trên khuôn mặt lại đỏ ửng.

“Làm sao vậy ??? Mặt đỏ như vậy ???” Hân nhìn chăm chăm mặt nàng hỏi.

“Không có, chính là người ta hỏi ta muốn khâu cái gì, ta nói nút áo rách, liền. Liền mặc danh kỳ diệu.” Nàng ngập ngừng nói.

“Chột dạ ???” Hân thấp giọng hỏi.

Nàng trừng hân liếc mắt một cái, chui hân một chút. “Chán ghét, cởi áo somi ra, ta giúp ngươi khâu.”

Hân ha ha cười đem áo somi trên người cởi, làm cho nàng hỗ trợ bỏ cứu quần áo.

Nàng cúi đầu khâu nút áo, mặt luôn luôn đều thực hồng, thật lâu không lui.

Cách ngày, Sở Thác đi theo công ty Anh Phàm trở về, mọi người đã chuẩn bị kết thúc kỳ du lịch năm ngày này, ngày mai còn phải về công ty đi làm.

Trên đường, một đôi này được an bài ngồi ở trên xe của Tiểu Vân. Những người khác muốn trực tiếp trở về Đài Bắc, mà Tiểu Vân tắc phụ trách đưa

bọn họ đưa đến sân bay, bởi vì Sở Thác hôm nay lập tức bay trở về nước Mi.

“Ngươi làm chi không ngủ một chút ??? Theo nước Mi bay trở về, lại thẳng đến Khản Đình, khẳng định mệt chết đi, ngươi tối hôm qua cũng không ngủ bao lâu.” Anh Phàm ngẩng đầu nhìn hần, tưởng thân thủ sờ mặt của hần, nhưng bởi vì bên cạnh còn có người khác ở, vẫn là đè nén xuống xúc động, đưa tay ngoan ngoan đặt bên người.

Nhưng thật ra Sở Thác không cố kỵ cái gì, thân thủ nắm lấy tay nàng.

“Không nghĩ ngủ, nghĩ nhiều nhìn ngươi, nghĩ đến ta rất nhanh phải rời khỏi ngươi, liền cảm thấy ảo não. Ngươi xem ta về hưu được không ??? Công việc rất phiền.” Anh mất hần quyền luyện lưu lại ở trên người nàng.

“Không được !!! Chuyện tình nước Mi ngươi chỉ xử lí một nửa, ai đi cũng không có biện pháp giải quyết. Ta cũng thực không nghĩ ngươi đi, nhưng là không thể như vậy a !!!” Nàng an ủi hần.

Này đó đối thoại làm cho phía trước cái kia lái xe nhân mãnh mắt tròn trắng.

“Các ngươi này thật sự là đủ, tối hôm qua còn dính không đủ, hôm nay còn muốn đến thương ánh mắt chúng ta nha ??? ” Tiểu Vân chịu không nổi nói.

“A, thực xin lỗi.” Anh Phàm xấu hổ quẩn ứng.

Nhưng là Sở Thác nhưng thật ra trực tiếp làm như không nghe thấy, tiếp tục nắm tay nàng, không cho nàng rút ra.

“Đã như vậy không muốn tách ra, ngươi cùng hần đi nước Mi luôn đi, ngươi không phải còn có vài ngày nghỉ đông sao ??? ” Lang Tiểu Vân lác lác đầu nói.

“ Ặn, đó là một ý kiến hay.” Sở Thác mắt sáng lên, quay đầu xem Anh Phàm.

“Nhưng là ta..... Không có hộ chiếu.” Nàng cau mày nói.

“Ai !!! ” Ánh mắt hần buồn bã. Hần hôm nay phải bay trở về nước Mi, đem công tác còn dở dang hoàn thành, dự tính còn phải ở lại một, hai ngày mới trở về, chính là lúc này đây hần lại không muốn chia lìa.

Cũng bởi vì như thế, nàng như thế nào đều không kịp làm hộ chiếu.

“Ai nha, dù sao ngươi rất nhanh liền trở về, ta với ngươi bay đi nước Mi chính là lãng phí vé máy bay mà thôi.” Anh Phàm xem đáy mắt của hần có tia thất vọng, an ủi nói.

“Ta còn là chính mình đi thôi, bay đường dài mệt quá.” Hần vỗ vỗ tay nàng nói.

Hai người thấp giọng nức nở, phía trước Lang Tiểu Vân còn lại là nhẹ nhàng thở ra, bởi vì rốt cục đến sân bay, nàng không cần lại nhìn đôi tình nhân ướt át này nữa.

“Muốn ta chờ ngươi sao ??? Anh Phàm” Tiểu Vân đem xe dừng trước cửa xuất cảnh, xoay người hỏi.

“Không cần, Lang tỉ, lát nữa ta sẽ tự đón xe buýt trở về Đài Bắc. Hành lý của ta.....” Anh Phàm không dám lại làm cho người khác chờ mình.

“Ngươi cũng không vội dùng, ta ngày mai mang đến công ty cho ngươi.” Tiểu Vân nói.

“Vậy phiền toái ngươi, bye bye.” Anh Phàm đi theo Sở Thác xuống xe, phát phát tay, xe Tiểu Vân liền nhanh chóng ly khai.

“A, rốt cục không có bóng đèn.” Sở Thác hô khẩu khí, một tay ôm lấy nàng, cúi người liền cho nàng một cái hôn sâu.

Nàng mới được buông ra, lập tức sắc mặt đỏ lên, chung quanh nhìn nhìn. “Ngươi sẽ hại ta bị cảnh sát bắt đi !!!”

“Đây là sân bay, đây là nơi tiền đưa, thân thiết có cái gì không đúng ??? Bằng không chúng ta đi hỏi cảnh sát, ta xem bên kia giống như có một người, chúng ta đi.....” Hần lười kéo tay nàng sẽ đi về phía trước.

“A, Sở Thác !!! ” Nàng mãnh nhủ mảy, thật sự thua cho hần. “Hảo, ta đầu hàng, có thể đi ??? Lát nữa ngươi sẽ đăng ký, trên người ngay cả quần áo đều không có, đi vào cửa hàng miễn thuế mua trước vài bộ đi, có thể đi trước phòng nghỉ rửa mặt chải đầu lại.”

“Không cần, ta không nghĩ lãng phí thời gian cho những việc kia, ta sẽ mua quần áo, hiện tại ta chỉ muốn ở cùng ngươi.” Hần lười kéo tay nàng.

“Vậy, cũng phải check in đi ??? Ta cùng ngươi đi.” Nàng đẩy đẩy hần.

“Ta cho tới bây giờ không có như lúc này không muốn đi công tác.” Hần thờ dãi.

“Không cần như vậy, chỉ cần vài ngày nữa chúng ta lại có thể gặp mặt. Ta sẽ tới đón ngươi, ta chính mình lái xe tới đón ngươi, được không ??? ”.

Không nghĩ tới hán lắc lắc đầu.

“Đừng lái xe đến, đi nhờ xe đến đi !!! Đón taxi hay xe buýt đều hảo, chính là đừng lái xe.” Hán nghiêm túc nói.

“Vì sao ??? Người không tin tưởng kĩ thuật của ta ??? ” Nàng lại buồn rầu.

“Không phải. Bởi vì nếu người đem xe đến, nếu không phải người thì sẽ là ta lái xe, chúng ta đây làm sao có thời giờ thân thiết ??? Ngay cả muốn hôn đều phải dừng lại, đường cao tốc lại không thể tùy tiện ngừng.....” Hán làm như có thật phân tích.

Mặt nàng cũng là càng ngày càng hồng. “Thật sự là thua người !!!”

“Anh Phàm” Hán nắm tay nàng, nhẹ giọng gọi.

“ Ặn ???” Nàng ngẩng đầu nhìn hán.

“Cuộc sống về sau, chúng ta tay trong tay, vai kề vai đi !!! Lần trước khi kết hôn, người truy đuổi bóng lưng của ta. Sau khi gặp lại, ta truy đuổi thân ảnh của người. Từ nay về sau, chúng ta muốn vai kề vai cùng nhau đi, hai tay này cũng không cần buông ra, được không ??? ” Hán thấp giọng hỏi, trong thanh âm tràn đầy cảm tình.

Nàng nhìn hai người tay trong tay với nhau, sau đó ngẩng đầu nhìn thâm tình trong mắt của hán. “Hảo, không bao giờ nữa buông ra.”

Nàng rót cục không cần lại cô độc, khi đôi mắt của hán nhìn trong mắt của nàng, ôn nhu cùng thâm tình. Một loại kiên định tin tưởng theo trong lòng nàng dâng lên, nàng biết, lúc này đây nàng sẽ có một đoạn hôn nhân khác trước.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phải Vợ Trước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

Một người nam nhân cao lớn dắt tay một nữ nhân mảnh khảnh, chậm rãi đi đến một tấm mộ bia cẩm thạch. Nữ nhân đem bó hoa trong tay để trước mộ phần, nam tử thì đứng ở bên cạnh nàng, nhìn chăm chăm, giống như sợ nàng bỗng nhiên làm ra cái gì động tác đột ngột.

“A Thác, người không cần như vậy !!! ” Anh Phàm xoay người trừng mắt nhìn hán liếc mắt một cái.

“Ta nào có như thế nào ??? ” Sở Thác vô tội hỏi.

“Giống như ta tùy thời sẽ té ngã vậy. Bụng của ta cũng còn chưa có lớn, không nặng đến nỗi bị té.” Anh Phàm chịu không nổi kháng nghị.

Nàng gả cho Sở Thác đã hai tháng.

Bọn họ cử hành một hồi hôn lễ long trọng mà đơn giản, làm cho bằng hữu cùng thân nhân của nhau đều tới tham gia. Bởi vì lẫn nhau đều là tái hôn, nhưng lại là đối tượng lại chính là vợ (chồng) cũ của chính mình, làm cho bằng hữu của bọn họ cũng không thiếu đề tài để tán gẫu.

Lần này hôn lễ từ mẫu thân của Sở Thác, Hách Đôn Viện, một tay bày ra, tổ chức tương đương viên mãn. Anh Phàm về sau mới biết được, Sở Thác bởi vì hơn ba năm trước khi kết hôn không thông báo cho mẫu thân của hán, vì thế bị lão mẹ của hán đánh hán một chút, cộng thêm mắng đến thối đầu.

“Nhưng là muốn cẩn thận một chút, đường đi ở đây ta thấy không bằng phẳng lắm.” Hán cẩn thận nói.

Anh Phàm tròn mắt nhìn hán. “Sớm biết như thế, sẽ không sớm có thai, người không phải đều có tránh thai, làm sao có thể.....”

Nói đến này, người nào đó còn đắc ý nhếch miệng cười. “Là đều có dùng bao cao su, nhưng là người đã quên ??? Lần đầu tiên khi người tìm ta đi khách sạn ở tô, người phải giúp ta, kết quả..... Cái gì cũng chưa dùng liền làm.”

“Ai nha !!! ” Nàng nhanh chóng bịt miệng hán lại. “Ồ trước mặt ba ta người nói bậy bạ gì đó ???”

“Có cái gì quan hệ ??? Ba cũng không phải tiểu bằng hữu, chúng ta hôm nay không phải đến báo cáo với hán chuyện tình người mang thai sao ??? Đã đều mang thai, tự nhiên quá trình cũng không khó đoán rằng.....”

Anh Phàm đập chân hán.

“Ai nha !!! Ba, người nhìn một cái, Anh Phàm nha đầu kia kỳ thực rất có tiềm lực làm người đàn bà chanh chua đâu !!! ” Hán khoa trương nhảy lên, đối

với mộ phần Khương Chấn nói.

Anh Phàm đỏ mặt, lời kéo hấn. Hai người cùng nhau đứng ở trước mộ, ngóng nhìn ảnh chụp trên mộ bia cẩm thạch của Khương Chấn.

“Ba, ta cùng Sở Thác kết hôn, lần này là chân chính kết hôn. Ngươi không cần lo lắng cho ta, ta sẽ sống rất tốt.” Anh Phàm nói xong, hốc mắt liền đỏ.

Nàng nghĩ đến khi phụ thân nằm trên giường bệnh nhưng vẫn vì nàng an bài tất cả, cho dù biết Sở Thác không yêu nàng, hấn vẫn là cầu xin hấn cùng nàng kết hôn. Nghĩ đến phụ thân của nàng, nàng đều nhìn không được tưởng niệm.

Sở Thác cầm tay nàng.

“Đúng vậy, ba. Lúc trước đáp ứng ngươi là bởi vì ngươi là bằng hữu của ta, cũng là ân nhân của ta, nhưng không nghĩ tới kỳ thực ngươi là đem chân chính bảo bối của ngươi để lại cho ta.” Hấn quay đầu nhìn nhìn nàng, ở đáy mắt nàng thấy được thật sâu tình cảm, làm cho hấn cảm giác được ngực đều là ấm áp. “Chúng ta kết hôn, qua không lâu, ngươi cũng sẽ làm ông ngoại, thật hy vọng ngươi có thể tận mắt nhìn đến.”

Anh Phàm nghe vậy dựa vào hấn, chảy nước mắt. “Ba ba sẽ biết, ta thế nào lại khóc ???”.

Xem nàng lau đi nước mắt của mình, lộ ra một chút ôn nhu mỉm cười, hấn nhìn không được sờ sờ mặt nàng. “Đúng vậy, là chuyện tình vui vẻ, đừng khóc.”

Hai người đối với mộ phần kia trò chuyện, cảm giác được hương vị phảng phất của gió biển, trong lòng đều là tràn đầy cảm ơn, cảm ơn duyên phận đưa bọn họ kéo cùng nhau, cảm ơn cho dù bỏ lỡ một hồi, còn có thể lại có một cơ hội yêu nhau.

Cuối cùng bọn họ thủ nắm tay, chậm rãi đi xuống dốc, đi ra nghĩa trang.

Lần này, nàng không phải lại là một người, hấn cũng không phải một mình.

Ánh mặt trời chiếu trên ảnh chụp của mộ phần kia, dường như khóe miệng của Khương Chấn cũng hiện lên một chút cười.

Gió nhẹ nhàng mà thổi, mùa thu đến đây, nhưng không có hương vị sầu bi. Trong không khí tràn ngập nhàn nhạt hạnh phúc, ở trong gió nhẹ lay động, giống cất lên một giai điệu tình yêu.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phải Vợ Trước* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Phiên Ngoại

“Không !!! Không cần..... Ngươi không cần đi !!!”.

Trong một biệt thự to lớn như vậy, nữ tử mang theo thanh âm khủng hoảng quanh quẩn cùng trống trải bên trong, hướng nàng mãnh liệt tới cảm giác tịch liêu làm cho nàng muốn lên tiếng thét chói tai.

Không, nàng không thể mất đi hấn !!!

Chỉ còn lại có hấn, trong sinh mệnh của nàng chỉ còn lại có hấn, mặc kệ như thế nào nàng cũng không thể mất đi hấn.

Nàng vội vàng xoay người, gót giày đập vào sàn đá cẩm thạch thanh âm chộc nàng hảo phiến lòng. Đi đến cửa, nàng đem “Giấy thỏa thuận li hôn” trong tay vo viên, đáy mắt ngoài khủng hoảng, còn nhiễm nhiễm hiện lên một chút ý chí. Nàng cầm chìa khóa xe, thuận tay đem văn kiện ném ra, người liền chạy đi, đi vào gara.

Nàng bay nhanh lên xe, nhanh chóng phát động, nhất giẫm chân ga, xe hoạt ra gara, hướng con đường duy nhất xuống núi. Không có bao lâu, nàng liền nhìn đến hấn.

Mặc một cái quần bò, áo đơn giản, hấn độc hành trên sơn đạo, nhìn bóng lưng của hấn, mâu quang của nàng tràn ngập yêu say đắm.

“Trở về đi, trên núi không có xe, chẳng lẽ ngươi tưởng như vậy đi xuống núi ???” Đè nén trong lòng hỗn loạn, nàng mở ra cửa kính xe thăm dò hướng hấn hô.

“Trở về đi, Anh Phàm, hảo hảo qua ngày, sinh hoạt của ngươi ta đều dần xếp tốt lắm.” Nam nhân đầu cũng không quay lại, bước chân càng không ngừng, vẫn như cũ như vậy kiên định đi về phía trước.

Hắn luôn luôn đều biết đến chính mình muốn cái gì, như nhau bước chân của hắn vĩnh viễn là chắc chắn mà vững vàng, không chút do dự hướng mục tiêu của hắn mà đi. Mà mục tiêu của hắn không có năng, cho tới bây giờ đều không có, chính là năng không muốn thừa nhận, không muốn nhận.

“Có thể hay không không cần..... Ly hôn ??? Ngươi đừng đi, chúng ta thử lại !!! Nói không chừng..... Nói không chừng ngươi hối.....” Nàng đầy mắt hàm chứa lệ, lại quật cường không cho nước mắt rơi xuống, nhưng cổ họng nghẹn ngào, làm cho nàng căn bản không thể đem lời nói xong chính.

Cha nói qua hắn là cái nam nhân có ý chí thật kiên cường, bởi vậy nàng phải so với hắn càng có cường đại ý chí, bằng không nàng sẽ mất đi hắn.

“Ngươi có biết ta hứa hẹn Khương thúc đã làm đến, hiện tại ta phải đi rồi, ý của ta đã quyết.” Hắn không có quay đầu xem nàng, đoán được đến biểu cảm của nàng. “Còn có, đừng theo nữa, trở về đi !!!”.

Tiếp theo hắn nghe thấy nàng đang khóc hô cái gì, nhưng là bởi vì khoảng cách khá xa, hơn nữa nàng nghẹn ngào quá, cho nên hắn không nghe rõ. Nhưng là hắn cũng không để ý, tiếp tục đi tiếp, hiện tại chỉ có hành động quyết đoán mới có thể chặt đứt suy nghĩ của nàng. Hắn không thể, cũng không dự tính quay đầu.

Liền ngay cả nàng cuồng ấn kèn xe, hắn đều không có bị dao động. Hắn ở trong tạp âm đi về phía trước, thẳng đến hắn bỗng nhiên thấy được làn xe đối diện xuất hiện chiếc xe tải.

Thảm!

Tâm của hắn căng thẳng, không nghĩ tới tại sơn đạo hoang vắng lại xuất hiện một chiếc xe tải. Hắn nhanh chóng quay đầu, hướng nàng gào thét –

“Anh Phàm, dừng lại !!! Nhanh chút dừng lại !!!” Hắn vung hai tay, khàn cả giọng la lên.

Nhưng mà xe của nàng không có dừng lại, trong nháy mắt kia hắn thấy được nàng chảy nước mắt, như hắn tưởng tượng như vậy thâm. Hắn cảm giác được trong lòng có gì đó hung hăng bị đụng phải, toàn thân đều đau quá, một loại dự cảm điềm xấu đánh trúng hắn.

Quả nhiên, chỉ trong khoảnh khắc, hắn cùng với nàng ánh mắt giao nhau, hắn thấy được đáy mắt nàng tuyệt vọng, cũng nhìn về mặt nàng khắc sâu thâm tình, hắn không thể dời ánh mắt, như là bị ánh mắt thâm lương của nàng hấp dẫn vậy.

Sau đó hắn trở mắt xem nàng mạnh chuyển tay lái, hắn hoảng sợ trừng lớn mắt, ý đồ ngăn cản bị kịch xảy ra. Tiếp theo, từng đột động tác như phim quay chậm, hắn nhìn đến xe của nàng lao ra khỏi lan can –

“Anh Phàm, không –”

Hắn khàn giọng gào thét tiến lên, lại cái gì cũng ngăn cản không được. Một khắc kia hắn cảm thấy chính mình cũng đi theo nàng tiến vào trong tuyệt vọng.

Hắn đuổi theo lên phía trước, phát hiện đầu xe của nàng đụng nát hoàn toàn, duy nhất may mắn là xe mặc dù lao ra, nhưng không có toàn bộ rớt xuống vách núi, ngược lại kịp lúc bị lan can chặn lại, còn lan can thì đã biến hình hoàn toàn.

“Anh Phàm !!! Anh Phàm !!!” Hắn hoảng sợ hô tên của nàng, thanh âm thoát phá.

Hắn thấy nàng đụng phải tay lái, dây an toàn mở ra, nàng đã mất đi tri giác. Khuôn mặt nguyên bản che kín nước mắt, giờ đây tái nhợt, không còn sinh khí.

Tài xế xe tải xuống xe đã chạy tới. “Tình huống thế nào ???”.

“Bảo cảnh sát, kêu xe cứu thương, nhanh chút !!!” Hắn hướng người nọ gầm rú, run run vươn tay đi, miễn cưỡng đụng đến mặt nàng. “Anh Phàm, Anh Phàm, cố gắng lên..... Ta sẽ cứu ngươi, cố gắng chống đỡ.....”

Hắn chưa từng có như vậy sợ hãi qua, cảm giác nàng giống như muốn ở trước mắt hắn chết mất. Mà ánh mắt của cuối cùng nàng xem hắn lại như thể thâm lương, tuyệt vọng...

Nàng là thật yêu hắn.

Không chỉ là mê luyến, không chỉ là quá mức tích mịch mà ảo tưởng chính mình thích hắn. Mặc kệ hắn trước kia như thế nào đối đãi nàng, mà nay rành mạch chuyện thật đặt ở trước mặt chính là... nàng thực sự yêu hắn !!!

Kế tiếp quá trình như là ác mộng kéo dài, nhân viên cứu hộ đến đây, mất rất nhiều thời gian mới có thể cứu nàng thoát ra khỏi xe. Hắn xem máu trên người nàng, còn có huyết áp không ngừng tụt xuống, mà chưa từng giảm ra.

“Khả năng có xuất huyết trong, huyết áp mới có thể không ngừng giảm xuống, phải chạy nhanh khai đao.” Cứu hộ nhân viên đã làm khẩn cấp thi thố sau, xe cứu thương đã hướng sơn hạ mở.

“Anh Phàm, gắng gượng đi, ta đáp ứng ngươi thử một lần, ngươi không cần buông tha cho..... Anh Phàm.” Hắn nắm tay nàng, thanh âm thế nhưng nghẹn ngào.

Hắn cho rằng chính mình đối nàng không có gì cảm tình, nhiều lắm xem nàng như em gái, vĩnh viễn cũng sẽ không yêu nàng. Nhưng là tại thời khắc sắp mất đi nàng, trong lòng hắn có chút cái gì bị quật động.

Hắn luôn luôn cho rằng nàng đối với hắn chính là đơn giản mê luyến. Không nghĩ tới nàng thế nhưng lựa chọn mất đi sinh mệnh, cũng không nguyện ý đựng bị thương hắn.

Xe cứu thương rốt cục đi vào bệnh viện, nàng bị đẩy vào phòng giải phẫu, mà hắn ở bên ngoài chờ nàng thật lâu. Đôi mắt kia của nàng như khắc sâu ở trong linh hồn của hắn, luôn luôn xuất hiện trước mắt hắn.

Sở Thác ngóng nhìn cô gái nằm trên giường bệnh tuyết trắng, khuôn mặt nàng tái nhợt hai hàng lông mi phi thường rõ ràng nhú lại, cũng là sắc thái duy nhất có trên mặt nàng. Tay chân của nàng che kín lớn nhỏ nhỏ trắng da, bụng còn bị vết thương, là kết quả giải phẫu.

Theo nàng phẫu thuật xong bị đưa đến phòng bệnh bắt đầu, hắn liền luôn luôn ngồi ở nơi này xem nàng. Tay thỉnh thoảng chạm vào mặt nàng, cổ tay của nàng, xác nhận dấu hiệu nàng còn sống. Hắn thế này mới phát hiện, từ sau khi hai người kết hôn, hắn giống như chưa từng háo hức xem qua nàng. Hắn tổng nhớ cặp mắt chờ mong kia nhất có cơ hội liền truy đuổi hắn, làm cho hắn cảm giác được không hiểu áp lực.

Hắn không thói quen bị trói buộc, thậm chí muốn đem tinh lực đều đặt ở trên sự nghiệp, nhưng nàng thành trách nhiệm hắn không thể bỏ mặt, dần dà, hắn đem nàng xem như một gói đồ. Nhưng là thẳng đến hôm nay, hắn mới phát hiện, đối với thế tử này hắn có bao nhiêu xa lạ.

Nếu Khương Chấn thấy được nữ nhi của hắn có bộ dáng này, còn có thể đem nữ nhi giao cho hắn sao ??? Bên miệng hắn lộ ra một chút cười khổ, cảm giác được tư vị chua xót lan tràn trong lòng.

Ngồi ở nơi này vài giờ đồng hồ, hắn hồi tưởng hôn nhân của hai người, dần dần phát hiện, hắn tựa hồ bạc đãi nàng. Cho dù hắn không có yêu nàng, hắn cũng không nên như thế không nhìn sự tồn tại của nàng đi ??? Áo não cùng hối hận làm cho hắn tâm phiền ý loạn.

Người trên giường khẽ nhúc nhích, sau đó hai hàng lông mi run rẩy, rốt cục chậm rãi mở mắt.

“Anh Phàm, người tỉnh sao ??? Đau không ??? Đừng lo lắng, người ở trong bệnh viện, bác sĩ đã giúp người phẫu thuật.” Hắn thực tự nhiên nắm tay nàng, muốn dùng hành động an ủi nàng, hồn nhiên bất giác từ chi tiếp xúc là trước kia chưa từng có qua.

Chỉ thấy nàng nháy nháy ánh mắt, nguyên bản ánh mắt tan rã dần dần tụ lại.

“Không cần lo lắng, ta không đi. Theo ý người, chúng ta thử lại.” Hắn nghĩ đến nàng lao ra lan can kia một màn, trong lòng vẫn là một trận đau nhức.

Nhưng là Anh Phàm nằm đó lay động đầu vài cái, nước mắt trong hốc mắt cũng rơi xuống.

“Anh Phàm !!! ” Nước mắt nàng đau đớn tâm của hắn, hắn lo lắng kêu.

Hắn chưa bao giờ giống như bây giờ tâm thần bị nàng tác động qua. Cảm giác này thật xa lạ, lại như thế chân thật.

“Thực xin lỗi. Người làm đã đủ, ta nên trả lại cho người. Tự do.” Nàng cầm cổ họng, gian khổ nói.

Hắn dường như thấy được tụ tập trong cơ thể nàng thống khổ, có chút đến từ thân thể, có chút đến từ trong lòng. Làm nàng cố nén đau, còn muốn bài trừ một chút kiên cường mỉm cười, hắn cảm thấy lòng của mình đau quá, thật đau.

Nàng rốt cục muốn buông tha hắn, đây chính là điều hắn mong muốn. Nhưng giờ phút này, hắn lại cảm thấy trong lòng có cái gì bị vứt bỏ, buồn bã thả không biết làm sao.

“Trước không cần nói nhiều. Người hào hào nghỉ ngơi, chờ sau khi xuất viện về nhà chúng ta lại từ từ nói chuyện,” Hắn ôn nhu đẩy ra tóc mai của nàng, không thấy được nàng nhân hành động cùng lời nói thân thiết của hắn mà nội tâm phức tạp.

Kể tiếp một tuần, hắn đều ở bệnh viện chiếu cố nàng. Một tuần này, bọn họ gặp mặt so với sáu tháng hôn nhân còn nhiều. Hắn bắt đầu tin tưởng, có lẽ hắn hội dần dần yêu nàng, dần dần chân chính nhận nàng là thế tử của hắn. Ngay tại hắn lên kế hoạch cho cuộc sống của hai người lần nữa, nàng lại để lại một phong thư cùng một tờ giấy thỏa thuận li hôn.

Thác:

Người làm đã đủ. Ta thay cha cảm ơn hỗ trợ của người, cũng thật xin lỗi nửa năm này cho người lo lắng. Ta sẽ học sống độc lập. Độc lập, sau đó hảo hảo sống, mời người không cần lo lắng, cũng không cần vương bận. Tái kiến !!!

Anh Phàm

Hắn nhìn chữ viết chữ viết xinh đẹp trên thư tín, cảm giác như là bị mất cái gì dường như, thật lâu không thể hoàn hồn. Nàng lần này là thật buông tha cho. Hắn lẳng lẳng ngồi ở trên giường bệnh, có loại nhàn nhạt sầu bi vây quanh hắn.

Không cần vương bận ???

Hắn thế nào cảm thấy những chữ này có chút chói mắt ??? Ở hắn rốt cục dần dần đem nàng tiến trong lòng, nàng lại gọi hắn không cần vướng bận ??? Chẳng lẽ bọn họ là nhất định tách ra sao ??? (TT : Đáng đời, mất đi rồi mới biết hối tiếc, ngu chưa ca ~.~”)

Sau hắn mặc dù có thuê thám tử tìm kiếm nàng, nhưng luôn luôn không có kết quả. Xem ra nàng là cố ý né tránh hắn, ngay cả biệt thự đều toàn bán đi, cũng bỏ hết thầy cuộc sống trước kia.

Chậm rãi, đối tình cảm vốn là không quan tâm đến, dần dần làm cho trong lòng phiền muộn tán đi, từ nay đem nàng để sâu trong trí nhớ của hắn, cũng dần dần lãng quên đã từng có một tia rung động.

Thẳng đến hắn lại gặp nàng, một tia rung động kia lại lần nữa trong lòng phục sinh.

Tình yêu không chỉ là cần đứng người, còn cần đứng lúc.

Với hắn mà nói, chôn chặt ba năm tình, sau khi gặp lại mới sinh sôi nảy nở.

Mà hắn, thế nào cũng đoán không đến, tình tổ ngu đông kia, sau khi tỉnh lại, nháy mắt hóa thành mảnh liệt tình lãng bao phủ hắn, dạy hắn căn bản không thể ngăn cản, rốt cuộc luyện tức buông ra nàng.

.....HẾT.....

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phải Vợ Trước* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.